EX LIBRIS
MICHAËLIS BRENSZTEJN
POLONI

Ducatu Samogitiæ oriundi
Vilnæque domicilium habentis

A D. M CMXXVIII

BIBLIOTEKA IM. WROBLEWSKICH
23197
96953
81113

EWANGELIE
POLSKIE
r
LITEWSKIE

Ták Niedźielne, jáko y wſzyſtkich Swiąt,

Ktore w Kościele Kátolickim według Rzymſkiego porządku przez cáły Rok czytáją.

Z przydatkiem tych Ewángeliy, ktorych nie ſtawáło.

w WILNIE
Drukárni Akádemickiey Soc: JESU, R. Páń: 1731.

Idąc ná wſzyſtek świát opowiádayćie Ewángelią wſzelkiemu Stworzeniu. *Mar:* 16.

Eydami po wiſo ſwieto apſakikite Ewanjelią wiſokiam ſutwerimuy. *Mar:* 16.

EWANGELIE
POLSKIE, y LITEWSKIE.

Ná Niedźielę Pierwſza Adwentu Ewán: u Łukaſzá Swiętego w Rozdźiále 21.

W On czás mowił JEZUS Uczniom ſwoim: Będą znáki ná Słońcu, y Kśiężycu, y Gwiazdách: á ná źiemi ućiśnienie Národow dla zámieſzánia ſzumu morſkiego; y nawáłności: ták, iż ludźie ſchnąć będą od ſtráchu, y oczekiwánia tych rzeczy, ktore będą przychodźić ná wſzyſtek świát. Abowiem Mocy Niebieſkie

Ant Pirmos Nedelos Adwenta Ew: Łuka S. Padeime 21.

Ant metu kalbejo JEZVS mokitiniems ſawo: bus ženklay ant ſaules / ir meneſio/ir žwáyždźiu/ ir ant žiámes priſpaudimás giminiu/ del ſumayßimo užieimo máriu ir ſuiudimo: teypo juog žmones dźius nuog báymes/ ir laukimo tu dayktu/ kurie ateys ant wiſa ſwieta. Nes galibes dangaus bus paiudintos:

wzruſzone będą. A tedy uyrzą Syná Człowieczego przychodzącego w Obłoku z mocą y zMáieſtátem wielkim. A to gdy śię dźiać pocznie, poglądayćież á podnośćie głowy wáſze: boć śię przybliża odkupienie wáſze. Y powiedźiał im podobieńſtwo: poyrzyićie ná figę y ná wſzyſtkie drzewá: gdy już z śiebie liſtki wypuſzczáją, wiećie żeć już bliſko jeſt Láto. Także y wy, gdy uyrzyćie iż śię to będźie dźiáło, wiedźćież żeć bliſko jeſt Kroleſtwo Boże. Záprawdę mowię wam: żeć nie przeminie ten to wiek, áż śię wſzyſtko z-iśći. Niebo y źiemiá przeminą, ále ſłowá moje nie przeminą.

ir tadā iſſwis Sunu zmogaus ateinanti debeſiy/ſu galibe didźia ir Majeſtotu. O tiemis dayktamis pradedantiemis/ weyzdekite/ ir pakialkite gálwas jusu: nes jau artinas atpirkimas jusu. Jr paſakie iemis priliginimą: Weyzdekite ant figos/ ir ant wiſu medźiu: kad jau ſprogſta/ źinote iuog artí ira waſara. Teypagi ir jus/ kadā iźwiſite/ iuog tay praſideda: źinokite/ iuog arti ira Karaliſte Diewo. Vźtieſą ſakau iumis/ iuog ne praeys tay amźiś/ neg wiſa tay iſſipildis. Dangus ir źiame praeis/ bet żodźiey mano ne praeis.

W Nie-

W Niedźielę Wtorą Adwentu Ewángelia u Mátteuszá Swiętego w Rozdźiale 11.

WOn czás uſłyſzawſzy Jan w więźieniu dźiełá Chryſtuſowe, poſławſzy dwu z Uczniow ſwoich, rzekł mu: Tyżeś jeſt on, ktory miał przyiść, czyli inſzego czekamy? A odpowiádáiąc JEZUS rzekł im: Szedſzy oznaymićie Janowi coście ſłyſzeli y widźieli: ślepi widzą, chromi chodzą, trędowáći biorą oczyśćienie, głuśi ſłyſzą, umárli zmartwychwſtáią, ubodzy Ewángelią przyimuią. A błogoſłáwiony jeſt, ktory śię ze mnie nie zgorſzy. A gdy oni odeſzli, począł JEZUS mowić onym rzeſzom

Ant antros Nedelos Adv: Ewan: Matth: S. Pad: 11.

ANuo metu iżgirdes Jonas Kalinieí darbus Chriſtuſo/ nuśiuntes du iż mokitiniu ſawo/ tare iam. Tugi eſſi/ kurſay turí ateit/ ar kito łaukiame: o atſakidamas JEZUS tare iemis: nueie apſakikite Jonuy ka girdeiote/ ir regieiote. Aklie regi/ rayſiey wayksćioia/ raupuoti apćiſtiti eſti/ kurtiniey girdi/ numireley kiałaſi iż numirusiu/ ubagay Ewanielia priima: ir pagirtas ira/ kurſay nepapikinſis iß mane. O kaip anie nueio pradeia W. JEZUS o Ja-

o Janie: Cożeście wyſzli ná puſzczą widźieć? czy trzćinę chwiejącą ſię od wiátru? Ale coście wyſzli widźieć? czy człowieká w miękkie ſzáty obleczonego? Oto ktorzy miękkie ſzáty noſzą, w domiech Krolewſkich ſą. Ale coście wyſzli widźieć? czy Proroká? záiſte powiádam wam, y więcey niż Proroká. Boć ten jeſt, o ktorym nápiſano: Oto ja poſyłam Anjołá mego przed obliczem twoim, ktory zgotuje drogę twą przed tobą.

W Niedźielę Trzećią Adwentu Ewángelia u Janá Swiętego w Rozdźiale 1.

W On czás: Poſłáli Zydowie z Jeruzá-

Kalbet anōmis miniomis ape Jona: Ko iſſeiote girion regieti: ant nendres ſiubuoiancios nuog weio: bet ko iſſeiote regieti Zmogaus ſwelnais rubáis apwilkto/ ſitay kurie ſwelnus rubus neſioia/ namuoſe Karalu eſti. Bet kogi iſſeiote regieti Pranaſa: uż tieſą ſákau inmis ir daugieſn neg Pranaſa. Nes taſay ira/ ape kuri paraſita: Sitay aſz ſiuncziu Anjoła mano/ pirm weido tawo/ kurſay ſugatawis kiale tawo pokim tawes.

Ant Trećios Nedelos Adwento Ewángelia S. Jono Pad: 1.

A Tuo metu nūsiunte Zydaj iż Jeruzalem

lem Kápłany y Lewity do Janá, áby go zopytáli: Ktoś ty jeſt? Y wyznał, á nie záprzał: á wyznał, żem ja nie jeſt Chryſtus. Y ſpytáli go: Cożtedy? jeſteś ty Eliaſz? Y rzekł: Nie jeſtem. Jeſteś ty Prorok? y odpowiedźiał; nie. Rzekli mu tedy: Ktożeś jeſt, żebyśmy dáli odpowiedź tym, ktorzy nas poſłáli? co powiádaſz o ſobie? Rzekł: Jam głos wołáiącego ná puſzczy; Proſtuyćie drogę Páńſką, jáko powiedźiał Izáiaſz Prorok. A ći co byli poſłáni, byli z Fáryzeuſzow. Y pytáli go á mowili mu: Czemuż tedy chrzćiſz, jeśliżeś ty nie jeſt Chryſtus, áni Eliaſz, áni Prorok? Odpowiedźiał im Jan, zálem Kunigus/ ir Lewitus Jonop/ idant klauſtu yí/kas tu eſsi? ir iſpaſino/ o ne uſigine: ir iſpaſino/ iuog ne eſmi aß Chriſtus. Jr klauſe io/ kaſgi tada: Elioßius eſsi tu? ir tare: ne eſmi. Pranaßas eſsi tu? ir atſakie: ne. Tare tada iam kaſgi eſsi/ idant atſakima duotumem tiemis/ kurie mus ātsiunte: ka ſakay ápe ſawe pati? Tare: aß balſas ßaukiancio girioy: tayſikite kiala Wießpaties kayp paſakie Jzaiošius Pranaßas. O kurie buwo atſiūſti/ buwo iż Farizeūßu/ ir klauſe io/ ir tare iam/ kodel krikßtiy iey tu ne eſ-

mowiąc:

mowiąc: Jać chrzczę wodą, ále w pośrzodku was ſtánał, ktorego wy nie znaćie. Tenći jeſt, ktory zá mną przyidźie, ktory przedemną był, ktorego ja nie godźien, żebym rozwiązał rzemyk u trzewiká jego. Toć ſię dźiało w Bethánii zá Jordánem, kędy Jan chrzćił.

si Chryſtus/ ney Elioſius/ ney Pranaßas? Atſakie iemus Jonas taridamas: Aß krikßtiiu wãdeniu/ bet widuy iuſu ſtoios/ kurio ius nie žinote. Taſay ira/ kurſay pomanatáys/ kurſay pirma manes buwo: kurio aß ne eſmi wertas iſdant ißmegsćia dirželi apſiawimo io. Tay dejos Bethanioy uż Jordano/ kur Jonas krikßtiio.

W Niedźielę Czwartą Adwentu Ewángelia u Łukaſzá Swiętego w Rozdźiale 3.

Ant Kietwirtos Nedelos Adwen: Ewánjelia Łuk: S Pad: 3.

ROku piętnaſtego pánowánia Tyberyuſzá Ceſárzá, gdy Pońtſki Piłat Stároſtą był Judſkim, á Herod Tetrárchą Gálileyſkim,

MEtuoſe penktuoſe liekuoſe Karalawimo Tiberiußo Cieſoriaus/ kad Ponſkas Pilotas Storaſtu buwo Judeos/ o Herodas Tetrarchu Ga-

a Fi-

á Filip brát jego Tetrarchá Itureyſkim y Trachonitſkiey kráiny, á Lizániaſz Abileńſkim Tetrárcha: zá Arcykápłanow Annaſzá y Káifaſzá: ſtáło ſię ſłowo Páńſkie do Janá Záchárýaſzowego Synáná puſzczy: y przyſzedł do wſzyſtkiey kráiny leżącey nád Jordanem, opowiadáiąc Chrzeſt pokuty ná odpuſzczenie grzechow: jáko nápiſano w Kſięgách Mów Izáiaſzá Proroká: Głos wołáiącego ná puſzczy: Gotuyćie drogę Páńſką, czyńćie proſte ścieſzki jego. Kázda doliná będźie nápełniona: á kázda gorá y págorek poniżon będźie. Y mieyſcá krzywe ſię wyproſtuią, á drogi oſtre ſtáną

lileos/ o Filippas brolis io Tetrarchu Jtureos/ ir Trakonitidos ſzalies/ o Lizanias Tetrarchu Abilinos/ kad buwo Biſkupais Anoſius ir Kayfosius: ſtoios zodis Wieſzpaties Jonop Zacharioſiaus ſunauſp girioy/ ir ataio ingi wiſa ſzali Jordano/ apſzakidamas krikſztima gayleimo ant atlaydimo nuſideymu/ kayp parasita ira knigoſe zodziu Jzaioſiaus Pranaſza: balſas ſzaukiancio girioy: Gatawokite kiela Wieſzpaties/ tieſus darikite takus io/ wiſokias klonis bus iſzpildytas: ir wiſokis kalnas ir kalnelis bus paziamintas. Jr bus

śię bitemi. Y oglądá wſzelkie ćiáło zbáwienie Boże.

Ná Pierwſzey Mſzy Národzenia BożegoEwángelia u Łukaſzá S. w Rozdźiale 2.

WOn czás wyſzedł dekret od Ceſárzá Auguſtá, áby popiſano wſzyſtek świát. Ten popis pierwſzy był od Stároſty Syryiſkiego Cyryná. Y ſzli wſzyſcy, áby ſię popiſáli, káżdy do miáſtá ſwego. Szedł też y Jozef od Gálilei z miáſtá Názáretu do Judſkiey źiemie, do miáſtá Dawidowego, ktore zowią Bethlehem: przeto iż był z Domu y Pokolenia Dawidowego: áby był popiſan z MARYĄ poślubioną

Kreywos wietos tiesiōmis/ o aßtriy kieley pramintays. Jr ißwis wiſokis kunas iźganimą Diewo.

Ant dienos Vżgimima Sunaus Dieva Ew: Łuk: S. Pad: 2.

ANuo metu ißeio iſakimas nuog Cieſoriaus Auguſto/idant butu paraśitas wiſas ſwietas. Tas pārāßas pirmas buwo nuog Storaſtos Syrios Cyrino. Jr eia wiśi pārāßynetis kiekwienas ing mieſtą ſawo. Jr nueia ir Juozapas nuog Galileos iż mieſta Nazareth ing źiamą Judos/ing mieſtą Dōwido / kuri wādina Bethleem: todel/ nuog buwo iż namu ir giminēs Dōwido/ idant

ſobie

ſobie Małżonką, ktora była brzemienna. Y ſtáło ſię gdy tám byli, wypełniły ſię dni, áby porodźiłá. Y porodźiłá Syná ſwojego pierworodnego, á uwinęłá go w pieluſzki, y położyłá go we żłobie: iż mieyſcá dla nich nie było w goſpodźie. A byli Páſterze w teyże kráinie czuiący, y ſtrzegący nocne ſtraże nád trzodą ſwoią. A oto Anioł Páński ſtánął wedle nich, á jáſność Boża zewſząd je oświećiłá: y ulękli ſię bojáźnią wielką. Y rzekł im Anioł: Nie boyćie ſię: bo oto opowiádam wam weſele wielkie, ktore będźie wſzyſtkiemu ludowi: iż ſię wam dźiś národźił Zbáwićiel, ktory jeſt Chrybutu parasitas ſu MARJA paſawinta ſau moteri/ (kuri buwo neśćia.) Jr tikos kad tenay buwo/ iſſipilde dienos idant pagimditu. Jr pagimde Sunu ſawo pirmgimi/ ir ſuwiſte yi wiſtykłays / ir padeio yi prakarte: iuog ne buwo iemus wietos gaſpadoy. Jr buwo piemenis toyie ſzaliie / kurie iuteio/ir ſergieio ſargibes nakties ant ſtodos ſawo. O ſitay Aniołas Wieſzpaties ſtoioſi pas iuos/ ir ſwieśibe Diewo apſwiete iuos/ ir nuſigando didźiu iſſgansćiu. Jr tare iemus Aniołas: nebiiokites. Nes ſitay apſakau iuſtus

ſtus Pan, w mieśćie Dawidowym. A ten wam dáię znák: Znaydźiećie Niemowiatko uwinione w pieluſzki, y położone we żłobie. A nátychmiaſt z Anjołem przybyło mnoſtwo Woyſká Niebieſkiego, chwalących Bogá, y mowiących: Chwałá ná wyſokośći Bogu; á ná źiemi pokoy ludźiom dobrey woli.

mis dźiaukſmą didi/ kurſay bus wiſiemus żmoniemus/ Jog gime iumis śiędiena Jżganitoias / kurſay ira Chryſtus Wieſpats mieſte Dowido. O tas iumus bus ženklas: Raſite waykiali wiſtiklays ſuwiſtitą/ ir padętą prakarte. Ir tuoiaus ſtoia ſu Anołu daugibe kariu dangaus garbinančiu Dieważ/ ir tarančiu: garba ant aukſtibiu Dieważ/ o ant ziames pakaius żmonemis giaro noro.

Ná Wtorey Mſzy, ktora bywa o świtániu, Ewángelia u Łukaſzá S. w Rozdź: 2.

WOn czás Páſterze oni mowili jeden do drugiego: Podźmy áż do Bethlehem, á

Ant antros Miſios, kuri eſti auſztant dienoy Vżgimimo Sunaus Dieważ Ew: Ł: S. pa: 2.

ATuo metu piemenis kalbeio tarp ſawes: eykime ing Beogłą-

oglądaymy to Słowo, ktore śię ſtało, ktore nam Pan oznáymił. Y przyſzli kwápiąc śię, y náleźli MARYĄ y Jozefá, y Niemowiątko położone we żłobie. A uyrzawſzy, poználi Słowo, ktore im było powiedźiano o Dźieciątku onym. A wſzyſcy, ktorzy to ſłyſzeli, dźiwowáli śię, y temu, co do nich Páſterze mowili. Lecz MARYA te wſzyſtkie ſłowá záchowywáłá, ſtoſuiąc w ſercu ſwoim. Y wrocili śię Páſterze wyſławiáiąc y chwaląc Bogá, ze wſzyſtkiego co ſłyſzeli, y widźieli, iáko im powiedźiano było.

thleem/ ir paweyźdekime to Żodźio/kurſay ſtoios/ kuri Wieſpats parode mumis. Jr ateio ſkubindamies / ir radoMARYĄ ir Juozapą / ir Waykiali paguldita prakarte. Ir iſwidę / daſiźinoio ape Żodį/ kurſay buwa paſakitas iemis ape ta Waykiali. Jr wiſi/ kurie tey girdeio/ ſtebeios/ir tam kę piemenis iemus ſakie. O MARJA uźlaykie wiſus żodźius tuos nuwartodama ſierdiie ſawo. Jr ſugrizo piemenis ſłowindami/ ir garbindami Diewa / iż wiſo kę girdeio/ ir regieio / kaip buwo iemis paſakita.

Ná Trzećiey Mszy Ewángelia u Janá S. w Rozdźiale 1.

NA początku było Słowo, á Słowo było u Bogá, á Bogiem było Słowo. To było ná początku u Bogá. Wszystko się przez nie stáło: á bez niego nic się nie stáło, co się stáło. W nim był żywot, á żywot był świátłością ludźi: á świátłość w ćiemnościách świeći, á ćiemności jey nie ogárnęły. Był człowiek posłány od Bogá, któremu imię było Jan. Ten przyszedł ná świádectwo: áby świádczył o świátłości, áby przezeń wszyscy wierzyli. Nie byłći on świátłością; ále iżby świadczył o Swiátłości. Byłáć Swiátłość

Ant trećios Mišios užgimima Sunaus Diewo Ew: S. Jono Pad: 1.

ANt pradżios buwo Żodis/ o Żodis buwo pas Diewa/ o Diewu buwo Żodis. Tay buwo ant pradżios pas Diewa. Wiśi dayktay per ỹ stoios/ o be io niekas ne stoios/ kas stoiosi. Jump buwo giwenimas/ o giwenimas buwo świesibe żmoniu/ o świesibe tamsibese żiba/ o tamsibes ios neapeme. Buwo żmogus nuog Diewa siuntas/ kuriam wardas buwo Jonas. Tasay ateia ant ludijimo: idant luditu ape świesibe/ idant wiśi tikietu per yi. Nebuwo yisay świesibe/ bet

praw-

prawdźiwa, ktora oświeca wſzelkiego człowieká ná ten świát przychodzącego. Ná świećie był, á świát jeſt uczynion przezeń, á świát go nie poznał. Przyſzedł do ſwey własności, á ſwoiż go nie przyjęli. Lecz ktorzykolwiek przyjęli go, tym dał moc, áby śię ſtáli Synámi Bożemi: tym, ktorzy wierzą w Imię jego. Ktorzy nie ze krwie, áni z woli ćiáłá, áni z woli mężá, ále z Bogá śię narodźili. A Słowo Ciáłem śię ſtáło, y mieſzkáło miedzy námi, y widźieliśmy chwałę jego, chwałę jáko jednorodnego od Oyćá, pełne łáſki y prawdy.

idant ſwietimą iżduotu ape świesibe. Buwo świeſibe tikroji/ kuri apświećia wiſoki żmogu ataynanti ant to świeta. Ant świeto buwa/ ir świetas per yi padaritas ira/ o świetas io ne paźino. Sawimp ateio/ o ſawieji io ne prieme. Bet kure nor prieme ii/ dawe temis galibe ſtotis ſunumis Diewo/ tiemis/ kurie tiki ing wárda io. Kurie ne iż krauiu/ ney iż noro kuno/ ney iż noro wiro/ bet iż Diewo użgimo ira. Jr Żodis Kunu ſtojos/ ir giweno tarp muſu/ ir regiejome garbe io/ garbe kaip wienagimio nuog Tewo pilna malones ir tieſos.

W Niedźielę po Bożym Narodzeniu Ewángelia u Łukaszá Swiętego w Rozdźiale 2.

WOn czás Jozef y Mátká Jezusowa dźiwowáli śię temu, co o nim mowiono. Y błogosłáwił im Symeon, y rzekł do MARYI Mátki jego: Oto ten położon jest ná upadek, y ná powstánie wielu w Izráelu, y ná znák, przećiw ktoremu sprzećiwiáć śię będą, (y duszę twą własną przeniknie miecz) áby myśli z wiela serc były objáwione. Były y Anná Prorokini, corká Fánuelowa, z pokolenia Aser: tá była bárzo podeszłá w lećiech, á śiedm lat żyłá z mężem swym od Pánień-

Ant pirmos Nedelos po užgim: Wieszpaties Ewánjelia Łuk: S. Pad: 2.

ATuo metu Juozapas ir MARYA Motina Jezaus/ stebeios tiemes dayktams/ kurie buwo sakiti apeyi. Ir paßlowina iemus Simeonas/ ir tare Marioßp Motinosp io. Sitay padetas ira tasay ant nupuolima/ir ant prikielima daugiu Jzraeliue/ ir ant žiankłá/ kuriam prießtaraus/ ir tawa paćios duśie pareis kaławiias/ idant apßireykßtu iżg daug śirdżiu dumos. Jr buwa Ona Pranaśine/dukte Fanuelaus iż gimines Asser/ stwá

ſtwá ſwego. A tá by-
łá wdową áż do lat
ośmdźieśiąt y czte-
rech, ktora nie odcha-
dzáłá z Kościołá, po-
ſtámi y modlitwámi
ſłużąc Bogu we dnie
y w nocy. Tá też, o-
neyże godźiny nád-
ſzedſzy chwaliłá Páná:
y powiádáłá o nim
wſzyſtkim, ktorzy o-
czekiwáli odkupienia
Izráelſkiego. A gdy
wykonáli wſzyſtko
według Zákonu Páń-
ſkiego; wrocili ſię do
Gálilei, do Názáretu
miáſtá ſwego. A Dźie-
ćię roſło, y umacniáło
ſię, nápełnione Mą-
drośćią, á łáſká Boża
byłá w nim.

toi buwa łabay ſena/
ir giweno ſu wiru ſa-
wo ſeptineris metus
nuog mergiſtes ſawo:
ir toi buwo naßle iſz
áßtuoniu deśimtu me-
tu ir ketweriu / kurie
ne ißeio iż Bażnićios
paſnikays ir maldo-
mis tarnaudama Die-
wuy nakti ir diena.
Jr ta toygi walandoy
ataius iżpażino Wieß-
pati / ir ſakie ape iß
wiſiemus/ kurie łau-
kie atpirkimo Jzrae-
laus. O kad iſzpildo
wis pagal Zokano
Wießpaties/ ſugrizo
ing Galileu/ ing mie-
ſta ſawa Nazareto.
O waykialis augo/ ir
ſtiprinos pilnas iß-
minties / ir miliſta
Diewo buwo ſu iuo.

W dźień Nowego Látá Ewángelia u Łukaszá Świętego w Rozdźiale 2.

AGdy śię śpełniło ośm dni, iżby obrzezano Dźiećiątko; názwáne jeſt Imię Jego JEZUS: ktore było miánowáne od Anjołá pierwey, niżli śię w żywoćie poczęło.

W Niedźielę wtorą po Bożym Narodzeniu (to jeſt przed Vroczyſtośćią SS. Trzech Krolow) Ewángelia u Matt: S. w Roz: 2.

ONego czásu: Gdy Herod umárł, oto Anjoł Páński ukazał śię we śnie Jozefowi w Egypćie, mowiąc: Wſtań, á weźmi dźiećiątko, y Mátkę jego, á idź do źiemie Izráelſkiey. Albowiem po-

Ant dienos Nauiu Metu Ewanjelia Łuko: S. Pad: 2.

ATuo metu ład iſz pilde aßtonios dienos/ idant butu Waykialis apipiauſtitas/ pramintas wárdas io buwo JEZVS/ kurſay buwo pramintas nuog Anioła pirm negżywate praśideio.

Ant antros Nedelos po Vżgim: Wieſzpaties Ewangelia Matt: S. Padeime 2.

ATuo metu: łada Herodas numire/ ßtáy Anjołas Pono pasirode perſapna Jozapuy Egyte; tarydamas: kialkis/ o imk waykieli ir Motina io/ o eyk ing źiame Izraelu. Nes numire/ kurie dußios waykie-

márli.

márli, ktorzy duſzy dźiećięcey ſzukáli. Ktory wſtawſzy, wźiął Dźiećiątko, y Mátkę jego, y przyſzedł do źiemie Izráeiſkiey. Lecz gdy uſłyſzał, iż Archelaus krolował w Judzkiey źiemi, ná mieyſcu Herodá Oycá ſwego, bał ſię tám iść: ále nápomniony we śnie, uſtąpił w ſtrony Gálileyſkie. Aprzyſzedſzy mieſzkał w mieśćie, ktore zową Názáreth: áby ſię wypełniło, co rzeczono jeſt przez Proroki: Iż Názáreyſkim będźie názwány.

W dźień trzech Krolow Ewángelia u Mátteuſzá Swiętego w Rozdźiále 2.

GDy ſię národźił JEZUS w Bethlehemie Judſkim we dni Herodá Krolá: oto

lo ießkojo. Kuriſay ßieles jeme wayßieli ir motina io/ ir atejo ing źiame Jzráélu. Bet ßada ißgirdo/ jog Archelaus Karalawo ant źiames Judos ant wietos Heroda Tawo ſawo/ bijojos tinay eyti: bet praſiargietas per ſapna nuejo ing ßalis Galileos/ O ateis giweno mieſte/ kurſay wadynas Nazareth: idant iß-pildita butu/ ka paſakita ira per Pranaßus: Jog Nazareyßku bus wadintas.

Ant triju Karalu Ewangelia Matth: S. Pad: 2.

KAd uźgime JEZUS Bethleeme Judos dienoſe Herodá Karalaus: ßtay iß-

96958

Mear-

Mędrcy ze wschodu słońcá przybyli do Jerozolimy, mowiąc: Gdźie jest ktory się národźił Krol Zydowski? Abowiem widźieliśmy gwiazdę jego ná wschod słońcá, y przyjachaliśmy pokłonić się jemu. Co gdy usłyszał Król Herod, zátrwożył się, y wszystká Jerozolimá z nim. Y zebrawszy wszystkie Arcykápłany, y Doktory ludu, dowiádował się od nich, gdźie się miał Chrystus národźić. A oni mu rzekli: W Bethlehemie Judskim. Bo ták jest ná pisáno przez Proroká: Y ty Bethlehemie źiemio Judska z żadney miáry nie jesteś naypodleyszą miedzy Kśążęty Jud-

mintingi nuog użtekieima Sáules ateio Jerozolimon taridami: kur ira/kursay gime Karalus Zydu; nes regieiome żwayzds ant użtekieima Saules/ ir ateiom pasikloniot iam. O izgirdes Karalus Herodas isśigando/ ir wisa Jerozolima su juo. Jr surinkies wisus wirausius Kunigus/ir Mokitoius żmoniu/ dasiżinodineio nuog in: kur tureio Christus użgimt: O anie tare iam Bethleeme Judos, nes teip ira parasite per Pranaßą: Jr tu Bethleem źiame Judos nieku budu ne esi maziausia terp kunigayksćiu Judos/nes

skiemi

skiemi. Abowiem z ciebie wynidźie Wodz, ktory będźie rządźił lud moy Izráelski. Tedy Herod wezwawszy potájemnie Mędrcow, pilnie śię wywiádował od nich czásu, ktorego śię im gwiazdá ukazáłá. Y posławszy je do Bethlehem, rzekł: Idźćie á wywiáduyćie śię pilno o Dźiećiątku, á gdy naydźiećie, oznaymićie mi, ábym y ja przyjachawszy, pokłonił śię jemu. Ktorzy wysłuchawszy Krolá, pojácháli. A oto gwiazdá, ktorą widźieli ná wschod słońcá, prowádźiłá je, áż przyszedszy stánęłá nád mieyscem gdźie było Dźiećiątko. A uyrzawszy gwiazdę, urádowáli

iż tawes iśeys kunis gayksztis/ kursay waldis żmonemis mana Jzraelaus. Táda Herodas páwadines pasłaptiemis Jśmintingus rupiey klausesa nuog iu meto żwaydes / kuri iemis pasirode. Jr siunsdamas inos ing Bethleem tare: Eykite o klauskites giaray ape Berneli/ o kad rasite/ duokite man żinę/ idant is aś ataiss paśiklonioćie iam. Kurie iśklauśe Karaláus nueia. O śtay żwayzde / kurs buwa iżwidę ant nżtekieima Saules/ eia pirm iu/ ir ateius stojos aukśtay kur buwo Waykialis. O iżwidę żwayzde dżiaugies

śię rádośćią bárzo wielką. Y wſzedſzy w dom, náleźli Dźiećiątko z MARYĄ Mátką jego, y upadſzy pokłonili śię mu: á otworzywſzy ſkárby ſwe, ofiárowáli mu dáry; złoto, kádźidło, y mirrę. A nápomnieni we śnie, áby śię nie wracáli, do Herodá, inſzą drogą wroćili śię do kráiny ſwojey.

W Niedźielę 1. po trzech Krolach Ewángelia u Łukaſzá S. w Rozdźiale 2.

GDy już był JEZUS we dwunaſtu lećiech, gdy oni wſtępowáli do Jeruzalem wedle zwyczáju świętá, á ſkończywſzy dni, gdy śię wracáli, zoſtáło Dźiećię JEZUS w Jeruzalem: á nie dziaukſmu łabay dź[illegible] dźiu. Jr ieie naumoſn[illegible] rado Berneli ſu MA[illegible] RYA Motina io [illegible] ir puoły paſikłonioio iam/ ir atwere turtus ſawo/ aſierawoio iam dowanas/ aukſą/ ko[illegible] dilą/ ir mirhą. O em[illegible] atſakimą ſapni/ idant neſugriżtu/ Herodop[illegible] kitu kialu ſugriżo ing[illegible] ßali ſawo.

Ant pirmos Nedelo[illegible] po triju Karalu Ew[illegible] Łukoſiaus S. Pad: 2.

KAd buwo JE ZVS dwileko[illegible] metu / einantiemu[illegible] ing Jerozolimą/ paga[illegible] budą dienos ſwietos[illegible] ir po iſpildimu dien[illegible] griżtantiemus paſili[illegible] ka Berneli JEZVS[illegible] Jerozolimoy / ir n[illegible] oba-

obáczyli Rodźicy jego. A mniemáiąc że on był w towárzyſtwie, uſzli dźień drogi, y ſzukáli go miedzy krewnemi y znáiomemi. A nie nálażſzy, wrocili ſię do Jeruzalem, ſzukáiąc go. Y ſtáło ſię, po trzech dniách náleźli go w Kośćiele ſiedzącego w pośrzodku Doktorow, á on ich ſłucha, y pyta ich. A zdumiewáli ſię wſzyſcy, ktorzy go ſłuchali, rozumowi y odpowiedźiom jego. A uyrzawſzy go, wielce ſię zdźiwili. Y rzekłá do niego Mátká jego: Synu, przecześ nam ták uczynił? Oto Oćiec twoy y ja, żáłośni ſzukáliśmy ćię. Y rzekł do nich: Czemużeśćie mię ſzukáli? Niewiedźie-

paſargieio gimditoiey io. O tikiedami ii but draugiey/ eio dienos kialo. Jr ießkoio io tarp gienćiu/ ir paźiſtamu. O ne rade/ ſugrißo ing Jeruzalem ießkodami io. Jr ſtoios po triiu dienu/ radó iy bażnićioy beſedinti widuy Daktaru kłauſanti/ ir kłauſtanti iuos. O ſtebeios wiſi/ kurie ío kłauſe/ ißmanimuy/ ir atſakimams io. Jr pamate iy łabay ſtebeios. Jr tare iam Motina io: Sunau kodel mumis teipo padarey: ßytay Tewas tewo / ir aß gayledami ießkoiom taweſs. Jr tare iemis kodel manes ießkoiot/ neźinoiot iog tuoſe

liśćie, iż temi rzeczámi, ktore ſą Oycá mego, jam ſię báwić powinien ? A oni nie zrozumieli tego ſłowá ktore im mówił. Y poſzedł z niemi, y przyſzedł do Názáretu, á był im poddány. A Mátká jego wſzyſtkie te ſłowá záchowáłá w ſercu ſwym. A JEZUS ſię pomnażał w Mądrośći, y we wzrośćie, y w łáſce u Bogá y u ludźi.

W Niedźielę 2. po trzech Krolách Ew: u Janá S. w Rozdźiale 2.

WOn czás: były gody małżeńſkie w Kánie Gálileyſkiey: á była tám Mátká Jezuſowá. Wezwány też był y JEZUS, y Uczniowie jego ná gody.

Ant antros Nedelos po triju Karalu Ew: Jono S. Pad: 2.

ANuo metu: ſwodba buwo Kanoy Galileos / ir buwo Motina Jezaus tenay. Pakwieſtas teipag buwo / ir JEZVS / ir mokitineY

A gdy

A gdy nie ſtáło winá, rzekłá Mátká Jezuſowá do niego: Winá nie máją. Y rzekł jey JEZUS: Co mnie y tobie Niewiáſto? Jeſzczeć nie przyſzłá godzina mojá. Rzekłá Mátká jego ſługom: Cokolwiek wam rzecze, to czyńćie. Y było tám ſześć ſtągiew kámiennych według oczyśćiania żydowſkiego poſtáwionych, bioracych w ſię każda dwie ábo trzy wiádrá. Rzekł im JEZUS: Nápełnićie te ſtągwie wodą. Y nápełnili je áż do wierzchu. Y rzekł JEZUS: czerpayćież teraz, á donieśćie przełożonemu weſela. Y donieśli. A gdy ſkoſztował przełożony wody oney, ktora ſię ſtáłá

io ant ſwodbos. O kad ne teko wino/ tare Motina Jezaus iam/ neturi wino. Jr tare iay JEZVS: kas man ir taw žmona: Dabar ne ateio walunda mana. Tare Motina io tarnams/ ka norint taris iumis padarikite. O buwo tenay iż akmenio ſuday ſiaſi padeti pagal apéiſtiimo židu / ir kurius tilpo du/ aba tris wiedray. Tare iemis JEZVS: pripilkite ſudus wandinim: Jr pripile iuos ſkliidinus. Jr tare iiemis JEZVS. Semkite dabar/ ir neßkite užweyzdetoiuy ſwodbos. Jr nunesie/ o kad paragawo užweyzde-

winem,

winem, á niewiedźiał ſkądby było, lecz ſłudzy wiedźieli, ktorzy wodę czerpáli: wezwał Oblubieńcá on przełożony. Y rzekł mu: Káżdy człowiek pierwey dawa wino dobre: á gdy ſobie podpiją; tedy podleyſze. A tyś dobre wino záchował áż do tego czáſu. Ten początek cudow uczynił JEZUS w Kánie Gálileyſkiey, y pokazał chwałę ſwą, y uwierzyli weń Uczniowie jego.

W Niedźielę 3. po trzech Krolách Ew: u Mátteuſzá Swiętego w Rozdźiale 8.

WOn czás: Gdy zſtąpił JEZUS toias ſwodbos wan denio winan parmay nito/ ir neźinoia iźku butu eſſas/ bet tarna źinoio / kurie ſem wandini: pawadin Jauniki/ uźweyzdeto ias ſwodbos/ ir tar iam: Kiekwienas żmo gus pirm giarą win paduoſt: O kad paſi gieria/ tada tą/ kuri ira lieteſnis. O tu a żulaykiey gierą win iksiołay. Ta padar pradźią źiankłu JE ZUS Kanoy Galile os/ ir apreyßkie garb ſawo. Jr intikiei ing iy mokitiney io

Ant trecios Nedelo po triju Karalu Ew Matth: S. Pad: 8.

ATuo metu: kad nuźiangie Jezu z góry,

z góry, szły zá nim wielkie rzesze. A oto trędowáty przyszedszy, pokłonił śie mu, mowiąc: Pánie, jeśli chcesz, możesz mię oczyścić. Y ściągnáwszy JEZUS rękę, dotknął śię go, mowiąc: Chcę, bądź oczyścion. Y był zárázem oczyścion trąd jego. Y rzekł mu JEZUS: Pátrz ábyś nikomu tego nie powiádał: ále idź, ukaż śię Káplanowi: y ofiáruy dar, ktory przykazał Moyzesz ná świádectwo im. A gdy wszedł do Káphárnáum, przyszedł do niego Rotmistrz, prosząc go, y mowiąc: Pánie, sługá moy leży w domu powietrzem rusżony, y srodze utrapiony. Y rzekł mu JEZUS:

nuok kalna: eio paskuy iy minios dides. O ßtay raupuotas prieias klonioios iam taridamas: Wießpatie/ iey nori/ gali mane apcistit/ir isßtiesis rankа JEZVS/ dasiliteio io/ taridamas: noriu/ buk cistas/ ir tuoiaus apcistiti buwo raupay io. Jr tare iam JEZVS: Weyzdek idant niekant nesakitumey to/ bet eyk parodikis Kuniguy/ ir asierawok dowana/ kure liepe Mayziesius ant swietymo iemis. O kad eio ing Kapharnaum/ ataio pasiy Simtinikas prasidamas io ir taridamas: Wießpatie/ tarnas mana gulė

Ja

Ja przyidę, á uzdrowię go. Y odpowiádáiąc Rotmiſtrz, rzekł: Pánie, nie jeſtem godźien ábyś wſzedł pod dách moy, ále tylko rzekni ſłowem, á będźie uzdrowion ſługá moy. Boćiem y ja jeſt człowiek pod władzą poſtánowiony, máiący pod ſobą żołnierze: y mówię temu: Idź, á idźie: á drugiemu: Chodź, á przychodźi: á ſłudze mojemu: Czyń to, á czyni. A uſłyſzawſzy to JEZUS, dźiwował ſię: y rzekł tym, ktorzy ſzli zá nim: Záprawdę powiádam, wam nie nálazłem ták wielkiey wiáry w Izráélu. A powiádam wam, Iż wiele ich ze wſchodu ſłońcá y z zachodu

namie paralizium negalis/ir ſmalkiey warginas: ir tare iam JĖZVS: Aß ateyſiu/ ir iżgidiſiu iy. O atſakidamas Simtinikas tare: Wieſpatie neeſmi wertas/ idant ieytumey po ſtoga mano/ tiktay tarik żodi/ o bus iżgiditas tarnas mano. Nes ir aß żmogus eſmi/ po waldżios paſtatitas/ turis po ſawes kareywius/ ir tariu tam eik/ ir eina/ ir kitam ateyk/ ir ateyna/ tarnuy mano/ darik tay/ ir daro. O iżgirdes tay JĖZVS ſtebeios/ ir paſkuy ſawe einaytiemis tare. Vżtieſa ſakau iumus ne radau teip didżio tikieimo Izraelui/ O

przyi-

przyidźie, y vśiadą z Abráhámem, y Izákiem, y Jákobem w Kroleſtwie Niebieſkim: á ſynowie kroleſtwá beda wyrzuceni w ćiemności zewnętrzne, tám będźie płácz y zgrzytánie zębow. Y rzekł JEZUS Rotmiſtrzowi: Idź, á jákoś uwierzył niechći ſię ſtánie. Y ozdrowiał ſługá teyże godźiny.

W Niedźielę 4. po trzech Krolách Ew: ś Mátteuſzá Swiętego w Rozdźiale 8.

WOn czás: gdy JEZUS wſtąpił w łodź, weſzli zá nim Uczniowie jego. A oto wzruſzenie wielkie

ſakau iumis/ iog dauk nuog užtekieimo ir uſtkaydimo ſaules ateys/ir ſeſis ſu Abrahomu/ Izaoku/ Jokubu karaliſtey dangaus. O ſunus karaliſtes bus išmeſti tamſibeſn widutinesn/tenay bus werkſmas/ ir griežimas dantu. Ir tare JEZUS Simtinikuy: Eyk ir kayp intikieiey/ tegul ſtoias taw. Ir paſweykotarnas anoy walandoy.

Ant kietwirtos Nedelos po triju Karalu Ew: Matth: S. Pad: 8.

ANuo metu: kad JEZUS ineio ing łota ineio paſkuy iy mokitiniey io. O štay/ paiudinimas diſtálo

ſtáło śię ná morzu, ták iż wały łodź okrywały, á on ſpał. Y przyſtąpili kniemu Uczniowie jego, y obudźili go, mowiąc: Pánie záchoway nas, giniemy. Y rzekł im JEZUS: Czemu bojáźliwi jeſteśćie, máłowierni? Tedy wſtawſzy roſkazał wiátrom y morzu, y ſtáło śię ućiſzenie wielkie. A ludźie ſię dźiwowáli, mowiąc: Jákiż to jeſt ten, że mu y wiátry y morze ſą poſłuſzne?

dis ſtoios marioſe / teip iog łotas wilnimis użleios/ o anas miegoio. Jr prieio pas iy mokitiniey io/ ir pabudino iy taridami: Wißpatie gialbek mus/żuwame. Jr tare iemis JĘZVS: Kodel baylingi eſate mażatikiey? Tada kiełas iſakie weiamis/ ir mariomis / ir ſtoios nutilimas didis. O żmones ſtebeios taridami/ kokſay tas ira/ iog weiey ir marios kłauſo io.

W Niedźielę 5. po trzech Królách Ew: u Matteuſzá Swiętego w Rozdźiale 13.

WOn czas: mowił JEZUS rzeſzom to podobieńſtwo: Po-

Ant penktos Nedelos po triju Karalu Ew: Matth: S. Pad: 13.

ATtuo metu paſakie JĘZVS miniomis tą priliginima: priliginta ira Karali-

dobne

dobne jeſt Kroleſtwo Niebieſkie człowiekowi śiejącemu dobre naśienie ná roli ſwojey. A gdy ludźie ſpáli, przyſzedł nieprzyjaćiel jego, y náśiał kąkolu miedzy pſzenicą, y odſzedł. A gdy uroſłá trawá, y owoc uczyniłá; tedy śię pokazał y kąkol. A przyſtąpiwſzy ſłudzy goſpodárſcy, rzekli mu: Pánie, izaliś nie pośiał dobrego naśienia ná roli twojey? zkąd tedy kąkol ma? Y rzekł im: Nieprzyjazny człowiek to uczynił. A ſłudzy mu rzekli: Chceſzże, iż poydźiemy y zbierzemy go? A on rzekł: Nie: byśćie ſnáć zbierając kąkol, nie wykorzenili oraz z nim y pſzenice. Dopuśććie ſte dangaus żmoguy/ kurſay paſeio giarą ſekłą ant dirwos ſawo. O kad miegoio żmones/ ataio neprietelus io/ ir użſeio kukalus widuy kwiećiu/ ir nueio. O kad iżdigo żole/ ir waysiu padare/ tada paśirode ir kukaley. Jr prieii tarnay tare iam/ Wieſpatie/ ar negierą ſekłą paſaiey ant dirwos tawo: Jżkurgi tur kukalus: Jr tare iemis: neprietelus żmogus tay padare. O tarnay tare iamnori/ eyſime ir iſranſime iuos: Jr tare/ne/ idant raudami kukalus/ ne iſrautumet ſu ieys draugie ir kwiećiu. Parlayſkite abie-

oboygu

oboygu ſpołem rość áż do żniwá: á czáſu żniwá rzeknę żeńcom: Zbierzćie pierwey kąkol, á zwiążćie go w ſnopki ku ſpaleniu; á pſzenicę zgromadźćie do gumná mojego.

mus augt ig piuti/ o metu piuties kałbeſiu piaweiams: Surinkite pirmiaus kukalus/ ir ſuriſzkite iuos peduoſn ant ſudeginimo / o kwiecius ſukraukite kluonan mano.

W Niedźielę 6. po trzech Krolách Ew: u Mátt: Swiętego w Rozdź: 13.

WOn czás: mówił JEZUS rzeſzom to podobieńſtwo: Podobne jeſt Króleſtwo Niebieſkie źiárnu gorczycznemu, ktore wźiąwſzy człowiek wśiał ná roli ſwojey, ktore naymnieyſzeć jeſt ze wſzego naśienia: ále kiedy urośćie, więtſze jeſt ne wſzech źioł ogro-

Ant ſzeſztos Nedelos po triju Karalu Ew: Matth: S. Pad: 13.

ATuo metu: paſakie JEZUS minioms ta priliginima: priliginta ira Karaliſte dangaus grudny garſtićios / kurie emes żmogus paſeio ant dirwos ſawo/kurſay maziauſias ira uż wiſas ſekłas. O kad użauga didesnis eſti uż wiſas żoles darżo/ ir ſtoias medżiu/ teip iog paudnych

dnych: y ſtáwa śię drzewem, ták iż przychodzą ptacy powietrzni, y mieſzkáją ná gáłązkách jego. Inſze podobieńſtwo powiedźiał im: Podobne jeſt Kroleſtwo Niebieſkie kwáſowi, ktory wźiąwſzy niewiáſtá, zákryłá we trzy miáry mąki, áż wſzyſtká ſkwáśniáłá. To wſzytko mowił JEZUS przez podobieńſtwá do rzeſzy: á krom podobieńſtwá nie mowił im: aby ſię wypełniło to, co jeſt rzeczono przez Proroká mowiącego: Otworzę uſtá moje w przypowieśćiách, opowiem ſkryte rzeczy od záłożenia świátá.

W Niedźielę ſtárego Mięſopuſtu Ew: u Matteuſzá S. w Rozdź: 20.

kśćiey oro atayt ir giwena ant ſaku io. Kita priliginima paſakie iemis: priliginta ira karaliſte dangaus rukßti/kure emus žmona ažuraugie triſe mieroſe miltu/ koley ſurugo wiſi Ta wis kalbeio JEZVS priežodźioſe miniump/ o be priežodźiu nekalbeio iemis/ idant iſipilditu kas buwo paraśita per Pranaſza kalbanti / Atwerſiu naſrus mano priežodźioſe/ ir ſakiſiu uz denktus daykrus nuog pradźios ſwieto.

Ant Nedelos Senu ažugaweniu Ewan: Math: S. Pad: 20.

WOn czás mowił JEZUS Uczniom ſwoim to podobieńſtwo : Podobne jeſt Kroleſtwo Niebieſkie człowiekowi goſpodarzowi , ktory wyſzedł bárzo ráno naymowáć robotniki do Winnice ſwojey. A zmowiwſzy ſię z robotnikámi z groſzá ná dźień, poſłał je do Winnice ſwojey. Y wyſzedſzy o trzećiey godźinie, uyrzał drugie ſtojące ná rynku prożnujące, y rzekł im: Idźćie y wy do Winnice mojey: á co będźie ſpráwiedliwa dam wam. A oni poſzli. Y záśię wyſzedſzy o ſzoſtey y dźiewiątey godźinie, tákże uczynił. A o jedenaſtey godźinie wyſzedſzy , nálazł

Anuo metu paſakie JEZVS mokitiniamis ſawo tą priežodi. Priliginta ira karaliſte dangaus žmoguy gaſpadorny/ kurſay iſseio labay ankſti ſamditi darbiniku winicion ſawo. O ſudereies ſu darbinikays iš graśia ant dienos/ nuſiunte iuos winicion ſawo. Jr iſseies ape adiną trecią iſswido kitus ſtowinćius ant turgaus dikus/ ir tare iemis. Eykite ir ius winicion mano o kas teyſu bus duoſiu iumis. O anie nueio. Jr wel iſseio ape śiaſtą ir dewintą adiną: ir padare teypagi. O ape wienoliką iſseio / ir rado kitus ſtowin-

drugie

drugio ſtoiące;y rzekł im: Co tu ſtoićie cały dźień prożnuiący? Rzekli mu: Iż nas nikt nie náiął. Rzekł im: Idźćie y wy do Winnice mojey. A gdy wieczor przyſzedł, rzekł Pan Winnice ſprawcy ſwemu: Záwołay robotnikow, y odday im zapłátę, począwſzy od oſtátnich áż do pierwſzych. A gdy przyſzli oni ktorzy o jedenaſtey przyſzli byli; wźięli káżdy po groſzu. Przyſzedſzy też y pierwśi, mniemáli żeby więcey wźiąć mieli: ále wźięli y oni káżdy po groſzu. A wźiąwſzy ſzemráli przećiw goſpodarzowi, mowiąc: Ci oſtáteczni jednę godźinę robili: á uczyćius/ ir tare iemis: ſam ćia ſtowite per wiſą dieną páteykaudami: Tare iam: Jog niekas muſu ne paſamde. Tare iemis: eykite ir ius winićion mano. O kad wełu buwo/ tare Wieſpats winićios uzweyzdetoiuy ſawo: Wadink darbiníkus / ir ataduok iemis algą pradeies nuog paſkućiauſiu iki pirmiemus. Kada atáio anie/ kurie ape wienolíką adiną atáie buwo/ eme po graśi. O atáii ir pirmieiy tares iog daugiaus ims/ bet eme ir anis po graśi. O imdami murmeio prieß wieſpati/ taridami: Tie paſkuyćiauſey wieną adiną dir-

niłeś je rownemi nam, ktorzyśmy nieśli ćięż-żar dniá y upalenia. A on odpowiádáiąc rzekł jednemu z nich: Przyjaćielu, nie czynię ć krzywdy. Azaś śię ze mną zá groſz nie zmowił? Weźmiż co twego jeſt, á idź, chcę też y temu oſtátecznemu dáć jáko y tobie. Czyli mi śię nie godźi uczynić co chcę? Czyli oko twoje złośliwe jeſt iżem ja jeſt dobry? Tákćioſtáteczni będą pierwſzemi, á pierwśi oſtátecznemi. Abowiem wiele jeſt wezwánych, ále málo wybránych.

W Niedźielę przed Zapuſtámi Ewángelia u Łukaſzá S. w Rozdźiale 8.

bo/ o ligus iuos ſu mumis padarey/ kurie neśiotome ſunkuma dienos ir karśćia. O anas atſakidamas wienam iż iu tare. Prietelau ne darau taw kriwdos. Ar ne iż grasia ſudereiey ſu manim. Jmk kas tawo ira/ o eik; noriu teip ir tam paſkućiauſiam duot kaip ir taw. Aba nedera man/ ka noriu darit/ Ar akis tawo pikta ira/ iog aß gieras eſmi. Teyp bus paſkućiauſiey pirmais/ o pirmiei paſkućiauſeis. Daug nes ira pawadintu/ o maß iſrinktu.

Ant Nedelos pirm Užgaweniu Ewang: Łuk: S. Pad: 8.

W on

WOn czás: Gdy śię wielka rzeſza ſchodźiłá, y z miaſt kwápili śię do JEZUSA, rzekł przez podobieńſtwo: Wyſzedł ten, ktory śieje, śiać náśienie ſwoje. A gdy śiał, jedno upádło podle drogi, y podeptáne jeſt: á ptacy powietrzni pozobáli ie. Drugie záś upádło ná opokę, á wſzedſzy uſchło, iż nie miáło wilgotnośći. Drugie też pádło miedzy ćiernie: á ſpołem wzrożſzy ćiernie záduśiło je. A drugie pádło ná źiemię dobrą, á wſzedſzy uczyniło owoc ſtokrotny. To mowiąc wołał: Kto ma uſzy ku ſłuchániu, niechay ſłucha. Y pytáli go Uczniowie jego, coby to zá podobieńſtwo

Anuo metu kad diде minia ſuśieydineio/ ir iż mieſtu ſkubinos pas JĖZVSA/ tare per priliginima/ iśeia tás kurſay ſeia ſeti ſekłą ſawo. Jr kad ſeio/ wiena puole pas kiel¤/ ir paminta buwo/ ir paukśćiey dangaus ſulaſe is. O kita puoła ant volos/ o iżdigus padźiuwo/ iuog netureio dregnuma. O kita puolo terp erßkiećiu/ o draugie iżdigi erßkiećiey/ nuſmelkie ia. O kita puole ant źiames gieros/ ir užaugus padare wayśiu śimteroki. Tay taridamas ßaukie/ kas turi auſis ant kłauſiimo/ tegul kłauſo. Jr kłauſie ii mokitiney

było ? Ktorym on rzekł : Wamći dano poznáć tájemnice Krolestwá Bożego, ále innym przez podobieństwá: áby widząc nie widźieli , á słysząc nie rozumieli. Jest tedy to podobieństwo : Naśienie jest słowo Boże : A ktorzy podle drogi, ćić są, ktorzy słucháją , potym przychodźi djabeł , y wybiera słowo z sercá ich, áby uwierzywszy nie byli zbáwieni. Ktorzy záś ná opokę, ći gdy usłyszą , z weselem przyimują słowo : á ći korzenia nie máją, iż do czásu wierzą , á czásu pokusy odstępują. A ktore pádło miedzy ćiernie : ći są ktorzy słucháli, á odszedszy, od stá-

io kas tay butu do priliginimas. Kuriemis iis tare / iumis duota ira žinot paßaptes Karaliste Diewo/ o kitiemis per priežodžius / idant regiedami ne regietu/ ir girdedami ne išmanitu. Jra tada tas priliginimas. Sekla ira žodis Diewo / o kurie pas kiale/ tie ira kurie klauso/potam atait welnas ir išima žodi iš sirdies iu/ idant tikiedami ne butu išganiti. Kurie wel ant volos tie ira kurie kad išgirsta/su džiaugsmu priyma žodi/ ir tie ßaknies neturi/nes iki metu tiki/ o walandoy pagundimo atstoia. O kuri puole er-

ránia,

ránia, y od bogactw, y od roſkoſzy żywotá, bywáią záduſzeni, y nie przynoſzą owocu? Lecz ktore ná źiemię dobrą; ćić ſą, ktorzy dobrym á uprzeymym ſercem uſłyſzawſzy ſłowo, zátrzymywáią, y owoc przynoſzą w ćierpliwośći.

ßkiećioſna/ tie ira kurie kłauſe/ o nuoia nuog rupeſtes/ ir turtu/ ir giaro giwenimo/ ązuſitroßkina/ ir neatneßa wayſiaus. Q kuri puola ant giaros źiames/ tie ira kurie ſirdii gieroy ir gierauſtoy ißgirdę żodi/ užturi ir wayſiu atąneßa kantribey.

W Niedźielę Zapuſtną Ewángelia u Łukaſzá Swiętego w Rozdźiale 18.

WOn czás: Wźiął JEZUS Uczniow dwánaśćie, y rzekł im: Oto wſtępujemy do Jeruzálem, á ſkończy ſię wſzyſtko, co nápiſano jeſt przez Proroki o Synu człowieczym. Bo będźie wydan pogánom, y bę-

Ant Nedelos Užugaweniu Ewan: Łuk: S. Padeime 18.

ATuo metu eme JEZVS dwilika mokitiniu ſawo/ ir tare iemis: ſitay eynam ing Jeruzalem/ ir iſipildis wis kas paraſita ira per Pranaßus/ apie Sunu żmogaus. Nes bus iźduotas pagonamis/ ir bus apiuo/

dźie

dźie nágrawan; y ubiczowan, y uplwan: á ubiczowawſzy zámorduią go: á dniá trzećiego zmartwychwſtánie. A oni tego nic nie rozumieli, y było to ſłowo zákryte od nich, áni wiedźieli o czym mowił. Y ſtáło ſię, gdy ſię przybliżał ku Jerychu, ślepy niektory ſiedźiał wedle drogi, żebrząc. A uſłyſzawſzy rzeſzą przechodzącą, pytał coby to było? Y powiedźieli mu, iż JEZUS Názáreńſki mimo idźie. Y záwołał, mowiąc: JEZUSIE Synu Dawidow, zmiłuy ſię nádemną. A ći co ſzli wprzod, fukáli nań áby milczał. Lecz on tym więcey wołał: Synu Dawidow zmiłtas/ ir płaktas/ ir ſuſpiaudítas. Jr nupłakie užmuß ii/ir trećie diena kialſis. O anie nieka to neißmane/ ir buwo žodis tasay paſleptas nuog iu/ ir neißmane ape ka kalbeio. Jr tikos kad priſtartina Jerichop/ aklas nekuris ſedeio pas kiala elgdamas. Jr kad iżgirdo miniu praeinanćiu / klauſe kas tay butu. Jr tare iam; inog JEZVS Nazarenas praeyt. Jr ßaukie taridamas: JEZAV Sunau Dowido/ſuſimilk ant manes. O kurie pirm eio/ bare ii idant tilctu. O iiſay labiaus ßaukie: Sunau Dowido ſuſimilk ant manes. O

luy

łuy śię nádemną. A JEZUS ſtánąwſzy, roſkazał go przywieść do śiebie. A gdy śię przybliżył, pytał go mowiąc: Co chceſz ábymći uczynił? A on powiedźiał: Pánie, ábych przeyrzał. A JEZUS mu rzekł: Przeyrzy. Wiárá twoją ćiebie uzdrowiłá. Y nátychmiaſt przeyrzał; y ſzedł zá nim wielbiąc BOGA, á lud wſzyſtek widząc, dawał chwałę BOGU.

W Pierwſza Niedźiele Poſtu Ewángelia u Mátt: S. w Rozdź: 4.

W On czás: Był zá wiedźion JEZUS ná puſzczą od Duchá, ábý był kuſzon od djabłá. A gdy pościł czterdźieści dni, y czterdźieści nocy, poſtoies Jezus liepe ir atweſt ſawimp o kad priſiartino/ kłauſe yr taridamas/ ko nori/ idant padarićia taw. Anas tare: Wießpatie idant regiećia. O JEZUS tare iam Regiek/ tikieimas tawo tawe ſweyku padare. Jr toiaus regeio/ ir eia paſkuy ir garbindamas Diewą. O wiſi żmones kad iſzwido/ dawe garbe Diewui.

Ant pirmos Nedelos Gawenios Ewángelia Matth S. Pad: 4.

ANuo metu: nuweſtas buwa Jezus girion nuog dwaſios idant butu gundintas nuog welno. O kad iżpaſnikawa kieturias deśimtis dienu/ir kia-

tym

tym łáknął. Y przyſtąpiwſzy kuśićiel, rzeł mu: Jeśliś jeſt Syn Boży, rzecz áby to kámienie ſtáło śię chlebem. A on odpowiádáiąc rzekł: Nápiſano jeſt: Nie ſámym chlebem żywie człowiek, ále wſzelkim ſłowem ktore pochodźi z uſt Bożych. Tedy go wźiął djabeł do miáſtá świętego, y poſtáwił go ná ganku Kośćielnym. Y rzekł mu: Jeśliś jeſt Syn Boży, ſpuść śię ná doł. Abowiem nápiſano jeſt: Iż Anjołom ſwoim roſkazał o tobie, y będą ćię ná ręku noſić, ábyś ſnáć nie obráźił o kámień nogi twojey. Rzekł mu JEZUS: Záśię nápiſano jeſt: Nie będźieſz kuśił Páná Bogá twego.

tures deſimtis nakćiu/ potam alko. Jr prieies gundintoias tare iam: Jey Sunus Diewa eſſi/ liepk idant akmenes tie duona ſtotus. O iiſay atſakidamas tare: Paraśita ira/ ne pacia duona giwas eſti żmogus: bet wiſokiu żodźiu/ kurſay iśeyna iż naſru Diewo. Tad eme ii welnas ing ßwenta mieſta/ ir paſtate ii ant wirßaus bażnićios/ ir tare iam: Jey Sunus Diewo eſsi/ nułauſkis źiamin. Nes paraśita ira inog Aniołamis ſawo iſakie ape tawe/ ir rankuoſe nesios tawe/ idant nekad nepażeyſtumey nuog akmeniokoios ſawo. Tare

Wźiął

Wźiął go záś djabeł ná gorę wyſoką bárzo: y ukazał mu wſzytkie Kroleſtwá świátá, y ozdobę ich. Y rzekł mu: To wſzyſtko dam tobie, jeśli upadſzy uczyniſz mi pokłon. Tedy mu rzekł JEZUS: Podź precz ſzátánie. Abowiem nápiſano jeſt: Pánu Bogu twemu kłaniáć śię, á jemu ſámemu Boſką ſłużbę oddawáć będźieſz. Tedy opuśćił go djabeł: á oto Anjołowie przyſtąpili, y ſłużyli jemu.

iam JĘZVS: Wel paraśita ira / negundikWießpaties Diewo tawo. Wel eme ii welnas ant kalno aukßto łabay: ir parode iam wiſas karaliſtes ſwieto/ ir garbe io/ ir tare iam: Tay wis taw duoſiu/ iey puolis paſikłonioſi man. Tad tarie iam JĘZVS/ eyk śietone ßalin. Nes paraśita ira/ Wießpati Diewa tawo garbinſi/ ir iam paćiam tarnauſi. Tad apleyde ii welnas/ o śitay Aniołay prieio ir tarnawo iam.

W Niedźielę Wtorą Poſtu Ewáng: u Mátteuſzá S. w Rozdźiale 17.

WOn czás: Wźiął JEZUS Piotrá, y

Ant antros Nedelos Gawenios Ewangelia Matth: S. Pad: 17.

ANuo metu / eme JĘZVS Petra / Jákobá,

Jákubá, y Janá brátá jego, y wprowádźił je ná górę wyſoką oſobno, y przemienił ſię przed niemi. A oblicze jego rozjáśniáło jáko Słońce: ſzáty też jego ſtáły ſię białe jáko śnieg. A oto ſię im ukazáli Moyżeſz y Eliaſz z nim rozmawiáiący. A odpowiádáiąc Piotr, rzekł do JEZUSA: Pánie, dobrze jeſt nam tu być: jeśli chceſz, uczyńmy tu trzy przybytki, Tobie jeden, Moyzeſzowi jeden, á Eliáſzowi jeden. Gdy to jeſzcze mówił; oto obłok jáſny okrył je. A oto głos z obłoku mowiący: Ten jeſt moy Syn miły, w ktorym ſię mi dobrze upodobáło, jegoż ſłu-

ir Jokuba/ ir Jona broli io/ ir užwedinos ant kalno aukßto ſkirium ir atſimayne po akimis iu. Jr prazibo weydas io kayp ſaule/ o rubay io ſtoios balti kaip śniegas. O śitay paśirodemis Mayźieśius ir Eliośius ſu iuo kalbedami. O atſakidamas Petras tare JEZAVSP Wießpatie/ giara ira čia mumis buti/ iey nori padarikime čia tris giwenimus / taw wiena / Mayźieśiuy wiena / ir Eliośiuy wiena. Dabar iam bekalbant/ śitay debeſis świeſus apdinge iuos. Jr śitay balſas iż debeſies kalbas/ taſay ira Su-

chayćie

chayćie. A uſłyſzawſzy Uczniowie, upádli ná twarz ſwoię, y báli ſię bárzo. A przyſtąpiwſzy JEZUS dotknął śię ich, y rzekł im: Wſtańćie, á nie boyćie śię. A podniozſzy oczy ſwe nikogo nie widźieli, jedno ſámego JEZUSA. A gdy zſtępowáli z gory, przykazał im JEZUS mowiąc: Nikomu nie powiádayćie widzenia tego: áż Syn człowieczy zmartwychwſtánie.

nus mano mielauſias/ kuromi gierey man megaſi io klauſikite. Jr iżgirdę mokitiney/ puole ant weydo ſawo/ ir biioios łabay. O prieias JEZVS/ir daſiliteio iu/ ir tare iemis: Kialkites/ o nebiiokites. O pakęły akis ſawo/ nieko neregieio/ tiktay pati Jezuſa. O nużiangiantiemis nuog kalno priſakis iemis JEZVS kalbedamas/ niekam neſakite to regieimo/ pakolay Sunus żmogaus kialſis iż numirusiu.

W Trzećią Niedźielę Poſtu Ew: u Łukaſzá S. w Rozdź. 11.

WOn czás: Wyrzucał JEZUS czártá, ktory był niemy. A

Ant trecios Nedelos Gavenis Ewangelia Łuk: S. Pad: 11.

ANuo metu: iſimetineia JEZVS

gdy

gdy wyrzućił czártá, przemowił niemy: y dźiwowáły śię rzeſze. A niektórzy z nich mowili: Mocą Beelzebubá kśiążęćiá czártowſkiego wyrzuca czárty. Drudzy záśię kuſząc domagáli śię znáku od niego z Niebá. A on widząc myśli ich, rzekł im: Każde Króleſtwo przećiw ſobie rozdźielone, będźie ſpuſtoſzone, y dom ná dom upádnie. A jeśliż y ſzátan rozdźielon jeſt przećiw ſobie; jákoż śię oſtoi Króleſtwo jego? gdyż powiádaćie iż ja mocą Beelzebubá wyrzucam czárty: A jeśliż ja mocą Beelzebubá wyrzucam czárty; Synowie wáśi czyjąż mocą wyrzucáją? Przetoż oni ſędźiámi

welnia/ o tas buwo nebilis/ ir kad iſſmete welnia / prakálbeio nebilis / ir ſtebeios minios. O nekurie iż iu kare: Belzebubi wirauſiami welniu iżmetineia welnius. O kiti gundindami ieſzkoio nuog io żiankla iż dangaus. O anas kad iſſwido dumas iu/ tare iemis: wiſoki karaliſte prieß ſawe parſkirta bus iżgaiſzinta/ ir namay ant namu ſugrius. Jey tada/ ir ſietonas prieß ſawe parſkirtas ira / kayp ſtowes karaliſte io: kad ſakote / iuog aß Belźiebubo ſiloy iſſmetineiu welnius. O ieygi aß Belzebubo ſiloy iſſmetineiu wel-

dźiámi

dźiámi wáſzemi będą. Lecz jeśli pálcem Bożym wyrzucam czárty; záiſteć przyſzło do was Kroleſtwo Boże. Gdy mocarz zbroyny ſtrzeże domu ſwego, w pokoju ſą máiętności jego. Ale jeśli mocnieyſzy nádeń nádſzedſzy zwyćięży go, odeymie wſzytkę broń od niego w ktorey ufał, y korzyśći jego rozda. Ktoć nie jeſt ze mną; przećiw mnie jeſt: á kto nie zgromadza zemną; ten rozpraſza. Gdy duch nieczyſty wynidźie od człowieká; chodźi po mieyſcách bezwodnych, ſzukáiąc odpoczynku: á nie nálazſzy, mowi: Wrocę śię do domu mego ſkądem wyſzedł. A przyſzedſzy, nay-

nius/ſunus iuſu kiano ſiloy iſmetineia. Todel anie ſudźiomis iuſu bus. Bet iay pirſtu Diewo iſmetu welnius / uſtieſa ataia pas ius karaliſte Diewo. Kad ſtipras ſarwinikas ſergti namu ſawo/pakaiuy ira turtay io. Bet iey ſtipreſnis uj ii ataies pargales ii/ wiſus ſarwus atims / kurioſe dukſeio/ ir nauda io iźdalis. Kas ſu manim ne eſti / prieſ mans ira/ o kas nerenka ſu manim/ barſto. Kad neciſta dwaſe iſeyt iż żmogaus/ waykśćioia per wietas ſauſas / ieſkodama atilſio. O neraduſi tare: Sugrisiu namoſna mano/ iż

duje

duje dom umiećiony, y ochędożony. Tedy idźie y bierze z sobą śiedmiu innych duchow gorszych nád śię, á wszedszy mieszkáją tám. Y stawáją śię poślednieysze rzeczy człowiecká onego gorsze: niż pierwsze. Y stáło śię, gdy on to mowił, podniozszy głos niektora niewiástá z rzesze, rzekłá mu: Błogosławiony żywot ktory ćię nośił, y pierśi ktoreś ssał. A on rzekł: Y owszem błogosławieni, ktorzy słuchają słowá Bożego, y strzegą go.

W Czwartą Niedźielę Postu Ew: u Janá S. w Rozdźiale 6.

W On czás: odszedł JEZUS zá morze

kuriu ißeiau/ ir ataies randa iuos ißluotus/ ir ißkuoptus Tada eyna ir iima su sawim septinias kitas dwases pikteśnes uż saws/ ir ineis giwena tenay/ ir stoios paskućiausiey dayktay żmogaus anuo pikteśni uż pirmuosius. Jr stoios kad tay kalbeio/ pakielusi balsą ne kuri żmona iż minios tare iam: Pagirtas/ żiwatas kursay tawe nesioia/ ir krutis kures żinday. O anas tare. Jr labay/ pagirti kurie klauso żodżio Diewo/ ir saugo io.

Ant kietwirtos Ned: Gawenios: Ew: Ionos S. Padeime 6.

A Tuo metu: Tueio JEZUS uż mariu Gáli-

Gálileyſkie, ktore jeſt Tyberyádſkie, y ſzłá zá nim rzeſza wielka, iż widźieli znáki, ktore czynił nád choremi. Wſzedł tedy JEZUS ná gorę: y śiedźiał tam z Uczniámi ſwemi. A byłá bliſko Páſchá, święto żydowſkie. Podniozſzy tedy oczy JEZUS, y uyrzawſzy, iż wielka rzeſza idźie do niego, rzekł do Filipá: Zkąd kupiemy chlebá, żeby ći jedli? A mowił to kuſząc go: bo ſam wiedźiał co miał czynić. Odpowiedźiał mu Filip: Zá dwieśćie groſzy chlebá nie doſyć im będźie, żeby káżdy máło co wźiął. Rzekł mu jeden z Uczniow jego, Andrzey brát Symoná Piotrá: Jeſt tu jedno pácholę,

Galileos/ kurios ira Tiberiados/ir eia paſkuy ii minia dide/ iog regieia źiankłus/ kurios dare ant Ligoniu. Vzeia radu ant kalna JEZVS: ir tenay ſedeia ſu mokitineys ſawo/ o buwa arti/ weliku diena ſwenta żydu. Pakielis tada akis JEZVS/ ir iſzwidęs/ iog łabay dide daugibe ataio pas iy/ tare Philipui/ iźkur pirkſime duonos/ idant walgitu tie:o tay kalbeio gundidamas ii; nes anas źinoio/ ką tureio darit. Atſakie iam Philipas/ uż dusimtu grasiu duonos ne teks iemis/ idant kiekwienas iż iu/ truputi ką ime

co ma pięćioro chlebá jęczmiennego, y dwie rybie: ále coż to jeſt ná ták wielu? Rzekł tedy JEZUS: Każćie ludźiom uśieść. A było trawy doſyć ná onym mieyſcu. A ták uśiádło mężow w liczbie jákoby pięć tyśięcy. Wźiał tedy JEZUS on chleb: a dźięki uczyniwſzy, rozdał śiedzącym. Tákże y z ryb ile chćieli. A gdy śię nájedli, rzekł Uczniom ſwoim: Zbierzćie zbywáiące ułomki, áby nie zginęły. Zebráli tedy, y nápełnili dwánaśćie koſzow ułomkow z pięćiorgá chlebá jęczmiennego, ktore zbywáły tym co jedli. Oni tedy ludźie uyrzawſzy cud, ktory JEZUS uczy-

tu. Tare iam wienas iż mokitiniu io/ Andreius brolis Simono Petro. Jra ćia wienas bernelis/ kurſay turi penkieta duonos miezines/ir dwi żuwi/ bet kas tai ira ant taip daugio: tare tada JEZVS: Liepkite żmonemus ſeſtis. O buwo joles daug ant anos wietos. Sedos tada wiru ſkayćiu kaip butu penki tukſtaućiey. Eme tad JEZVS duona/ ir padekawoies daliio ſedintiemis. Teipagi ir iż żuwu kiek noreio. O kad priwalgie/ tare mokitiniams ſawo: Surinkite/ kurie liko/ trupućius/ idant ne prażutu, Surinko tada/ ir

nił,

nił, mowili: Iż ten jeſt prawdźiwie on Prorok, ktory miał przyiść ná świát. Tedy JEZUS poznawſzy iż mieli przyść, aby go porwáli, y uczynili Krolem, ućiekł záśię ſam jeden ná gorę.

W Piatą Niedźielę Poſtu Ewángelia u Janá Swiętego w Rozdźiale 8.

WOn czás: Mowił JEZUS rzeſzom Zydowſkim, y Przełożonym kápłańſkim: Ktory z was dowiedźie ná mię grzechu?

prikrowe dwilika pintiniu trupućiu/iż penkieta duonos mieżines/ kurie liko wałgiuſiemis. Anie tada żmones/ kad iſwido/ kuri JEZUS padare źiankła/ kalbeio: iog taſay ira uztieſa Pranaßas/ kurſay tur atayt ant ſwieta. JEZUS tad paźines/ iog tureio ateyt/idant pagantu ir padaritu iż karalum / użbego wel ant kalno pats wienas.

Ant penktos Nedelos gawenios Ew: Iono S. Padeyme 8.

ANuo metu kalbeio JEZUS miniomis żidu/ ir wireſniemis kunigu: Kas iż iuſu perwes ant manes nuſideima? iey

Jeśliż prawdę mowię; przeczże mi nie wierzyćie? Ktoć z Bogá jeſt, ſłow Bożych ſłucha. Dla tegoż wy nie ſłuchaćie, że nie jeſteśćie z Bogá: Odpowiedźieli tedy Zydowie, y rzekli mu: Izali my nie dobrze mowimy, żeś Ty jeſt Sámárytan, y czártá w ſobie maſz? Odpowiedźiał JEZUS: Jáć czártá w ſobie nie mam, ále czczę Oycá mego, á wyśćie mię nie uczćili. A jáć nie ſzukam chwały ſwojey: jeſtći ten, ktory ſzuka, y ſądźi. Záprawdę, záprawdę mowię wam: Jeśi kto záchowa mowę moję, śmierći nie oglądá ná wieki. Rzekli mu tedy Zydowie: Teraześmy poználi, że czártá

tieſą kalbu iumis/kodel ne tikite man. Kas iż Diewa ira/ żodźiu Diewo kłauſo/ todel ius nekłauſote/ iuog iż Diewo ne eſte. Atſakie tada żyday/ ir tare iam: Argi mes ne gieray kalbame iog Samaritonas eſsi Tu/ ir turi ſawimp welnąt Atſakie JEZVS: Aß welne ne turiu/ bet garbinu Tewą mano/ o ius ne pagarbinate manes. O Aß ne ießkaw garbes mano: ira tas kurſay ießko/ ir ſudiia. Vztieſą/ kalbu iumis: iey kas kalbą mano aiułaykis ſmerties ne regies ant amżiu. Tare tad żiday: Dabar pażynome/iuog welną turi. Abromas

tá

tá w ſobie maſz. Abráham umárł y Prorocy ; á Ty powiádaſz : Jeśliby kto ſtrzegł mowy mojey, nie ſkoſztuje śmierći ná wieki. Izaliś Ty jeſt większy nád Oycá náſzego Abrahamá, ktory umárł ? y Prorocy pomárli. Czymże śię Ty czyniſz ? Odpowiedźiał JEZUS : Jeśli śię ja ſam chwalę, chwałá mojá nic nie jeſt. Jeſtći Oćiec moy, ktory mię czći; ktorego wy powiádaćie , iż jeſt Bogiem wáſzym : á przećie nie poználiśćie go : ále go ja znam. Y jeślibym rzekł, że go nie znam; będę dodobym wam kłamcą. Ale go znam, y mowy jego ſtrzegę. Abráham Oćiec wáſz

numire/ ir Pranaßay/ o tu ſakay: iey kas kalbą mana uźlaykis ne ragaus ſmerties ant amźiu. Ar dideſnis tu eſsi uż tewą muſu Abromą/ kuris numire/ ir pranaßay pamire: Kuomſawe pati daray: atſakie Jezus: Jey aß garbinu ſawe pati/ garba mano/ niekas ira. Jra Tewas mano/ kurſay garbina mane / kuri ius ſakot/ iuog Diewu iuſu ira/ o ne paźinot ii: o aß paźiſtu ii. Jr iey tariſiu/ iog nezinau iuo/ buſiu ligus iumis melagis. Bet źinaw ii/ ir kalbą io uźlayku. Abromas tewas iuſu troßka idant ißwiſtu dieną mana/

z rádośćią żadał tego, áby ogląda dźień moy: y oglądał, y weſelił śię. Rzekli tedy Zydowie do niego: Piąćidźieśiąt lat jeſzcze nie maſz, á Abráhamás widźiał? Rzekł im JEZUS: Záprawdę, záprawdę powiádam wam: pierwey niż Abráham był, jam jeſt. Porwáli tedy kámienie, áby nań ćiſkáli. Lecz JEZUS ſchrohił śię, y wyſzedł z Kośćioła.

W Kwietnia Niedź: Ewáng: u Mátteuſzá Swiętego w Rozdźiale 21.

WOn czás: Gdy śię przybliżał JEZUS ku Jeruzalemsy przyſzedł do Bethphagi, do gory Oliwney; tedy poſłał dwu Uczniow ſwoich, mowir iźwido ir dźiaugies. Tare tad źiday iam: penkiu deśimtu metu dabar neturi/ o Abrahoma regieiey. Tare iemis Jezus: Vźtieſą uźtieſą kalbu iumis/ pirm neg Abromas buwo/ aß eſmi. Pagawa rad akmenis / idant meſtu ant iuo: O JEZUS nuſilenkie ir iſſeio iż bażnićios.

Ant Werbu Nedelos Ewangelia Matth: S. Pad ime 21.

ATuo metu: kad artinos Jezus Jerozolimoſp / ir ateio ing Betphage/ kalnop aliwu: tad Jezus nuſiunte du mokitiniu/ kalbedamas iemis /

wiąc

wiąc im: Idźćie do miaſteczká, ktore jeſt przeciwko wam; á nátychmiaſt naydźiećie oślicę uwiązaną, y oślę z nią; á odwiązawſzy, przywiedźćie mi. A jeśliby wam kto co rzekł; powiedźćie, iż Pan ich potrzebuje: á zárázem puści je. A to śię wſzyſtko ſtáło, áby śię wypełniło co jeſt powiedźiano przez Proroká mowiącego: Powiedzcie corce Syońſkiey: Oto Krol twoy idźie tobie ćichy, śiedzący ná oślicy, y ná oślęćiu, ſynu podjárzemney. Szedſzy tedy Uczniowie, uczynili jáko im był roſkazał JEZUS. Y przywiedli oślicę, y oślę: y włożyli ná nie odźienia

Eykite ing mieſteli/ kurſay ira prieß ius/ ir tuoiaus raſite aſilićią pririßta ir aſilayty ſu ią / atriſe atweſkite mań. O iey kas iumis ką taris / ſakikite/ iuog Wießpats iu reykaławia. O tuoiaus pałays iuos. O tay wis ſtoios/ idant iſpildytu/ kas paſakita ira per Pranaßą kałbanti: Paſakikite dukterei Syono / Sitay Karalus tawo ateyt taw romus / ſededamas ant aſilićios ir aſilayćio ſunaus paiungiemos. Nueis tada mokitiney/ padare kaip iſakie iemis Jezus. Jr atwede aſilićią ir aſilayty / ir uždeia ant

ſwoje, y wſádźili go ná nie. A rzeſza bárzo wielka ſtáli ſzáty ſwoje ná drodze. A drudzy obćináli gáłązki z drzew, y ná drodze ſtáli. A rzeſze ná przod y pozad idące, wołáły, mowiąc: Hoſánna Synowi Dawidowemu! Błogoſłáwiony ktory idźie w imię Páńskie! Hoſánna ná wyſokoſćiách!

Ná Wielki Czwartek Ewángelia u Janá S. w Rozdźiale 13.

ONego czáſu: Przed Swiętem Páſchy, wiedząc JEZUS, iż przyſzłá godźiná jego, áby przeſzedł z tego świátá do Oycá: umiłowawſzy ſwe, ktorzy byli ná świećie; do końcá je umiłowáł.

iu rubus ſawa/ ir užſodino ii. O minia dide kłoio rubus ſawo ant kialo/ o kiti kirto ßakas nuog medźiu/ ir kłoio ánt kialo. O minios/ kurios pirm ir paſkuy eio/ ßaukie tarídamos: Hoſanna Sunuy Dowido/ palgirtas kurſay eyti wardan Wießpaties/ Hoſanna ant aukßtibiu.

Ant Didźioio Cietwerga Ewangeliá Jona S. Pad: 13.

PIrm dienos ßwentos Welikų/ žinodamas Jezus/ iuog ateio adina io/ idant pareytu iß to świeto Tewop: numilcies ſawus/ kurie buwo ant świeto/ iki galu nuwał.

wał. A odprawiwszy Wieczerzą, gdy już był djabeł wrzućił w ſerce Judaſzá Symonowego Iſzkáryotá, żeby go wydał: wiedząc iż wſzyſtko dał Oćiec w ręce jego, á iż od Bogá wyſzedł, y do Bogá idźie: wſtał od Wieczerzy, y złożył ſzáty ſwe, á wźiąwſzy prześćieradło, przepáſał śię. Potym nálał wody do miednice, y począł umywáć nogi Uczniom, y ućieráć prześćieradłem ktorym śię był przepáſał. Przyſzedł tedy do Symoná Piotrá, y rzekł mu Piotr: Pánie, Ty mnie nogi umywaſz? Odpowiedźiał JEZUS, y rzekł mu: Co ja czynię, ty teraz niewieſz, ále śię dowieſz potym. Po-

mileio iuos. Jr po Wećierey / káb welnias iau iłaydes buwo sirdin/ idant iż-duotu ii Judošius Simono Jßkariota: żinodamas iuog wis dawe iam Tewas rankuosna/ ir iog nuog Diewo ißeio/ ir Diewop eyt: kieles nuog Wećiarios/ ir padeio rubus sawo / ir emes prastire perſiiuoſe. Potam impiłe wandenie łakonkon/ ir pradeio mazgot koias mokitiniu / ir ßluoſtit prastire/ kuria buwo perſiiuoſes. Prieio tada pas Symona Petrą/ Jr tare iam Petras: Wieſpatie/ tu man mazgoti koias? Atſakie Jezus/ir tare

wię-

wiedźiał mu Piotr: Nie będźieſz mi umywał nog ná wieki. Odpowiedźiał JEZUS: Jeśli ćię nie umyje, nie będźieſz miał cząſtki zemną. Rzekł mu Symon Piotr: Pánie, nie tylko nogi moje; ále y ręce, y głowę. Powiedźiał mu JEZUS: Ktoć omyt jeſt, nie potrzebuje, jedno nogi umyć: ále jeſt czyſty wſzyſtek. Y wy jeſteśćie czyſtemi, ále nie wſzyſcy. Abowiem wiedźiał ktory go wydáć miał, dla tegoż powiedźiał: Nie wſzyſcy jeſteśćie czyſtemi. Gdy tedy umył nogi ich, y wźiął ſzáty ſwe: śiadſzy záśię, rzekł im: Rozumiećież com wam uczynił? Wy mnie názywaćie Náuczyćieiam: ka aß daraŭ/ tu neźiney dabar/ bet źinoſi potam. Tare iam Petras: Ne mazgoſi man koin ant amźiu. Atſakie iam Jezus: iey ne numazgoſiu taves/ ne tureſi dalos ſu manim. Tare iam Simonas Petras: Wießpatie/ netiktay koias mano/ bet ir rankas/ ir galwą. Tare iam Jezus: kas numázgotas ira/ ne reykálauia/ tiktay idant koias numazgotu/ nes ira wiſſas ćiſtas: Jr ius ćiſti eſte/ bet ne wiſsi. Nes źinoio kurſay iźduot ii tureio/ todel tare: ne eſte ćiſti wiſi. Kad tada numazgoio koias iu/ ir eme rubus ſawa/ ſedes

lem,

lem, y Pánem; y dobrze mowićie: bomći jeſt. A przetoż jeślim ja Pan y Náuczyćiel umył nogi wáſze; y wy powinniśćie jedni drugim nogi umywáć: ábowiem dałem wam przykład; abyśćie, jákom ja uczynił, ták y wy czynili.

wel tare iemis: Jßmanete ka padariau iumis: Jus wadinate mane Mokitoiu ir Wießpatim/ ir gieray kalbate/nes eſmi. Jey tada aß numazgoiau koias iuſu Wießpats ir Mokitoias: ir ius kalti eſte wienas antram koias mazgot. Paweykſla nes dawiau iumis / idant kaip aß padariau iumis/teip ir ius daritumete.

W Niedźielę Wielkonocną Ewáng: u Márká Swiętego w Rozdźiale 16.

WOn czás: Márya Mágdálená, y Márya Jákobowa, y Sálome, nákupiły wonnych oleykow, áby przyſzedſzy, námázáły JEZUSA. A

Ant dienos Weliku Ewangelia Mark: S. Padeime 16.

ANuo metu: Maria Magdalena / ir Maria Jokubo/ir Salome / pirko moſtes / idant ataie patept

bárzo

bárzo ráno pierwſzego dniá z Szábbátow, przyſzły do grobu: gdy już weſzło ſłońce. Y mowiły miedzy ſobą: Ktoż nam odwáli kámień ode drzwi grobowych? A poyrzawſzy obaczyły odwálony kámień. Abowiem był bárzo wielki. A wſzedſzy w grob, uyrzały Młodźieńcá ſiedzącego po práwey ſtronie ubránego w ſzátę białą; y zdumiały ſię. A on rzekł: Nie lękayćie ſię, JEZUSA ſzukaćie Názareńſkiego ukrzyżowánego: wſtałći z martwych, niemáſz go tu; oto mieyſce gdźie go było położono. Ale idźćie, powiedźćie Uczniom jego, y Piotrowi: iż was uprzedźi do Gálilei.

Jezuſą / ir łabay ankſti pirmoy dienoy po ſubatay ataio grabop uztekieius iau ſauley. Jr kalbeio terp ſawes. Kas atris mumis akmeni nuog durin grabo/ ir paweyzdeią iſwida atriſtą akmeni. Nes buwo labay didis. Jr y eiuſios graban iſſwido iaunikayti beſedentį po deſſines apwilktą rubais baltais/ir iſſigando / kurſay tare iomis. Nebiiokites Jezuſo ieſſkote Nazarenaus nukrisiawoto/ kieles/ niera čia/ ſtay wieta / kur padetas buwo Bet eykite/paſakite mokitiniamis io/ ir Petruy/ iuog ius pralanks Galilelilei.

lilei. Tám go oglądaćie, jáko wam powiedźiał.

W Poniedźiałek Wielkonocny Ew: u Łuk: S. w Rozdźiale 24.

ONego czásu: Dwá z Uczniow JEZUSOWYCH tegoż dniá szli do Miásteczká, ktore było ná sześćdźieśiąt stay od Jeruzalem, ná imię Emmaus. A ći rozmawiáli z sobą o tym wszystkim, co się było stáło. Y stáło się, gdy rozmawiáli, y społu się pytáli; y sam JEZUS przybliżywszy się szedł pospołu z nimi. Lecz oczy ich były zátrzymáne, áby go nie poználi. Y rzekł do nich: Coż to są zá rozmowy, ktore idąc maćie miedzy sobą, á jesteśćie smętni? A odon/ tinay ii regieśite/ kayp kalbeio iumis.

Ant antros dienos Weliku, Ew: Łuk: S. Padeime 24.

ATuo metu: du iż mokitinin Jezaus eio ta pati dieną ing mieśteli/ kursay buwo per śeśis deśymtis warstu nuog Jeruzalem/ wardu Emaus. Jr anie kalbeio tarp sawes/ ape tuos wisus dayktus/ kurie buwo stoios. Jr tikos kad kalbeio/ ir tarp sawe klausineio/ iuog pats Jezus prisiartines eio su ieys/ o akis iu uzturetos buwo/ idant io nepazintu. Jr tare iemis: Kokios ira tey kalbos/ kurios kalbate tarp sawes eydami/

wiádą-

powiádáiąc jeden, ktoremu imię Kleophas, rzekł mu: Tyś ſam przychodniem w Jeruzálem, á nie wieſz co ſię w nim w te dni dźiáło? Rzekł im: Co? A oni rzekli: O JEZUSIE Nazáreńſkim, ktory był mąż Prorok, mocny w uczynku, y mowie przed Bogiem, y wſzyſtkim ludem: á jáko Arcykápłani y Przełożeni náſi wydáli go ná śmierć, y ukrzyżowáli go. A myśmy ſię ſpodźiewáli, iż on miał był odkupić Izráelá. A ku temu wſzyſtkiemu już to dźiś trzeći dźień jáko ſię to ſtáło. Ale y niewiáſty niektore z náſzych, przeſtráſzyły nas: ktore rániuczko były u grobu: á nie nálazſzy ir eſte nuludę: Jr atſakidamas wienas/kuriam wardas buwo Kleophas/ tare iam: Tu pats wienas/ ateiwis eſsi Jerozolimoy o nezinay/ kas deios iame siomis dienomis: Kuriemis anas tare/ kas o anie tare; ape Jezu Nazarenu kurſay buwo wiras Pranaßas galis darbuoſe ir żodźiuoſe po akimis Diewo/ ir wiſu żmoniu/ ir kaip ii iżdawe aukśćiawſieii Kunigay/ ir Wireſnieii muſu ant ſmerties/ ir nukrizia-woio ii. O mes tikieiõ/ iuog anas atpirkt tureio Jzraelu. O tam wiſuy trećia diena/ śiedieną kaip tay ſtoios: Bet ir moteres

ćiáłá jego, przyſzły powiádájąc, iż y widzenie Anjołow widźiáły, ktorzy powiádáją, iż żyje. Y poſzli byli niektorzy z náſzych do grobu; y ták náleźli, jáko niewiáſty powiádáły: ále ſámego nie náleźli. A on rzekł do nich: O głupi, á leniwego ſercá ku wierzeniu temu wſzyſtkiemu, co powiedźieli Prorocy! Izáli nie było potrzebá, áby to był ćierpiał Chryſtus, y ták wſzedł do chwały ſwojey? A począwſzy od Moyzeſzá, y wſzyſtkich Prorokow, wykładał im we wſzyſtkich piśmiech to, co o nim nápiſano było. Y przybliżyli ſię ku miaſteczku, do ktorego ſzli: á on pokázował,

nekurios muſu iżgandino mus/ kurios ankſti buwo grabiep/ ir nerads kuna io/ ataio ſakidamas/ iuog ir regieima Aniołu regieio/ kurie ſako ii giwa eſſanti. Jr nueio nekurie iżg muſu grabop/ ir teip rado/ kaip moteres ſakie/ o paties ne rado. O anas tare iemis O nieiſmintingi ir tingios ſirdies ant tikieimo wiſſam tam/ ka paſakie Pranaſay. Argi nereykie buwo kientet Chryſtuſuy ir teyp ieit garbon ſawo. Jr pradeies nuog Mayźieſiaus/ ir wiſu pranaſu iżguldineio iemis wiſuoſe raſtuoſe tay/ kas ape ii buwo. Jr

wał,

wał, jákoby dáley miał iść. Y przymuśili go, mowiąc: Zoſtań z námi, boć ſię ma ku wieczoru, y dźień ſię już ku záchodu náchylił. Y wſzedł z nimi. Y ſtało ſię gdy śiedźiał z nimi u ſtołu, wźiąwſzy chleb, błogoſtáwił, á złamawſzy, podawał im. Y otworzyły ſię oczy ich, y poználi go: á on zniknął z oczu ich. Y mowili miedzy ſobą: Izali ſerce náſze nie pałáło w nas, gdy mowił w drodze, y Piſmá nam otwierał? A wſtawſzy, teyże godźiny wrocili ſię do Jeruzalem: y náleźli zgromádzonych jedenaśćie, y tych ktorzy z niemi byli, powiádáiącyh, iż wſtał Pan prawdźi-

priſiartino mieſtelop/ ing kurio eio/ o anas rodes kayp butu turis tolaus eyt. Jr priwerte ii kalbedami: Atlik ſumumis nes iau eyt wakarop ir pagrižą diena ant uſileydimo/ Jr eio ſu ieys. Jr ſtoios kad ſedeio ſu ieis uzſtało / emes duona paßlowino/ ir lauźie ir padawineio iemis. Jr atſiwere akis iu/ ir paźino ii/ o anas iźniko iż akiu iu. Jr tare wienas antrop: ar ne dege ßirdis muſu muſimp kad kalbeio ant kiala/ ir iźguldineio mumis raßtus? Jr kielis tagi adina ſugrižo ing Jeruzalem/ ir rada wienoliku ſuſirinkuſius ir tuos ku-

wie,

wie, y ukazał ſię Symonowi. A oni powiádáli, co ſię dźiáło w drodze: y ják go poználi w łamániu chlebá.

rie ſu ieys buwo kałbancźius: Juog kieles Wießpats iźtieſos/ ir paſirode Simonuy. Ir anis ſakie: kas deios ant kialo/ ir kaip paźino ii łauźime duonos.

We Wtorek Wielkonocny Ew: u Łuk: S. w Rozdźiale 24.

ONego czáſu: Stánął JEZUS w pośrzodku Uczniow ſwoich, y rzekł im: Pokoy wam. Jamći jeſt, nie boyćie ſię. A przelękнawſzy ſię, y przeſtráſzeni będąc, mniemáli iż Duchá widźieli. Y rzekł im: Czemuśćie ſię zátrwożyli, á myśli wſtępują do ſerc wáſzych? Oglądayćie ręce moje, y nogi, żećiem ja tenże jeſt. Dotykayćie ſię,

Ant utarnika weliku Ew: Łuk: S. pad: 24.

ANuo metu ſtoios Jezus widuy mokitiniu ſawo/ ir tare iemis: Pakaius iumis: aß eſmi/ nebiiokites. Nuſigandę tad/ir ſuſitremę/ tikieios iuog dwaſe regieio. Jr tare iemis: Kuo iſigandot/ ir dumos eyt ing ſirdis iuſu: weyzdekite ant rankų mano/ ir koiu/ iuog aß pats eſmi. Daſilitekite ir priſiweyzdekite/ nes

y przypátruyćie ; bo duch nie ma ćiáłá, áni kośći, jáko widźićie że ja mam. A rzekszy to, ukazał im ręce, y nogi. Lecz gdy oni jeszcze nie wierzyli , y dźiwowali śię od rádośći, rzekł im: Maćie tu co jeść? A oni mu dáli sztukę ryby pieczoney , y plastr miodu. A gdy jadł przed nimi; wźiąwszy ostátki, dał im. Y rzekł do nich: Teć są słowá, ktorem mowił do was, będąc jeszcze z wámi : iż śię muśiáło wypełnić wszystko, co nápisano w zakonie Moyzeszowym , w Prorokách, y w Psálmiech o mnie: Tedy im zmysł otworzył, żeby rozumieli Pismá. Y rzekł im: Iż ták nápisano, y ták

dwase kuuo ir kaulu neturi: kayp mane regite turinti. O tay isstares/ parode iemis rankas ir koias. O dabar iemis netikintiemis ir besistebintiemis iż dźiauksma/tare. Turite ćia ka walgit: O anis padawe iam dale żuwies kiapusios/ ir kori medaus. Jr kad wałgia po akimis iu/ palaykus dawe iemis. Jr tare iemis: Tie ira żodźiey/ kurius kalbeiau iusump dabar budamas su iumis/ iuog reykie idant isspildytu wis kas parasita ira zokane Mayźiesźiaus ir Pranaßu/ ir Psalmuose ape mane. Tad atwere iemis issminti/ idant galetu issmauit

było

było potrzebá, áby Chryſtus ućierpiał, y wſtał od umárłych dniá trzećiego: áżeby byłá przepowiádána w imię jego pokutá, y odpuſzczenie grzechow, po wſzyſtkich narodźiech.

raſtus/ ir tare iemis. Juog teyp ira paraśita/ ir teyp reykia kientet Chryſtuſuy/ ir kialtis iż numiruſiu trećią dieną/ idant butu ſakita wardan io pakutą ir atlaydimas grieku/ wiſuoſe gimineſe.

W Pierwſzą Niedźielę po Wielkieynocy Ew: u Janá S. w Rozdźiale 20.

ONego czáſu: Gdy wieczor był dniá onego pierwſzego po Szábáćie, á drzwi były zámknione, kędy Uczniowie byli zgromádzeni dla bojáźni żydow; przyſzedł JEZUS, y ſtánał w poſrzodku, y rzekł im: Pokoy wam. A to rzekſzy; ukazał im ręce, y bok. Urádo-

Ant pirmos Nedelos po Weliku Ewan: Jona S. Padeime 20.

ANuo metu: Kad wakaras buwo dienoy pirmoy po Subatay/ ir duris buwo uźrakintos/ kur buwo mokitineу ſuſirinke del baymes żydu/ atajo Jezuo/ir ſtoios widui iu/ ir tare iemis: pakains iumis: Jr tay tares/ parode iemis rankas ir ſona/ Dżiaus-

wáli śię tedy Uczniowie, uyrzawſzy Páná. Rzekł im tedy záś: Pokoy wam. Jáko mię poſłał Oćiec, y ja was poſyłam. To powiedźiawſzy, tchnął ná nie, y rzekł im: Weźmićie Duchá Swiętego: ktorych odpuśćićie grzechy, ſą im odpuſzczone: á ktorych zátrzymaćie, ſą zatrzymáne. A Tomaſz jeden ze dwunaſtu, ktorego zowią Dydymus, nie był z niemi, kiedy przyſzedł JEZUS. Mowili mu tedy drudzy Uczniowie: Widźieliśmy Páná. A on im rzekł: Jeśli nie uyrzę w ręku jego przebićia gozdźi, y nie włożę pálcá mojego ná mieyſce gozdźi, y nie włożęli ręki mojey w bok jego: tad mokitineу iſzwidę Wieſpati. Tare tad iemis antrą karta pakaius iumis. Kaip ſiunte mane tewas/ ir aſz ſiunćiu ius. Tay tares kwepe ant iu/ ir tare iemis: Jmkite dwaſe S. kuriu atlayſitegriekus/ bus atlayſti/ o kuriu uztureſite/ bus uztureti. O Thamoſius wienas iż dwilikos/ kurſay wadinaſi Didimu/ ne buwo ſu ieys/ kad ataio Jezus. Sakie tad iam kiti Mokitiney: Regieiom Wieſpati. O anas tare iemis: Jey ne iſzwiſiu rankuoſe io praburimo winiu/ ir ne indeſiu pirſtą mano wieton winiu/ ir ne indeſiu rankos mano

go:

go: nie uwierzę. A po ośmiu dni byli záś Uczniowie jego w domu, y Tomaſz z niemi. Przyſzedł JEZUS dozwiámi zámkniony-mi, y ſtánął w pośrzodku, y rzekł: Pokoy wam. Potym rzekł Tomaſzowi: Włoż ſám pálec twoy, á ogláday ręce moje, y ściągni rękę twoję, á włoż ja w bok moy: á nie bądź niewiernym, ále wiernym. Odpowiedźiał Tomaſz, y rzekł mu: Pan moy, y BOG moy. Powiedźiał mu JEZUS: Iżeś mię uyrzał Tomaſzu, uwierzyłeś, Błogoſłáwieni ktorzy nie widźieli, á uwierzyli. Wieleć y innych známion uczynił JEZUS przed oczymá Uczniow ſwoßonan io/ ne intikieſiu. O po dienomis aßtuoniomis wel buwo mokitiney io widuy/ ir Thamoſius ſu ieys. Ataio Jezus durimis uzrankintomis/ ir ſtoios widuy/ir tare: Pakaius iumis. Potam tare Thameſiuy: Indek pirßta tawo ßia: ir weyzdek rankas mano/ ir iżteſk ranka tawo/ ir indek ßonan mano. O ne buk netikinćiu: bet tykinćiu. Atſakie Tamoſius: ir tare iam. Wießpats mano/ ir Diewas mano. Tare iam Jezus: Juog iżwiday mans Thamoſiau/ intikieiey/ palayminti kurie neregieio/ o intikieio. Daug teypagi ir kitu

ich, ktore nie ſą w tych kśięgách nápiſáne. Aleć te ſą nápiſáne, ábyśćie wierzyli, że JEZUS jeſt Chryſtus Syn Boży: á iżbyśćie wierząc żywot mieli w imię jego.

W Niedźielę Wtorą po Wielkieynocy Ew: u Janá S. w Rozdźiale 10.

ONego czáſu powiedźiał JEZUS Fáryzeuſzom: Jam jeſt Páſterz dobry. Dobry páſterz duſzę ſwą dáje zá owce ſwoje. Lecz náiemnik, y ktory nie jeſt páſterzem, ktorego nie ſą owce właſne, widźi wilká przychodzącego, y opuſzcza owce, y ućieka; á wilk chwyta, ſtebukłu padare Jezus po akimis mokitiniu ſawo / kurie ne eſti knigoſe toſe. O tay paraśita ira/ idant tikietumete/ iuog Jezus ira Chryſtus Sunus Diewo/ ir idant tikiedami żiwatą turetumete wardan io.

Ant antros Nedelos po Weliku Ew: Jono S. Padeime 10.

ANuo metu kalbeio Jezus Pharizeuſſamis: Aſs eſmi giaras piemuo. Giaras piemuy duſią ſawo duoda uż awis ſawo. O ſamdinikas/ ir kurſay ne eſt piemenim/ kurio ne eſt awis tikios/ regi wilką ataynanti/ ir aplaydźia awis/ir pabega/ wilkas igauda/ ir iżwayka a-

y rozpłaſza owce. A nájemnik ućieka, iż jeſt nájemnikiem, y nie ma pieczy o owcách. Jamći jeſt on Páſterz dobry, y znam moje, y znáją mię moje. Jáko mię zna Oćiec, y ja znam Oycá; á duſzę moję kłádę zá owce moje. Y drugie owce mam, ktore nie ſą z tey owczárnie: y one potrzebá ábych przywiodł, y ſłuchác będą głoſu mego, y będźie jedná owczárnia, y jeden páſterz.

W Niedźielę Trzećią po Wielkieynocy Ew: u Janá S. w Rozdźiale 16.

ONego czáſu mowił JEZUS Uczniom ſwoim: Máluczko, á już mię nie uyrzyćie:

wis. O ſamdinikas bega/ iuog ſamdinikui ira/ir ne rupinas anas ape awis. Aß eſmi piemuo giaras/ir paźiſtu manas/ ir paźiſta mane manos. Kayp paźiſta mane Tewas/ ir aß paźiſtu Tewą/ ir dußią mana gulďau uż awis mano. Jr kitas áwis turiu/ kurios ne eſt iż tos awinćios/ ir anas reykia man atweſt/ ir balſa mano kłauſis/ ir bus wienà awinćia/ ir wienas piemuo.

Ant trećios Nedelos po Weliku, Ew: Jono S. Padeime 16.

ANuo metu kalbeio Jezus mokitiniamis ſawo. Maż/ ir iau ne regieſite manes/ ir

y záś máluczko, á uyrzyćie mię: iż idę do Oycá: Mowili tedy z Uczniow jego miedzy ſobą : Coż to jeſt co nam powiáda: Máluczko á nie uyrzyćie mię: y záś máluczko á uyrzyćie mię, á iż idę do Oycá? Mowili tedy: Coż to jeſt, co nam mowi: Máluczko? Niewiemy co powiáda. Poznał tedy JEZUS, że go pytáć chćieli: y rzekł im : O tym śię pytaćie miedzy ſobą , iżem rzekł : Máluczko, á nie uyrzyćie mię : y záś Máluczko, á uyrzyćie mię. Záprawdę, záprawdę powiádam wam: iż wy będźiećie płákáć y nárzekáć , á świát będźie śię weſelił, á wy śię ſmęćić będźiećie, wel maż/ ir regieſite mane: iuog eymi Tewop. Tare tad iż mokitiniio io tarp ſawes / Kas tay ira/ ka kalba mumis : Maż o ne regieſite/ Jr wel maż/ o regieſite mane/ ir iog eymi Tewop : Tare tad Kas tatay ira ka kalba/ maż : neżinom ka kalba/ paźino tada Jezus iog noreio io klauſt/ ir tare iemis: Ape tay klauſiates tarp ſawes/ iuog tariau: maż/o ne regieſite manes/ ir wel maż/ o regieſite mane. Vżtieſa / vżtieſa kalbu iumis: iuog werkſite ir raudoſite ius / o ſwietas dżiaukſis / o ius buſite nuludę/ bet nuludimas iuſu ápſi-

śle ſmutek wáſz w rádość śię obroći. Niewiáſtá gdy rodźi, ſmutek ma, iż przyſzłá jey godźiná; lecz gdy porodźi dźiećiątko, już nie pámięta ućiśnienia, dla rádośći, iż śię człowiek ná świát národźił. Przetoż y wy teraz wprawdźie ſmutek maćie: lecz záś oglądam was, á będźie śię rádowáło ſerce wáſze, á rádośći wáſzoy żaden od was nie odeymie.

W Niedźielę Czwarta po Wiekieynocy Ew: u Janá S. w Roz: 16.

ONego czáſu rzekł JEZUS Uczniom ſwoim: Idę do onego, ktory mię poſłał, á żaden z was nie pyta mię: Dokąd idźieſz? Ale iżem to wam powiedźiał, ſmutek wáſz napełnił ſerce wáſze. Ale ja prawdę wam mowię: Pożyteczna wam jeſt moja odeyśćie. Bo jeśli ja nie odeydę, Pocieſzyćiel nie przyydźie do was: ale jeśli odeydę, poſłę go do was. A gdy on przyydźie, ten będźie ſtráſzył świát o grzech, i o ſprawiedliwość, i o ſąd. O grzech, iż nie wierzą we mię. O ſprawiedliwości, iż do Oćá mego idę, i nie będźiećie mię widźieli. O ſądzie, iż Xiążę świátá tego jeſt ſądzone. Jeſzcze mam wiele rzeczy mowić wam, ale teraz nie możećie znieść. Gdy záś przyydźie on Duch prawdy, nauczy was wſzyſtkiey prawdy. Bo nie będźie mowił od ſiebie, ale cokolwiek uſłyſzy, to będźie mowił, i przyſzłe rzeczy oznáymi wam. On mię uwielbi, bo z mego weźmie, i oznáymi wam. Wſzyſtko, cokolwiek ma Oćiec, moje jeſt. Dlátego powiedźiałem, iż z mego weźmie, i oznáymi wam.

Ant kietwirtos Nedelos po Weliku Ewang: Jono S. Pad: 16.

ANuo metu: Kalbeio Jezus mokitiniemis ſawo: eymi pas ii/kurſay manę atſiunte / ir ne wienas iż iuſu ne klauſia manes kur eyſi: Bet iog tay wie-

wiedźiał, ſmutek nápełnił ſerce wáſze. Aleć ja prawdę wam powiádam: Pożyteczno wam, ábym ja odſzedł. Bo jeśli nie odeydę, Poćieſzyćiel nie przyidźie do was: á jeśli odeydę, poślę go do was. A on przyſzedſzy, będźie świát karał z grzechu, y z ſpráwiedliwośći, y z ſądu. Z grzechu, mowię: iż nie uwierzyli w mię. A z ſpráwiedliwośći; iż do Oycá idę, á już mię nie uyrzyćie. A z ſądu, iż kśiążę tego świátá już jeſt oſądzone. Mamći wam jeſzcze wiele mówić, ále teraz znieść nie możećie. Lecz gdy przyidźie on Duch Prawdy, náuczy was wſzelkiey prawdy. Bo nie ſam od śiebie mopaſakiau iumis/ nuludimas pripilde ſirdi iuſu. Bet uſtieſa ſakau iumis: Reykia idant aſ eyćio/nes iey aſ ne eyſiu / palinſkmintoias ne atays iuſump:o kad nu eisiu/ nuśiunſiu ii pas ius. O kad atays anas / bars ſwieta iż nuſideimo / ir iż teyſibes/ir iż ſudo. Jż nuſideima/ iuog ne intikieio ing mani: o iż teyſibes: iuog Tewop eymi/ ir iau ne regieſite manes/ o iż ſudo/ iuog Kunigaykſtis to ſwieto iau ápſuditas ira. Dabar daug turin iumis ſakit/ bet negalite pakelt dabar. O: kad áteys Dwaſe ana tieſos/iſmokis ius wiſos tieſos. Nes ne

wić będźie; ále cokolwiek uſłyſzy, to powie: y przyſzłe rzeczy oznáymi wam. Ońći mię uwielbi: ábowiem z mego weźmie, á wam opowie.

W Niedźielę Piatą po Wielkieynocy Ew: u Janá S. w Roz: 16.

WOn czás mowił JEZUS Uczniom ſwoim: Záprawdę, záprawdę powiádam wam: Jeśli o co prośić będźiećie Oycá w imię moje, da wam. Dotychmiaſt niocośćie nie prośili w imię moje. Prośćież, á weźmieće: áby rádość wáſzá byłá doſkonáła. Tom wam powiádał przez przypowieśći. Przychodźić godźiná, gdy już dáley nie przez przypowieśći mowić kałbes/ pati nuog ſawes/ bet ka iżgirs/ kałbes: ir ataynancźioſius dayktus apſakis iumis. Ana manę paſłowins/ nes iż manę ims/ ir apſakis iumis. *Ant penktos Nedelos po Weliku Ew: Jono S. Padeime 16.*

ATtuo metu kałbeio Jezus mokitiniamis ſawo: Vżtieſą/ użtieſą kałbu iumis iey ko praśite Tewą mana wardan mano/ duos iumis. Jkśiołay ne praśiete nieko wardan mano. Praśikite o imſite/ idant dżiaukſmas iuſu pilnas butu. Tatay priežuodźioſe kałbeiau iumis: Atayna adina kad ian ne priežuodźioſe kałbeſiu iumis/ bet świe-

wam

wam będę: ále jáwnie o Oycu oznáymię wã. W on dźień w imię moje prośić będźiećie. Y nie mowię wam: iż ja będę Oycá prośił zá wámi. Abowiem ſam Oćiec miłuje was, żeśćie wy mnie umiłowáli, y uwierzyliśćie, żem ja od Bogá wyſzedł. Wyſzedłem od Oycá, á przyſzedłem ná świát, záś opuſzczam świát, á idę do Oycá. Rzekli mu Uczniowie jego: Oto teraz jáwnie mowiſz, á żadney przypowieśći nie powiádaſz. Teraz wiemy że wſzyſtko wieſz, á nie potrzebáć, żeby Cię kto pytał. Dla tego wierzymy żeś od Bogá wyſzedł.

W dźień Wniebowſtąpienia Páńſkiego Ew:

ſey ape Tewą paſakiſiu iumis: ánoy dienoy wardan mano praśiſite/ o ne łałbu iumis iuog aß praſziſiu Tewą uż ius. Nes pats Tewas mili ius/ iog ius mane numileiot/ ir intikieiot / iuog aß nuog Diewo iſseiau / iſseiau nuog Tewo/ ir átaiau ant ſwieto/ wel paliekmi świetą / ir eymi Tewop. Tare iam mokitiniey io: Sitay dabar świeſey łałbi/ ir ne wieno/ prieżuodźio ne ſakay/ dabar źinom/ iuog wis źinay/ ir ne reykia tau/ idant kas tawes klauſtu/ todel tikime iuog nuog Diewo iſseiey.

Ant dienos dangum żengima Wieſzpaties u Márką

u Márká S. w Rozdźiale 16.

ONego czásu: gdy jedenaśćie Uczniow u ſtołu śiedźiało, ukazał śię im JEZUS, y wymawiał im niedowiárſtwo ich, y zátwárdzenie ſercá, iż tym, ktorzy go widźieli zmartwychwſtałego, nie wierzyli. Y mowił im: Idąc ná wſzyſtek świát, opowiádayćie Ewángelią wſzemu ſtworzeniu. Kto uwierzy, y ochrzći śię, zbáwion będźie. A kto nie uwierzy, będźie potępion. A cudá tych, co uwierzą, te náśládować będą. W imię moje czárty będą wyrzucáć, nowemi języKámi będą mowić, węże będą brać,

aba ant Sieſztiniu Ew: Mork: S. Padeime 16.

ANuo metu: Sedentiemis uż ſtała wienolikay mokitiniamis/paſirode iemis Jezus/ir iſzkalbineio iemis/ netikieima iu/ ir kietibe ſirdies/ iuog tiemis/kurie regieio ii iż numiruſiu kielusi/ netikieio. Jr tare iemis: eydami po wiſą ſwietą/ apſakikite Ewangelią wiſam ſutwierimuy. Kas intikies/ ir apſikrikſztis/ bus iżganitas: o kas ne intikies/ bus paſkandintas. O ženklay tu/ kurie intikies/ tie ſeks. Wardan mano welnius iſzmetines/ liežuwieys nauieys kalbes/ žalćius ims/

y choćby co śmiertelnego pili, szkodźić im nie będźie ; ná niemocne ręce będą kłáść, á będą zdrowi. A Pan JEZUS po tym jáko do nich mowił, wźięty jeſt do Niebá, y śiedźi ná práwicy Bożey. A oni wyſzedſzy przepowiádáli wſzędy : ktorym Pan dopomagał, y náukę ich potwierdzał przytomnemi cudámi.

W Niedźielę Szoſtą po Wielkieynocy Ewán: uſaná S. w Rozdźiale 15. y 16.

WOn czás mowił JEZUS Uczniom ſwoim: Gdy przyidźie Poćieſzyćiel, ktorego ja wam poślę od Oycá, Duchá prawdy, ktory od Oycá poir iey ką marynancio giartu / newodis iemis. Ant ligoniu rankas nżdes / ir bus ſweyki. O Wießpats Jezus iemis kalbeies/imtas ira daugun/ ir ſedos po desiney Diewo. O anie ißeis abſakie wiſur/ kuriemis Wießpats padeio/ ir pamokſta iu padrutino ženkays paſkuy eynancias.

Ant Nedelos ſiaſztos po Weliku Ewángelia Jono S. Pad: 15. ir 16.

ATuo metu kalbio Jezus mokitiniamis ſawo: Kad atays palinkſmintoias/ kuri aß atſiunſiu iumis / nuog Tewo / Dwaſztieſos/ kuri nuog Tewo ißeyt/ ana świecichodźi,

chodźi, on ći o mnie świádectwo dawáć będźie: Y wy świádectwo wydáwáć będźiećie; bo zemną od początku jeſteśćie. Tomći wam powiedźiał, ábyśćie się nie gorſzyli. Wyłaczáć was z bożnic będą: ále przyidźie godźiná, że wſzelki, ktory was zábije, mniemáć będźie, że czyni poſługę Bogu. A to wam uczynią; iż nie poználi Oycá, áni mnie. Alemći to wam powiedźiał: ábyśćie, gdy godźiná przyidźie, wſpomnieli ná to, żem ja wam opowiedźiał.

W Niedźielę Swiateczną Ew: u Janá S. w Rozdźiale 14.

ONego czáſu mowił JEZUS Uczniom

ma iżduos ape mans/ ir ius świećima iżduoſite / iuog nuog pradżios ſu manim eſte. Tatay iums kalbeiau/ idant nepiktintumetes. Jß bażnićiu ißmetines ius/ bet atays walanda / iuog kiekwienas/ kuris użmuſa ius/ tikieſis tarnawima Diewuy daras: ir tay daris iumis/ iuog nepażiſta Tewo/ ne manes. Bet tay kalbeiau iumis/ idant kad atais walanda/ atmintumete ant to / iuog aß kalbeiau iumis.

Ant ſekminiu, Ewangelia Jono S. Pad: 14.

ATiuo metu kalbeio Jezus mokitiniamis ſawo: Jey kas mili mans / jodźius

ſwoimis

ſwoim: Jeśli mię kto miłuje, będźie chował ſłowá moje, á Oćiec moy umiłuje go, y do niego przyidźiemy, á mieſzkánie u niego uczyniemy. Ktoć mnie nie miłuje, ſłow moich nie chowa. A ſłowo ktoreśćie ſłyſzeli, nie jeſtći moje ále tego, ktory mię poſłał, Oycá. Tomći wam powiedźiał u was mięſzkáiąc. Lecz Poćieſzyćiel Duch Swięty, ktorego Oćiec pośle w imię moje; onći was wſzyſtkiego náuczy; y przypomni wam wſzyſtko, comkolwiek wam powiedźiał. Pokoy zoſtáwuię wam, pokoy moy dáię wam. Nie jáko dáwa świát, ja wam dáię. Niechże ſię nie trwoży ſerce wáſze, mano ażułaykis / ir Tewas mano numiłes ii/ ir atayſime iop/ ir giwenimą iumpi padariſim. Kas ne mili manęs / żodżiu mano ne łayko. O żodi kuri girdeiot / ne ira mano/ bet to/ kurſay atſtunte mamę/Tewo. Tay kalbeiau iumis/ pas ius giwendamas. O palinkſimintia Dwaſe S. kure atſius Tewas wardan mano/ ána ius iſmokis wiſo/ ir primins iumis wiſo/ ką norint kalbeiau iumis. Pakaiu paliekmi iumus/ pakaiu mano duomi iumis/ ne kayp ſwietas duoſt/ aß duomi iumis. Tegul ne iſigąſta ſirdis iuſu/ ir

áni

ſni lęka. Słyſzeliśćie żem ja wam powiedźiał: Odchodzę, y wrocę śię do was. Gdybyśćie mię miłowáli, wżdybyśćie śię rádowáli, iż idę do Oycá, bo Oćiec większy jeſt, niżli ja. Y terazem wam powiedźiał, przedtym niż śię ſtánie: iżbyśćie, gdy śię ſtánie, wierzyli. Już z wámi wiele mowić nie będę. Abowiem idźie kśiążę tego świátá, á we mnie nic nie ma. Ale iżby świát poznał że miłuję Oycá: á jáko mi Oćiec roſkázał, ták czynię.

W Poniedźiáłek Swiateczny Ew: u Jana S. w Rozdź: 3.

ONego czáſu rzekł JEZUS Nikodemone biios: Girdeiot iuog aß kalbeiau iumis: Eymi ir ataymi iuſump. Kad miletumete mane dźiauktumetes/ iuog eymi Tewop/ iuog Tewas dideśnis ira uż mane. Jr nu paſakiau iumis/ pirm/ nog ſtoſis: idant kad ſtoſis/ tikietumete. Jau ne dang kalbeſiu ſu iumis. Nes eyt kunigaykſtis to ſwieto/ir manimp ne tyri nieko. Bet idant Paźintu ſwietas / iuog miłu Tewa/ ir kayp man iſakie Tewas / teyp darau.

Ant Padielniko ſekminiu, Ew: Jono S. pad: 3.

ANuo metu kalbeio Jezus Nikodemuy:

wi: Ták BOG umiłował świát, ze Syná swojego jednorodzonego dał, aby wszelki, kto wierzy weń, nie zginął, ale miał żywot wieczny. Boć nie posłał BÓG Syná swojego ná świát, áby sądził świát; ale iżby świát był zbáwion przezeń. Kto wierzy weń, nie podległ potępieniu: lecz kto nie wierzy, już potępiony jest: iż nie wierzy w imię Jednorodzonego Syná Bożego. A toć jest potępienie, że światłość przyszłá ná świát; á ludźie ráczey umiłowáli ciemności, niż światłość: bo były złe ich uczynki. Káżdy bowiem, ktory źle czyni, nienawidźi światłości, áni idźie

Teyp Diewas numilejo swieta/ iuog Sunu sawo wienogimi dawe/ idant kiekwienas/ kuris tiki ing ii/ ne prażutu / bet turetu żywata amżina. Nes ne atsiunte Diewas Sunaus sawo ant swieto/ idant suditu swieta/ bet idant iżgialbetas butu swietas per ii. Kas tiki ing ii/ ne bus suditas/ Okas ne tiki/ iau apsuditas ira: iuog ne tiki wardan wienagimio Sunaus Diewo. O tas ira sudas/ iuog świesibe ataio ant swieto/ o numilejo żmones labiaus tamsibes / neg świesibe / nes buwo iu pikti darbay. Nes kiekwienas/ kuris pi-

ná świá-

ná świátłość, żeby nie były zgánione uczynki jego. Lecz kto czyni prawdę, przychodźi do świátłości, áby się okazały spráwy jego, iż w Bogu są uczynione.

We Wtorek Swiateczny Ew: u Janá S. w Rozdźiale 10.

ONego czásu mowił JEZUS Fáryzeuszom: Záprawdę, záprawdę powiádam wam: Kto nie wchodźi drzwiámi do owczárni, ále wchodźi inędy, ten jest złodźiey y zboycá: lecz ktory wchodźi drzwiámi, pásterzem jest owiec. Temu odźwierny otwiera, á owce słuchájá głosu

ktay daro/ ne kiancio świesibes/ ir ne ateyt świesibesp / idant ne butu papeykti darbay io: o kas daro tiesa/ atayt świesibesp / idant pasiroditu darbay io/ iuog Diewiep ira padariti.

Ant Utarnika sekminiu Ew: Jono S. Padeime 10.

ATuo metu kalbeio Jezus Pharizeusamis: Vstiesa/ustiesa kalbu iumis / kas ne ieit pro duris awinicion/ bet ilinda kitur / tasay wagim ira/ir latru: o kas ieit pro duris/piemenim ira awiu. Tam wartinikas atweria/ ir awis balsa io klauso/ ir tikrosios awis wa-

jego, y názywa owce ſwe miánowićie, y wywodźi je. A gdy wypuśći owce ſwe; idźie przed nimi, á owce idą zá nim, ábowiem znáją głos jego. Ale zá cudzym nie idą, owſzem ućiekáją od niego: bo nie znáją głoſu obcych. Tę przypowieść powiedźiał im JEZUS: Lecz oni nie zrozumieli tego, co im powiedźiał. Rzekł im tedy záś JEZUS: Záprawdę, záprawdę wam powiádam, iżem ja jeſt drzwiámi owiec. Wſzyſcy ile ich przyſzło, złodźieje ſą y zboyce: áleć ich nie ſłucháją owce. Jamći jeſt drzwiámi, przez mię jeśli kto wnidźie, zbáwion będźie: y wnidźie, y wynidźie, dina wardu/ ir iſſweda ias. O kad iß leys awis ſawo / pirm iu eit/ o awis paſkuy ii ſeka/ iuog paźiſta balſa io. A paſkuy ſwetimą ne eyt/ bet bega nuog io/ nes ne paźyſta balſa ſwetimuiu. Tą priežodi kalbeio iemis Jezus: o anis ne iſmane ką kalbeio iemis. Taro tad iemis wel Jezus: Vztieſą/uztieſą kalbu iumis / iuog aß eſmi durimis awiu. Viſi kiek iu ateio / wagis ira/ ir latray/ ir neklauſo iu awis. Aß eſmi durimis. Per mane iau kas ieys/ iżganitas bus/ ir ieys/ ir isieys / ir ganiklas ras. Wagis ne atayt/

y pá-

y páſtwiſką znaydźie. Złodźiey nie przychodźi jedno żeby kradł, á zábijał, y tráćił: Jam przyſzedł áby żywot miáły, y obfićiey miáły.

W dźień Św: Troyce Ew: u Mátteuſzá S. w Rozdźiale 28.

ONego czáſu mowił JEZUS Uczniom ſwoim: Dána mi jeſt wſzyſtká władza ná Niebie, y ná źiemi. Idąc tedy náuczayćie wſzyſtkie národy, chrzcząc je w Imię Oycá, y Synà, y Duchá Swiętego: náuczáiąc je chowáć wſzyſtko com wam przykazał. A oto ja jeſtem z wámi po wſzyſtkie dni áż do ſkończenia świátá.

tiktay idant wokſtu/ o piautu ir żudintu. Aß ataiau/ idant żywata turetu/ ir gauſiaus turetu.

Ant Dienos Trayces ſwieciauſios Ewangelia Matt: S. Pad: 28.

ATuo metu kalbeio Jezus mokitiniamis ſawo: Duota ira man wiſokia galibe ant dangaus/ ir ant żiames. Eydami tada mokikite wiſas gimines/ krikſtidami ias wardan Tewo/ir Sunaus / ir Dwaſios Szwentos: mokidami ias ſauguot wis/ kanorint iſakiau iumis. O ſitay aß ſu iumis eſmi wiſomis dienomis iki pabaygay ſwieto.

W Niedźielę pierwſza po Swiatkách Ew: u Łukaſzá Swiętego w Rozdźiale 6.

ONego czáſu mowił JEZUS Uczniom ſwoim: Bądźćie miłośierni, jáko y Oćiec wáſz miłośierny jeſt. Nie ſądźćie, á nie będźiećie ſądzeni. Nie potępiayćie, á nie będźiećie potępieni. Odpuſzczayćie, á będźie wam odpuſzczono. Dawayćie, á będźie wam dano. Miárę dobrą, y nátłoczoną, y potrzęſioną, y opływáiącą, dádzą ná łono wáſze. Bo táż miárą, ktorą mierzyćie, będźie wam odmierzono. Y powiedźiał im podobieńſtwo: Izali może ślepy ślepego prowádźić? ázaż nie obá-

Ant pirmos Nedelos po Sekminiu Ewang: Łuko: S. Pad: 6.

ANuo metu kalbeio Jezus mokitiniams ſawo: Bukite miełaſirdingays/ kaip ir Tewas iuſu miełaſirdingas ira: Ne ſudikite/ o nebuſite ſuditi. Ne paſkandikite o nebuſite paſkanditi. Atlayſkite/ o bus iumis atlayſta. Duokite/ o bus iumis duota: miera giera ir prikreſta/ ir kupina duos iumis ii anti iuſu. Nes ta pacia miera/ kurie mieroſite/ bus iumis atmierota. Jr paſakie iemis priliginima: Ar gali aklas akla weſt/ ar ne abu duoben impuola: ne eſti mokitidwá

dwá w doł wpadáia? Nie jeſtći uczeń nád Miſtrzá: lecz doſkonáły káżdy będźie, będźieli jáko Miſtrz jego. A coż widźiſz źdźbło w oku brátá twego; á á tramu, ktory maſz w oku własnym, nie baczyſz? Abo jáko możeſz rzec brátu twemu: Brácie, dayći wyrzucę źdźbło z oká twojego: ſam tramu ktory jeſt w oku twym nie bacząc? Obłudniku, wyrzuć pierwey tram z oká twego: á tedy przeyrzyſz, ábyś wyrzućił źdźbło z oká brátá twojego.

W dźień Bożego Ciáłá Ewáng: u Janá S. w Rozdźiale 6.

W On czás mowił JEZUS rzeſzom żydowſkim: Ciáło mo-

nis ant Mikitoia: bet tobułas kiek wienas bus/ iey bus kaip mokitoias io. O kur regi kriſtą akiie brolo ſawo: o raſto akiie tawo ne regi: Aba kaip gali tarit broluy ſawo: Brolau duok iſſmeſiu kriſtą iż akies tawo: pats neregiedamas raſto akiie ſawo: Pakłaydune iſſmeſk pirm raſta iż akies tawo/ o tada iſſwiſi/ idant iſſmeſtumey kryſtą iſſ akies brolo tawo.

Ant Diewo Kuno Ewángelia Jono S. Padeime 6.

ANuo metu tare Jezus minioms źidu: Kunas mano tikras i-

je prawdźiwie jeſt pokarm: á krew mojá prawdźiwie jeſt napoy. Kto pożywa mego ćiáłá, á pije krew moję: we mnie mieſzka, á ja w nim. Jáko mię poſłał żyjący Oćiec, y ja żyję dla Oycá: á kto mnie pożywa, y on żyć będźie dla mnie. Tenći jeſt chleb, ktory z Niebá zſtąpił. Nie jáko Oycowie wáſi jedli mánnę, y pomárli. Kto pożywa tego chlebá, żyć będźie ná wieki.

ra walgimas/ o Krauias mano tikras ira gerimas. Kas walgo Kuną mano/ ir geria Krauią mano/ manimpi giwena/ ir aß ieme. Kaipo mane ſiunte gijwas eſſuntis Tewas/ ir aß eſmi gijwas del Tewo: Taip ir kas mane walgo/ gijwas bus del manes. Szita ira duona/ kuri iß Dangaus nużengie. Ne kaipo Teway iuſu walgie manną/ ir numire. Kas walgo ßitą duoną / bus gijwas ant amżiu.

W Niedźielę Wtorą po Swiatkách Ewán: u Łuk: S. w Rozd: 14.

ONego czáſu mowił JEZUS Uczniom ſwoim tę przypo-

Ant antros Nedelos po ſekminiu Ew: Łuk: S. Padeime 14.

ANuo metu Paſakie Jezus mokitiniams ſawo tą priežodi:

wieſći:

wieść: Człowiek niektory ſprawił Wieczerzą wielką, y záprosił wielu. Y posłał ſługę ſwego, w godźinę Wieczerzy, áby powiedźiał záproſzonym, żeby przyſzli: boć już wſzyſtko gotowo. Y poczęli ſię wſzyſcy ſpołecznie wymawiáć. Pierwſzy mu rzekł: Kupiłem wieś, y mam potrzebę wyniść á ogladáć ją: proſzę ćię, miey mię zá wymowionego. A drugi rzekł: Kupiłem pięć jarzm wołow, á idę ich doświadczáć: proſzę ćię, miey mię zá wymowionego. A inny rzekł: Zonęm pojął, á przeto nie mogę przyść. A wroćiwſzy ſię ſługá, oznáymił to Pánu ſwemu.

Żmogus nekuris padare wećiare dide/ir pakwiete daug. Jr nuſiunte tarna ſawo/ adinoy wećiaros kalbet pakwieſtiemis/ idant ataytu/ nes iau gatawa ira wis. Jr iſsikalbinet draugia wiſi pradeio. Pirmas tare iam/ kiema pirkau/ ir reikia man iſsęyt/ ir apżwalgit ii/ meldżiu tawe/ turek mane uż iſsikalbeta. O kitas tare: iungus iaućiu pirkau penkis/ ir eymi pamegint iu: meldżiu tawe/ turek mane uż iſsikalbeta. O kitas tare/ paćia paemiau/ ir todel negalu atayt. Jr ſugrizes tarnas paſakie tay wieſpati ſawo. Tad apſiruſtines

Tedy

Tedy śię gospodarz rozgniewawszy, rzekł słudze swemu: Wynidź rychło ná ulice y ná przecznice miásta: á ubogie, y ułomne, y ślepe, y chrome wprowadź tu. Y rzekł sługá: Pániè, stáło śię jákoś roskazał; lecz jeszcze jest mieysce. Y rzekł Pan słudze: Wynidź ná drogi, y miedzy opłotki: á przymuś wniść, áby był dom moy nápełnion. A powiádam wam, żeć żaden z onych mężow, ktorzy są zaproszeni, nie ukuśi Wieczerzy mojey.

W Niedźielę Trzećią po Swiątkach Ew: u Łukaszá S. w Roz: 15.

W On czás: Przybliżáli śię do JEZUSA celnicy, y grzewießpats/ tare tarnuy sawo: Jßeik greytay ant uliciu ir ulicielu mießto/ o ubagus ir rayßus/ ir aklus iweßt sionay. Jr tare tarnas: Wießpatie/ stoios kayp isakiep; o dabar wieta ira. Jr tare wießpats tarnuy: Jßeyk ant kialu/ ir patworiu/ ir priwerßt ieit/ idant papildity butu namay mano. Ir kalbu iumis/ inog ne wienas iß wiru anu/ kurie buwo pakwießti/ ne ragaus wecia: ros mano.

Ant Trecios Nedelos po sekminiu Ew: Łuk: S. Padeime 15.

ATuo metu: artinos pas Jezusa muytinikay/ ir grießnieii/ idant io klausitu. Jr

ſznicy, áby go ſtuchá-
li. Y ſzemráli Fáryze-
uſzowie, y Doktoro-
wie, mowiąc: Iż ten
przyimuje grzeſzniki,
y jada z nimi. Y rzekł
do nich to podobień-
ſtwo, mowiąc: Ktory
z was człowiek máiąc
ſto owiec, á ſtráciw-
ſzy jednę z nich, izali
nie zoſtáwuje dźie-
wiáćidźieſiąt y dźie-
wiáći ná puſzczy, á
idźie zá oną co zgi-
nęłá, áż ją naydźie?
A nálazſzy, kładźie
ją ná rámioná ſwoje
rádując ſię: á przy-
ſzedſzy do domu, wzy-
wa przyjáćioł y ſą-
ſiad, mowiąc im: Rá-
duyćie ſię zemną, i-
żem nálazł owcę mo-
ję, ktora byłá zginę-
łá. Powiádam wam,
iż tákże będźie rádość
w Niebie nád jednym

murmeio Pharyzeuſſay/
ir raßte mokiti kalbe-
dami: iuog taſay grie-
ßnus priimdineia/ ir
walgo ſu ieys. Jr ta-
re iemis priezodi/ ta
taridamas: Kurſay iš
iuſu žmogus kuris tu-
ri ſimtą awiu/ o iey
pameſtu wieną/ iš iu/
ar ne paliekt dewiniu
deſimtu ir dewiniu
girioy/ ir ayt paſkuy
ana/kuri prażuwo/pa-
kolay atras ią: Jr a-
trades ią/ uždeſti ant
pečiu ſawo džiaugda-
maſis / ir ataiss
namuoſna ſuwadina
prietelus/ ir ſuſie-
dus/ taridamas iemis:
džiaukites ſu manim/
iuog radau awi mano/
kuri buwo prażuwus.
Sakau iumis / iuog

grzę-

grzeſznikiem pokutującym, więcey niż nád dźiewiąćiądźieśiąt y dźiewiąćią ſpráwiedliwych, ktorzy nie potrzebuią pokuty. Abo ktora niewiaſtá máiąc dźieśięć groſzy; jeśliby ſtráćiłá groſz jeden, izali nie zápala świece, y nie umiata domu, y ſzuka z pilnośćią, ażby go ználázłá? A znalazſzy, wzywa przyiaćiołek y ſąśiádek, mowiąc: Ráduyćie śię zemną, bośiem nálázłá groſz, ktorym byłá ſtráćiłá. Takżeć, powiádam wam, rádość będźie przed Anioły Bożemi nád jednym grzeſznikiem pokutującym.

teipagi bus dźiaukſmas danguy ant wieno grießno gayleimą daranti/ daugiaus neg ant dewiniu deśimtu ir dewiniu teyſiniu/ kurie ne reykaławia gayleimo. Aba kuri żmona turedama deśimti graśiu/ iey pameſtu graśi wieną/ ar ne użdega żwakies/ ir ßluoia namus/ ir ießko ſu rupeſti pakoley ii raſtu. Jr atradus ſuwadina prietelkas ir ſuſiedkas/ kalbedama: dźiaukites ſu manim/ iuog atradau graśi kuri buwau pametus. Teyp ſakau iumis/ dźiaukſmas bus po akimis Aniołu Diewo ant wieno grießno gayleimą darancio.

W Nie-

W Niedźielę Czwartą po Swiatkách Ew: u Łukaszá Swiętego w Rozdźiale 5.

ONego czásu: gdy rzesze nálegáły ná JEZUSA, áby słuchały słowá Bożego: á on stał podle jeźiorá Genezáretskiego. Y uyrzał dwie łodźi stoiące przy jeźiérze: á rybitwy wyszedszy z nich płokáli śieći. A wszedszy w jedną łodź, ktora byłá Symonowa, prosił go, áby máluczko odjáchał od źiemie. A siadszy uczył rzesze z łodźi: A gdy przestał mowić, rzekł do Symoná: Zájedź ná głębią, á zápuśććie śieći wásze ná połow. A Symon odpowiedźiawszy rzekł mu: Náuczyćielu, przez całą noc

Ant kietwirtos Nedelos po sekminiu Ewán: Łuk: S. Padeime 5.

ANuo metu: kad minios užpuldineio ant Jezaus / idant klausitu jodźio Diewo: o anas stoweio pas eźiara Genezareth. Jr išwido dwi eldi stowinti pas eźiera/ o žuwinikay išeis iš iu/ plaude tinklus. O ieies wienon eldźion/ kuri buwo Simona/ prašie ii/ idant atsiirtu truputi nuog žiames. Jr sededamas mokie iš eldźios minias. O palowes kalbet/ tare Simonuy: Jrkis ing gilumą/ ir užlayskite tinklus jusu ant žuklawimo. O symonas atsakidamas

prácu-

prácując, niceśmy nie ułowili: wſzákże ná ſłowo twe zápuſzczę śieć. A gdy to uczynili, zágárnęli ryb mnoſtwo wielkie, áż ſię rwáłá śieć ich. Y ſkinęli ná towárzyſze co byli w drugiey łodźi: áby przybyli, á rátowáli je. Y przybyli, á nápełnili obie łodźi, áż ſię zánurzáły. Co widząc Symon Piotr, upadł u kolan Jezuſowych, mowiąc: Wynidź odemnie, bomći jeſt człowiek grzeſzny, Pánie. Abowiem go było zdumienie ogárnęło, y wſzyſtkie co przy nim byli, z onego połowu ryb, ktory poimáli. Tákże też Jákubá, y Janá, ſyny Zebedeuſzowe, ktorzy byli towárzyſze Sy-

tare iam: Mokitoiau per wiſą nakti dirbdami/ nieka ne gawome: wienog ant żodżio tawo ażułayſiu tinkłą. O kad tay padare/ ażugrebe dide daugibą żuwiu/ iuog pliſo tinkłas iu. Jr pamoio ant Taworśćiu/ kurie buwo kitay eldżioy: idant ataytu/ ir padetu iemis. Jr ataio ir prideio abi eldii teip/ iuog grimżdo. Tay kad iſzwido Symonas Petras/ puołe kielump Jezaus taridamas: Jſieyk nuog manes/ iuog żmogus grieſznas eſmi Wieſpatie. Nes bayme ii buwo apiemus/ ir wiſus kurie ſu iuo buwo/ iż ano gawimo żuwu/ kuri ga-

mono-

monowi. Y rzekł JEZUS do Symoná: Nie boy śię, odtąd już ludźie łowić będźieſz. A wyćiągnąwſzy łodźie ná źiemię, wſzyſtko opuśćiwſzy ſzli zá nim.

W Niedźielę Piata po Swiatkach Ewágelia u Mátteuſzá Swiętego w Rozdźiale 5.

W On czás mowił JEZUS Uczniom ſwoim: Záprawdę powiádam wam; iż jeśli nie będźie obfitowáłá ſprawiedliwość wáſzá więcey niż Doktorow zakonnych y Fáryzeuſzow, nie wnidźiećie do Kroleſtwá Niebieſkiego. Słyſzeliśćie, iż rzeczono wo. Teipagi Jokuba/ ir Jonæ ſunus Zebedeuſza / kurie buwo Taworśćiai Symono. Jr tare Symonuy Jezus: Nebijokis/ nuog to meto žmones gaudiſi: ir iſzwilkie eidźias ant źiames/ wis aplayde eio paſkuy ii.

Ant penktos Nedelos po ſekminiu Ew: Matt: S. Pad: 5.

A Nuo metu kalbeio Jezus mokitiniamis ſawo: Vztieſa kalbu iumis/ iey ne bus dideſne teyſibe iuſu nog mokitoiu raßte ir Pharizeuſzu/ ne ieyſite Karaliſten Dangaus. Girdeiot iuog tarita ira ſeniemis: ne užmuſk/ okas

jeſt

jeſt ſtárym : Nie będźieſz zábijał, á ktobykolwiek zábił, będźie winien ſądu. A ja wam powiádam: Iż káżdy ktory śię gniewa ná brátá ſwego, będźie winen ſądu. A kto rzecze brátu ſwemu Ráká; będźie winien rády. A kto rzecze, ſzálony; będźie winien ogniá piekielnego. Jeśli tedy ofiárujeſz dar twoy do Ołtarzá, á tám wſpomniſz, iż brát twoy ma nieco przećiw tobie; zoſtaw tám dar twoy przed Ołtarzem, á idź pierwey zjednáć śię z brátem twoim, á tedy przyſzedſzy ofiárujeſz dar twoy.

W Niedźielę Szoſtą po Swiątkach Ew: u Márka S. w Roz: 8.

užmuß kaltas bus ſudo. O aß kalbu iumis iuog kiekwienas/ kurſay ruſtauia ant brolo ſawo/ kaltas bus ſudo. O kas taris/ broluy ſawo raka/ kaltas bus rodos. O kas tarís paſiuteli / kaltas bus ugnies pekłos. Jey tada afierawoij dowaną tawo pas Altoriu/ ir tenay atmintumey/ iuog brolis tawo turi ką prieß tawe; palik tenay dowaną tawo / priek Altoriaus/ eyk pirm ſuſideret ſu brolu tawo/ ir tad atáies / afierawoſi dowaną tawo.

Ant ſiaſztos Nedelos po ſekminiu Ewangelia Mork: S. Pad: 8.

Onego

ONego czásu: Gdy wielka rzesza była z JEZUSEM, á nie mieli coby jedli; wezwawszy Uczniow swoich, rzekł im: Zal mi tego ludu, iż oto już trzy dni trwáją przy mnie, á nie máją coby jedli. A jeśli je puszczę głodne do domow ich; ustáną ná drodze: bo niektorzy z nich z dáleká przyszli. Y odpowiedźieli mu Uczniowie jego: Zkądże tych może kto tu ná puszczy nákarmić chlebem? Y zopytał ich: Wiele chlebá maćie? A oni rzekli śiedmioro. Y roskazał rzeszy uśieść ná źiemi. A wźiąwszy ono śiedmioro chlebá, dźięki czyniąc łamał: y dáwał Uczniom swoim, áby przed nie

Anuo metu: kad buwo dide minia su Jezusu/ o netureio ko walgit: suwadines mokitinius sawo tare iemis: Gali man tos gailus minios/nes śitay tris dienos kenćia su manim/ o neturi ko walgit. Jr iey palayśiu iuos alkanus namosna iu: pails ant kialones kurie iż iu iß tolo ataio. Jr atsakie iam mokitineу io: iż kurgi tuos kas gales ćia pasotint duonu girioy? Jr klause iuos: kike duonos turite tare: septineta/ ir liepe mineу seśkis ant źiames. Jr emes septinetu duonos dekas daridamas/ lauźie: ir dawe mokitiniamis

kładli: y kładli przed rzeſzą. Mieli też y trochę rybek, y te błogoſławiwſzy, kazał przed nie położyć. Jedli tedy, y najedli ſię. Y zebráli co było ułomkow ſiedm koſzow. A było tych co jedli, około czterech tyſięcy: y rozpuścił je.

ſawo / idant padetu iemis: Jr padeio miniay. Tureio teypaiau ir żuwelu maj/ ir tas poßłowino/liepe padet iemis/walgie ir buwo paſotintí/ ir ſurinko kas liko trupuċiu ſeptinis ſudareċius. O buwo tu/ kurie walgie / kayp butu ape kieturi tukſtanċiay/ ir palayde iuos.

W Niedźielę Siodmą po Swiątkách Ewán: u Mátt: S. w Roz: 7.

ONego czáſu rzekł JEZUS Uczniom ſwoim: Strzeżćie ſię pilnie fałſzywychProrokow, którzy do was przychodzą w odźieniu owczym, lecz wewnątrz ſą wilkámi drapieżnemi. Z o-

Ant ſekmos Nedelos po ſekminiu Ew: Matt: S. Padeime 7.

ANuo metu kalbeio Wießpats Jezus mokitiniamis ſawo: Saugokites nuog neteyſiu pranaßu/ kurie iuſump atait rubuoſe awiu / o widuy ira wilkays pleßanċiais.

wocow

wocow ich poznaćie ich. Izali zbieráją z ćiernia groná winne, ábo z oſtu figi? Takći wſzelkie drzewo dobre, owoce dobre rodźi: á złe drzewo, owoce złe rodźi. Nie może drzewo dobre owocow złych rodźić; áni drzewo złe, owocow dobrych rodźić. Wſzelkie drzewo, ktore nie rodźi owocu dobrego, będźie wyćięte, y w ogień wrzucone. A przeto z owocow ich poznaćie je. Niekáżdy który mi mowi, Pánie, Pánie, wnidźie do Kroleſtwá niebieſkiego; ále który czyni wolą Oycá mego, który jeſt w Niebieſiech, ten wnidźie do Kroleſtwá Niebieſkiego.

Jż wayſiu iu paźinſite iuos. Kinkagi iß erßkiećiu wuogas wino/ aba iß uſmu figas? teip wiſokis medis giaras/ wayſius giarus daro/ o piktas medis piktus wayſius daro. Ne gali medis giaras/ piktą wayſiaus darit: ne medis piktas/ giarą wayſiaus. Wiſokis medis/ kurſay ne daro wayſiaus giaro / bus ißkirſtas/ ir ugniu imeſtas. Jż wayſiu tadu iu paźinſite iuos. Ne kiekwienas kuris man tare/ Wießpatie/ Wießpatie/ ieys Karaliſten dangaus; bet kurſay daro walą Tewo mano/ kuris Danguy ira/ tas ieys Dangaus Karaliſten.

W Niedźielę Oſma po Swiatkách Ew:u Łukaſzá S. w Rozd: 16.

WOn czas : mowił JezusUczniom ſwoim tę przypowieść: Był niektory człowiek bogáty , ktory miał ſzáfarzá ; á ten był odniesion do niego, jákoby rozpraſzał dobrá jego. A wezwawſzy go, rzekł mu : Coż to ſłyſzę o tobie? Odday liczbę ſzáfárſtwá twojego : ábowiem już więcey nie będźieſz mogł ſzáfować. Y mowił ſzáfarz ſam w ſobie: Coż uczynię, gdyż Pan moy odeymuje odemnie ſzáfárſtwo? Kopáć nie mogę, żebrać ſię wſtydzę. Wiem co uczynię: że gdy będę złożon z ſzáfárſtwá , przyimą mię do do-

Ant aſzmos Nedelos po ſekminiu Ewangelia Łuk: S. Pad: 16.

ATuo metu kałbeio Jezus mokitiniamis ſawo tą priežodi: Žmogus wienas buwo didey turiſis/kuris turėia užweizdą/ ir tas buwo iop apſkunſtas/ kaip butu iżgayſines turtus iuo/ ir pawadines ii tare iam: Ką tatay aß girdżiu ape tawe: ataduok ſkayćiu užweizejimo tawo : Nes iau daugiaus negaleſi užweizdeti. Jr tare užweizdas pats ſawimp: Ką dariſiu/ iuog Wieſpats mano/ atima nuog manes uredińe/ kaſti negalu/ ubagauti giedżioſi. Žinau Ką paradiſiu/ idant kad buſiu atſta-

mow

mow swoich. Przyzwawszy tedy z osobná káżdego z dłużnikow Páná swego, rzekł pierwszemu: Wieleś ty winien Pánu mojemu? A on powiedźiał: sto báreł oliwy. Y rzekł mu: Weźmi zápis twoy, á śiadszy nátychmiast nápisz pięćdźieśiąt. Potym drugiemu rzekł: A ty wieleś winien? A on rzekł, sto beczek pszenice. Y rzekł mu: weźmiż zapis twoy, á nápisz ośmdźieśiąt. Y pochwalił Pan száfárzá niesprawiedliwego, iż rostropnie uczynił. Bo synowie tego świátá rostropnieysi sa w rodzáju swoim, nád syny świátłości. A jáć wam powiádam: Czyńćie sobie przyjaćiele titas nuog uredistes/ priimtu mane namuosna sawo. Suwadines tada saweſp kiekwiena skoliniką wießpaties sawo/ tare pirmam/ kiek kaltas essi Wießpati mano: O isay tare: simtą kodźiu aleiaus. Jr tare iam/ imk tawo paraßą/ ir sesdis weykiey/ parasik penkias desimtis: paskuy tą kitam tare: Tu wel kiek kaltas essi: kuris tare Simtą kietwircziu kwieciu. Tare iam. Jmk paraßą tawo/ ir parasik aßtuonias desimtis. Jr pagire Wießpats uzweizdą neteysui/ iuog isßmintingay padare. Nes sunus to swieto isßmintingiesni

z mámmony nieſprá-
wiedliwośći: áby gdy
uſtániećie, przyjęli
was do wiecznych
przybytkow.

ira uż ſunus świesi-
bes giminey ſawo. Jr
aß kalbu iumis/ dari-
kite ſau prietelus iż
mamonos neteyſibes/
idant kad pawarkſite/
priimtu ius ing amżi-
nus giwenimus.

*W Niedźielę Dźie-
wiatą po Swiatkách
Ewángelia u Łukaſzá
S. w Rozdźiale* 19.

WOn czás: Gdy śię
przybliżał JEZUS
ku Jeruzalem, uyrzá-
wſzy miáſto, płákał
nád nim, mowiąc: Iż
gdybyś y ty poznáło,
á zwłaſzczá w ten to
dźień twoy, co jeſt
ku pokojowi twemu:
lecz to teraz zákryto
od oczu twoich. Abo-
wiem przyidą ná ćię
dni, kiedy ćię otoczą
nieprzyjáćiele twoi
wálem, y oblęgą ćię,

*Ant dewintos Nedelos
po ſekminiu Ewangelia
Łuk: S. Pad:* 19.

ATuo metu: kad
prisiartinos Jezus
Jerozolimoſp/regiedą-
mas mieſta/ werkie
ant iuo/ kalbedamas:
Juog/ kad paźintum-
bey ir tu/ o łabiauſey
toy dienoy tawo/ kuri
ira ant pakaiaus ta-
wo: Bet nu użdenkta
ira nuog akiu tawo.
Nes atays dienos ant
tawes/ ir apkas taws
neprietelei tawa pili-
y śći-

y ścisną cię zewsząd; y zrownáją cię z źiemią, y dźiatki twe w tobie, á nie zostáwią w tobie kámieniá ná kámieniu: dla tego, iżeś nie poznáło czásu náwiedzenia twego. A wszedszy do Kościołá, począł wyganiáć te, ktorzy przedáwali w nim, y kupowáli, mowiąc im: Nápisano; Iż dom moy, dom modlitwy jest. A wyśćie go uczynili jáskinią zboycow. Y uczył ná káżdy dźień w Kościele.

W Niedźielę Dźiesiata po Swiatkách Ew: u Łukaszá Swiętego w Rozdźiale 18.

ONego czásu: Mowił JEUS do niektorych, ktorzy ufáli sámu/ ir apguls tawe/ ir susspaws tawe/ iß wisu ßalu/ ir su ziame suligins tawe/ ir sunus tawo/ kurie tawimp ira/ ir ne palikś tawimp akmenio ant akmenio/ todel iuog ne pażinay meto atłankimo tawo. O yeies bażnićion / pradeio warit oran parduodancius ioy/ kalbedamas iemis: parasita ira; Juog namay mano/namay maldos ira. O ius padarete iuos urwu łatru/ ir mokie/ kas diena bażnićioy.

Ant desimtos Nedelos po sekminiu Ewangelia Łuk: S. Pad: 18.

ATsuo metu: kalbeio Jezus nekuriemis/ kurie sawimp dukseios/ kayp butu teysus

mi w ſobie, jákoby byli ſpráwiedliwemi, á inſzych ſobie zá nic mieli, to podobieńſtwo. Dwoje ludźi wſtąpiło do Kośćiołá áby ſię modlili; jeden Fáryzeuſz, á drugi Celnik. Fáryzeuſz ſtojąc ták ſię ſam u ſiebie modlił: Dźiękuję tobie Boże, żem nie jeſt jáko inni ludźie, drapieżni, nieſpráwiedliwi, cudzołożnicy, jáko y ten Celnik: poſzczę dwákroć w tydźień, dáwam dźieśięćiny ze wſzyſtkiego co mam. A Celnik ſtojąc z dáleká, niechćiał áni oczu podnieść w Niebo: ále ſię bił w pierśi ſwoje, mowiąc: Boże bądź miłoſćiw mnie grzeſznemu. Powiádamći wam: że ten odſzedł

eſſu/ ir niekino kitus/ ta priliginima: Du žmogu užieio bažnićion/ idant melſtus/ wienas Pharizeußas/ o antras Muytinikas. Pharizeußas ſtowedamas teip ſawimp meldes. Diewe: dekawoiu tau/ iuog ne eſmi kayp kiti žmones plešitoiey/ neteyſus/ prieraunikay kaip ir tas Muytinikas. Paſnikauiu du kartu per nedela/ deśimtines duomi iš wiſſa ka turiu. O Muytinikas iß tolo ſtowedamas/ nenoreio ne akiu ing dangu pakialt: bet muſies krutiſna ſawo taridamas: Diewe ſuſimilk ant manes nuſideiuſio. Sakau iumis/

uſprá-

uſpráwiedliwiony do domu ſwego, więcey niźli on. Abowiem ktokolwiek ſię podwyższa, będźię uniżon; á kto ſię uniża, będźie podwyższon.

W Niedźielę Iedenaſtą po Swiatkách Ewángelia u Márká Swiętego w Rozdźiale 7.

O Onego czásu: Wyſzedſzy JEZUS z gránic Tyrſkich, przyſzedł przez Sydon do morza Gálileyſkiego, przez poſrzodek gránic Dekápolſkich. Y przywiedli mu głuchego y niemego: á prośili go, áby nań rękę włożył. A odwiodſzy go ná ſtronę od rzeſze, wpuśćił pálce ſwoje w uſzy jego: A ſplunąw-

pareio taſay nuteyſintas namuoſna ſawo daugiaus niekayp anas. Nes kiekwienas kurſay ſawe aukßtina/ bus paźiamintas/ kurſay źiaminaſi/ bus paaukßtintas.

Ant Nedelos wienolikos po ſekminiu Ew: Mork: S. Pad: 7.

ANuo metu: Jßeies Jezus iż rubeźiu Tyro/ ataio per Sidonu mariump Galileos/ per widuri rubeźiu Dekapoleos. Jr atwede iam kurtini ir nebili: ir prasie iuo/ idant uźderu ant iuo ranką. Jr emes ii iż minios ſkiriumi/ indeio pirßtus ſawo ausſina iuo/ ir nuſpiowes daſiliteio liežuwio

ſzy a

ſzy, dotknął języká jego: á weyrzawſzy w Niebo, weſtchnął, y rzekł mu: Effetá, to jeſt, otworz ſię. Y wnet ſię otworzyły uſzy jego, y rozwiązáłá ſię zwiąſká języká jego, y wymawiał dobrze. Y przykazał im, áby nikomu nie powiadáli. Ale im on pilniey im zákázował, tym więcey rozſtáwiáli: y tym bárźiey ſię dźiwowáli, mowiąc: Dobrze wſzytko uczynił, y głuche uczynił że ſłyſzą, y nieme że mowią.

W Niedźielę Dwunaſta po Swiatkách Ew: u Łukaſzá Swiętego w Rozdźiale 10.

ONego czáſu: rzekł Pan JEZUS Uczniom ſwoim: Błoiuo: paweiżdeies ing Dangu/ atſiduſeio/ ir tare iam: Ephetа/ tay ira/ atſiwerkis/ir tuoiaus atſiwere auſis iuo/ ir atſiriszo ſuriſimas liežuwio iuo/ ir kalbeio giaray. Jr iſakie iemis/ idant niekà nie ſakitu. Bet kuo labiaus ażudraudineio/ tuo daugiaus apſakineio/ir tuo didżiaus ſtebeinos kalbedami: Geray wis padare/ ir kurtiniey/ padare idat girdetu/ ir nebiley/ idaut kalbetu.

Ant dwilikos Nedelos po ſekminiu Ewangelia Łuk: S. Pad: 10.

ANuo metu kalbeio Jezus mokitiniamis ſawo: Pagirtos akis/ kurios regi tay/

goſtá-

gostáwione oczy, ktore widzą to, co wy widźićie. Bo powiádam wam, iż wiele Prorokow y Krolow żądáli widźieć, co wy widźićie, á nie widźieli: y słyszeć, co słyszyćie, á nie słyszeli. A oto niektory Doktor zakonny powstał kuszac go, á mowiąc: Náuczyćielu, co czyniąc dostąpię dźiedźictwá żywotá wiecznego? A on rzekł do niego: W zakonie co nápisáno? jáko czytasz? A on odpowiedźiawszy, rzekł: Miłuy Páná Bogá twego ze wszystkiego serca twego, y ze wszystkiey dusze twojey, y ze wszystkich śił twoich, y ze wszystkiey myśli twojey: á bliźniego twe-

ką ius regite. Nes sakau iumis/ iuog daug Pranaßu ir Karalu noreio regiet/ ką ius regite/ o neregeio/ ir girdet ką ius girdite/ o ne girdeio. O śitay nekuris teysus prisakimuose Diewo Mokitoias/ kieles gundidamas ii/ ir taridamas Mokitoiau/ ką daridamas żywatą amżiną apturesiu. O anas tare iam: Prisakime Diewo kas parasita ira/ kaip skaytay? O anas atsakidamas tare: Mileśi Wießpati Diewą tawo iß wissos ßirdies tawo/ ir iß wissos dußios tawo/ ir iß wissu śilu tawo/ ir iß wissos ißmonies tawo/ o artimą sawo

go

go jáko sámego śiebie. Y rzekł mu: Dobrześ odpowiedźiał: toż czyń, á będźieſz żył. A on chcąc ſię ſam uſpráwiedliwić, rzekł do JEZUSA: A ktoż jeſt moy bliźni? A przyjąwſzy rzecz jego JEZUS, rzekł: Człowiek niektory zſtępował z Jeruzalem do Jerychá, y wpadł miedzy zboyce, ktorzy go y złupili, y rány mu zádawſzy, odeſzli nápoły umárłego zoſtáwiwſzy. Y przydáło ſię, że niektory Kápłan zſtępował táż drogą, á uyrzawſzy go, minął. Tákże y Lewit będąc podle onego mieyſcá, y widząc go, minął. A Sámárytan niektory jadąc, przyſzedł we-

kaip pats ſawe. Jr tare iam: Geray atſakiey/ tay darik o giwas buſi. O anas noredamas nuteyſint pats ſawe/tare Jezuſu: o kas ira mana artimas? O iſſkłauſes Jezus/ tare: żmogus nekuris eio nuog Jeruzalem ing Jerycha/ ir impuole tarp łatru/ kurie ii ir nupleśie/ ir ronas padare nuoio/ palike menkay giwa. Jr tikos inog kunigas nekuris eia tuogi kialu/ iſżwides ii/ praeio. Teypagi ir Lewita budamas pas ana wieta/ ir iſżwides ii/ apłenke. Bet Samaritonas nekuris kialaudamas/ ateio pas ii/ ir iſżwides ii/ miela-

dle

dlé niego: y uyrzawſzy go, ulitował śię. A przyſtąpiwſzy, záwiązał rány jego, nálawſzy oliwy y winá: á włożywſzy go ná bydlę ſwoje, wprowádźił do goſpody, y miał pieczą o nim. A názájutrz wyjąwſzy dwá ſrebrne groſze, dał goſpodarzowi, y rzekł: Weźmi go ná ſwą opiekę: á cokolwiek nád to wydaſz, ja gdy śię wrocę, oddam tobie. Ktoryż z tych trzech zda śię tobie bliźnim być onemu, co był wpadł miedzy zboyce? A on rzekł: Ktory uczynił miłośierdźie nád nim. Y rzekł mu JEZUS, Idźże, y ty uczyń tákże.

W Niedźielę Trzynaſta po Swiątkách Ew:

ſirdiſte pakrutinas buwo. Jr prieies uźriſo ronos io/ impiles alieiaus/ ir wino. Jr uźdeies ii ant galwijo ſawo/ nugabeno ſwećiu namuoſna/ ir priweyzdeia ii. O ant ritoia iſſemes du graſiu ſidabra/ dawe gaſpadoriuy / ir tare: Priweyzdek ii/ o ka norint daugiaus iźduoſi/aß kad ſugriſiu/ ataduoſiu tau. Kas iß tu triiu regieſi tau buwes artimu anam/ kuris impuole tarp latru? O anas tare: kurſay padare mielaſirdiſte ant io. Jr tare iam Jezus: Eik ir tu teypagi darik.

Ant trilikos Nedelos po ſekminiu Ewangelz u Lu-

u Łukaszá Swiętego w Rozdźiale 17.

WOn czás : Gdy szedł JEZUS do Jeruzalem, szedł śrzodkiem Sámáryi, y Galilei. A gdy wchodźił do niektorego miásteczká, zábieżeli mu dźieśięć mężow trędowátych, ktorzy ſtánęli z daleká, y podnieśli głos mowiąc : JEZUSIE Náuczyćielu, zmiłuy ſię nád námi. Ktore uyrzawſzy, rzekł: Szedſzy pokażćie śię Káplanom. Y ſtáło śie gdy ſzli, byli oczyśćieni. A jeden z nich widząc że był uzdrowion ; wrocił ſię, głoſem wielkim chwaląc Bogá: y padł ná oblicze u nog jego, dźiękuiąc: A ten był Sámárytan: A JEZUS odpowiedźiawſzy,

Łuk: S. Padeime. 17.

Atuo metu: kad eio Jezus ing Jeruzalem/ eio per widurį Samarios/ ir Galileos. Jr ieinanćiam ing wienq mieſteli/ uźtekeio iam deśimtis wiru raupuotu/ kurie ſtoios iß tolo/ ir pakielo balſo ſawo kalbedami: Jezau Mokitoiau/ ſuſimilk ant muſu. Kurius kad ißwido/ tare: nueie/ paſirodikit Kunigams. Jr tikos kad eio/ buwo apćiſtiti. O wienas iźg iu/ kad ißwido iog apćiſtitas buwo/ ſygrižo/ balſu didźiu garbindamas Diewą: ir puole ant weyda ties koiu io. O tas buwo Samaritonas. O atſakirzekł

rzekł: Azaż nie dźieśięć jeſt oczyśćionych? á dźiewięć kędy ſą? Nie jeſt náleźiony ktoryby śię wroćił, á dał Bogu chwałę, jedno ten cudzoźiemiec. Y rzekł mu: Wſtań, idź: bo wiárá twojá ćiebie uzdrowiłá.

W Niedźielę Czternaſtą po Swiatkách Ew: u Mátteuſzá Swiętego w Rozdźiale 6.

WOn czás mowił JEZUS Uczniom ſwoim: Zaden nie może dwiemá Pánom ſłużyć. Bo ábo jednego będźie nienawidźiał, á drugiego będźie miłował: ábo jednego trzymáć śię będźie, á drugiego wzgárdźi. Nie możećie BOGU ſłużyć y mámmonie. Dla tego powiádam

damas Jezus tare: Ar ne deśimtis ira apćiſtitu: o dewini kur i: ra: nerados kurſay ſugriżtu/ ir duotu garbę Diewuy / tiktay taſay ſwetimos ßalies żmogus. Jr tare iam: Kialkis/ eik/ iog tikieimas tawo tawe ſweyku padare.

Ant kieturolikos Nedelos po Jekminiu Ewan: Matt: S. Padeime 6.

ANuo metu kalbeio Jezus Mokitiniamis ſawo: Newienas ne gal dwiem Wieſpatim tarnaut. Nes aba wiena tures neapkantoy/o antra miłes: aba wiena tureſis/ o antra paniekins. Ne galite Diewuy tarnaut/ir mamonay. To-

wam:

wam: nie troſzczćie ſię o żywot wáſz, cobyśćie jedli: áni o ćiáło wáſze, czymbyśćie ſię odźiewali. Azaż żywot wáſz nie jeſt ważnieyſzy niż pokarm? y ćiáło niźli odźienie? Weyrzyćie ná ptaki powietrzne, iż ći nie śieją, áni żną, áni zbieráją do gumien: á Oćiec wáſz Niebieſki żywi je. Azaśćie wy nie dáleko ważnieyśi niż oni? Y kroż z was troſzcząc ſię może przydáć do wzroſtu ſwego łokieć jeden? A o odźienie przecz ſię troſzczećie? Przypátrzćie ſię liliom polnym, jáko roſtą, nie prácują, áni przędą. A powiádam wam, iż áni Sálomon we wſzyſtkiey ozdobie ſwojey nie bywał

del kalbu immis: ne ſielokites ape dusią ſawo ka walgitumete/ney ape kuną ſawo/ kuo apdenktumetes. Arne brangiaſne ira dusia/ neg walgikłas/ o kunas/ neg rubay: weyzdekite ant paukſciu dangaus/ iog ne ſeia/ ne piauia/ ne ſukrauia kluonuoſna: o Tewas iuſu dangiſkas/ peni iuos. Ar ne toli ius brangiaſni eſte negi ie. O kas iš iuſu dumodamas gal pridnot ſtuomenio ſawo volakti wiena. Jr ape rubus ko ſiloiates: Dabokites liliomis lauko/ kaip auga/ ne dirba/ ney werpia. O ſakau iumis iuog ne Salomonas wiſſoy

tak

tik przybrány, jako jedná z tych. A jeśliż trawę polną, ktora dźiś jest, á jutro będźie w piec wrzucona, Bog tak przyodźiewa; jákoż dáleko więcey was máłowierni? Nie troszćiesz śię tedy, mowiąc: Coż będźiem jeść? ábo co będźiem pić? ábo czym śię będźiem przyodźiewáć? Boć śię o tym wszystkim pogánie wielce stárają. Abowiem Oćiec wász Niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujećie. Szukayćiesz tedy naprzod Krolestwá Bożego, y sprawiedliwości jego: á to wszystko będźie wam przydano.

garbioy sawo ne buwo awilktas / kaip wiena iš tu. O ieygi žole łauko/ kuri šiądiena ira/ o rito ir peçiun imeta/ Diewas teip apdengia: kayp toli łabiaus ius maža tikieji: Negi sielokites tada/ kalbedami: Kuo walgisime: ar kuo giarsime: ar kuo apdengsimes: Nes to wiso pagonay ießko. Žino nes Dewas iusu Dangaus/ iuog to wisso reykalauiate. Jeßkokite tada pirm Karalistes Diewo/ ir teysibes iuo: o tay wisbus iumis prieduota.

W Niedźielę Piętnasta po Świątkách Ew: u Łuk: S. w Roz: 7.

Ant penkiolikos Nedelos po sekminiu Ew: Łuk: S. Padeime 7.

WOn czás: Szedł JEZUS do miáſtá, ktore zowią Náim: á z nim ſzli Uczniowie jego, y rzeſza wielka. A gdy ſię przybliżyli ku bramie mieyſkiey, álić wynoſzą umárłego, ſyná jedynego mátki jego: á tá byłá wdowa, á rzeſza mieyſka wielka z nią. Ktorą uyrzawſzy Pan, ulitował ſię nád nią, y rzekł jey: Nie płácz. Y przyſtąpiwſzy do tknął ſię mar. A ći co nieśli, ſtánęli. Y rzekł: Młodźieńcze, tobie mowię, wſtań. Y uśiadł on, ktory był umárły, y począł mowić. Y dał go mátce jego. Y zdjął wſzytkich ſtrách, y chwalili Bogá, mowiąc: że Prorok wielki powſtał miedzy námi,

Anuo metu: eio Jezus mieſtan/ kuri wadina Naim: ir eio ſu iuo Mokitiniey io/ ir minia dide. Jr kad artinos wartump mieſto/ ſitay numireli iſſneſſa ſunu wienatij motinos io/ ir toi naſſle buwo: ir minia mieſto dide ſu ie. Kure iſſwides Wieſſpats/ mielaſirdiſte pakrutintas ant ios/ ir tare iey: Ne werk. Jr prieies daſiliteio graba io. O tie kurie neſſie/ ſu ſtoio. Jr tare Jaunikauti/ tau kalbu Kiel kis. Jr ſedos anas/ kurſay buwo numires/ ir pradeio kalbet. Jr atadawe ii motinay iuo. Jr apema wiſus bayme/ ir garbino Die-

á iż BOG náwiedźił lud swoy.

wa/ kalbedami: iuog Pranaßas didis kiele taip musu/ir iuog Dieswas atlankie żmones sawo.

W Niedźielę Szesnaśta po Swiatkách Ew: u Łukaszá Swiętego w Rozdźiale 14.

Ant śieśiolikos Nedelos po sekminiu Ewan: Łuk: S. Pad: 14.

WOn czás: Gdy JEZUS wszedł do domu jednego przednieyszego Fáryzeuszá w Szábát jeść chlebá, á oni go postrzegáli. A oto człowiek niektory opuchły był przed nim. A JEZUS odpowiedźiawszy, rzekł do zakonnych Doktorow y Fáryzeuszow mowiąc: Godźili się w Szábát uzdrawiáć? Lecz oni milczeli. A on ująwszy go, uzdrowił, y odprawił. A odpowiádaiąc,

Ant tuo metu: kad ieio Jezus namuosna nekurio Kunigaykśćio Pharizeußo walgitu duonos/ o anis iuo tikoio. Jr ßtay żmogus nekuris patułżys wandeniu buwo po akimis iuo. Jr atsakidamas Jezus tare mokitiniams sokano/ ir Pharizeußams kalbedamas: ar dera subatoy gidit: bet anis tileio. O anas nutweres/iżgide ii/ ir palayde. Jr atsakidamas ie-

dáiąc, rzekł do nich: Ktorego z was ośieł, ábo woł, wpádnie w ſtudnią, á nie wnet go wyćiągnie w dźień Sobotni? Y nie mogli mu ná to odpowiedźieć. Y powiedźiał też podobieńſtwo ku tym, ktorzy byli wezwáni, bacząc jáko pierwſze śiedzenia obieráli, mowiąc do nich: Gdy będźieſz wezwan ná gody; nie śiadayże ná pierwſzym mieyſcu, áby ſnáć poczćiwſzy nád ćię nie był wezwan od niego: á przyſzedſzy ten, ktory ćiebie y onego wezwał, nie rzekł ći: day temu mieyſce, á tedybyś ze wſtydem począł śiedźieć ná oſtátnim mieyſcu. Ale gdy będźieſz wezwan, ſzedmis tare: Kurio iį iuſu aſilas aba iautis ſulnin impuls/ ar ne tuoiaus iįtrauks dienoy Subatos: ir ne galeio ant to atſakit iam. Jr tare wel iemis priliginima/ kurie buwa pakwieſti / dabodamas kaip pirmas wietas tinka / kalbedamas iemis: Kad buſi pakwieſtas ſwodbon / ne ſeſkis ant pirmos wietos/ idant potam ne butu garbingieſnis/ neg tu pakwieſtas nuog ano: ir ataies taſay/ kuris tawe ir ana pakwies/ taritu tau: duok tam wietą: ir tad pradeſi ſu gieda ſedet an paſkutinios wietos. Bet kad buſi pakwieſtas / eik ſeſkis ant paſkuſzy

ſzy śiadźże ná poślednim mieyſcu, że gdy przyidźie ten, ktory ćię wezwał, rzecze tobie: Przyjaćielu, pośiądź śię wyżey. Tedy będźieſz uczczon przed ſpołem z tobą śiedzącemi. Bo wſzelki co śię wynoſi, zniżon będźie: á kto śię uniża, wywyżſzon będźie.

ćiauſios wietos: idant kad ateis/ kurſai tawe pakwiete/ taritu tau: Prietelau/ ſtinkis aukſćiaus. Tad bus tau garbo po akimis draugie ſedinćiu. Nes kiekwienas/ kuris ſawe aukſztina/ bus nuźiamintas/ o kuris ſawe źiemina/ bus paaukſztintas.

W Niedźielę Siedmnaſtą po Świątkach Ewángelia u Mátteuſzá S. w Rozdź: 22.

Ant 17. Nedelos po ſekminiu Evangelia Matt: S Pad: 22.

WOn czás przyſzli do JEZUSA Fáryzeuſzowie, y zopytał go jeden z nich zakonny Doktor, kuſząc go: Nauczyćielu, ktore jeſt wielkie przykazánie w zakonie? Rzekł mu JEZUS: Miłuy Páná Bogá twego ze wſzyſtkiego ſercá

Atuo metu: prieio Jezuſop Phariżeuſſay: ir klauſe iuo wienas iż iu Mokitoias zokono gundidamas ii: Mokitoiau/ kuris ira priſakimas didis zokone? Tare iam Jezus: mileſi Wieſpati Diewą tawo iſſ

twego, y ze wszystkiey dusze twojey, y ze wszystkiey myśli twojey. Toć jest naywiększe y pierwsze przykazánie. A wtore podobne jest temu: miłuy bliźniego twego jáko sámego śiebie. Ná tym dwoygu przykazániu wszystek Zakon y Prorocy záwisnęli. A gdy się Fárysæuszowie zebráli, spytał ich JEZUS, mowiąc: Co się wam zda o Chrystuśie? Czyi jest Syn? Rzekli mu: Dawidow. Rzekł im: Jákoż tedy Dawid w duchu zowie go Pánem, mowiąc: Rzekł Pan Pánu memu, śiedź po práwicy mojey, áż położę nieprzyjaćioły twoje podnożkiem nog twoich? Jeśli te-

wissos śirdies tawo/ ir iß wissos dusios tawo/ ir iß wisso dumoimo tawo. Tasay ira didźiausas prisakimas. O antras ligus ira tam: Mileśi artima sawo kaip pats sawe. Tuose dwieiose prisakimose ußsiwere wisas zokonas ir Pranaßay. O kad susirinko Pharizeußey/ klause iuos Jezus kalbedamas: kas iumis regis ape Christusa: kieno sunus ira: Tare iam: Dowido. Tare iemis: kaipagi tada Dowidas dwasioy wadina ii Wießpatim/ kalbedamas: Tare Wießpats Wießpati manam/ sedek po deśiney mano/ pakoley padesiu nepri-

dy

dy Dawid zowie go Panem, jákoż jeſt Synem jego? A żaden nie mogł mu odpowiedźieć ſłowá: áni śmiał żaden od onego dniá ni oco go więcey pytáć.

etelus tawo ſuolelu koiu tawo: Jey tada Dowidas wadina ii Wießpatim / kaypagi ira ſunumi iuo: O ne wienas ne galeio iam atſakit żodżio: ir ne driſo ne wienas nuog anuos dienos iuo daugiaus klauſt.

W Niedźielę Ośmnaſta po Swiatkách Ew: u Matteuſzá Swiętego w Rozdźiale 9.

Ant 18. Nedelos po Sekminiu Ewangelia Mat: S. Pad: 9.

WOn czás: Wſtąpiwſzy JEZUS w łodź, przewiozł ſię; y przyſzedł do miáſtá ſwego. A oto przynieśli mu powietrzem ruſzonego, ná łożu leżącego. A widzac JEZUS wiárę ich, rzekł powietrzem ruſzonemu: Ufay ſynu, odpuſzczáiąc śię grzechy twoje. A oto niekto-

ATuo metu: Jeies JEZUS eldżion/ perſiire/ ir otaia ing mieſto ſawo. O ßtay atanesie iam paralizium ißtikta ant patalo gulinti. Jr ißwides tikieima in/ tare paralizium iztiktam: Dukſekis ſunau / atlaydżias tau nuſideimay tawo. O ßtay ne-

rzy z Doktorow mowili sámi w sobie: Ten bluźni. A widząc JEZUS myśli ich, rzekł: Przecz myślićie złe rzeczy w sercách wászych? Coż jest łácniey, rzec: odpuszczone są tobie grzechy twoje? czyli rzec: Wstań, á chodź? Lecz ábyśćie wiedźieli, że moc ma Syn Człowieczy ná źiemi odpuszczáć grzechy; Tedy rzekł powietrzem ruszonemu: Wstań, weźmi łoże twoje, á idź do domu twego. Y wstawszy poszedł do domu swego. A widząc to rzesze, báły śię, y chwaliły Bogá, ktory dał tákową moc ludźiom.

Kurie iż raßtiniku kalbeio sawimp: Tasay bluźnitia. Jr ißwidęs Jezus dumas iu/tare: Kam dumoiate piktas ßirdiśe iusu? Kas ira pigiaus/ tarit/ atlaydźias tau nuśideimay/ ar tarit. Kialkis ir waykśćiok: Bet idant żinotumete/ iuog Sunus żmogaus turi galibe ant żiames atlayst nuśideimus: tad tare paralizium ißtikram: Kialkis/imk łoxa tawo/ ir eik namuosna sawo. Jr kieles pareia namuosna sawo. O regiedamos minios/bitoios ir garbina Diewo / kuris dawe galibe tokis żmoniemus.

W Niedźielę Dźie-

Ant 19. Nedelos po

więtnaſta po Swiatkách Ew: u Mátt: S. w Rozdźiale 22.

W On czás mowił JEZUS przełożonym Káplańſkim y Fáryzeuſzom w przypowieśćiach, rzekąc: Przypodobáne jeſt Kroleſtwo Niebieſkie człowiekowi Krolowi, ktory ſpráwił gody małżeńſkie ſynowi ſwemu, y poſłał ſługi ſwoje wzywáć záproſzonych ná gody: á niechćieli przyść. Zaśię poſłał inſze ſługi, mowiąc: Powiedźćie záproſzonym: Otom obiad moy nágotował, woły moje, y karmne rzeczy ſą pobite, y wſzyſtko gotowo: podźćie ná gody. A oni zániedbawſzy odeſzli, jeden do wśi ſwojey, á drugi do

Sekminiu Ewangelia Matt: S. Pad: 22.

Atſiuo metu: kalbeio Jezus wireśniemis Kunigu ir Phariſzeuſſamis priliginimuoſe/taridamas: Priliginta ira Karaliſte Dangaus žmoguy Karaluy / kuris padare ſwodbą ſunuy ſawo. Ir nuſiunte tarnus ſawo wadintu paſkwieſtus ant ſwodbos/ ir ne noreio atayt. Wel nuſiunte kitus tarnus kalbedamas: paſakikite paſkwieſtiemis: Sitay pietus mano ſugatawiiau/ iaučiey mano/ ir penetiney pamuſšti/ ira wis gatawa/ eykite ſwodbon. O anis apleydė/nueia wienas kupie-

kupiectwá ſwego, á drudzy poimawſzy ſługi jego, zelżyli y pobili. A uſłyſzawſzy Krol, rozgniewał ſię: y poſławſzy woyſká ſwe, wytráćił one morderce, y miáſto ich ſpalił. Tedy rzekł ſłużebnikom ſwoim: Godyć ſą gotowe, lecz záproſzeni nie byli godnemi. A przeto idźćie ná rozſtánie drog, á ktorychkolwiek naydźiećie, wzowćie ná weſele. Y wyſzedſzy ſłudzy jego ná drogi, zebráli wſzyſtkie, ktore náleźli, złe, y dobre: y nápełnione ſą gody śiedzącemi. A wſzedſzy Krol áby oglądał śiedzące, obaczył tám człowieká nie odźiánego odźieniem weſela. Y rzekł mu: Kiemon ſawo/ o kitas ant prekies ſawo/ o kiti nutwere tarnus io/iß giedino ir pamuśie. O iźgirdes Karalus/ apſiruſtino/ir nuſiuntes karius ſawo uźmuśie anus razbainikus/ ir mieſta iu ſudegino. Tad tare tarnamis ſawo: Swodba tieſa gatawa ira/ bet kurie buwo pakwieſti/ ne buwo wertas: del to eykite ink ißeygas kialu/ ir kurios norint raſite/ wadinkite ſwodbon. Jr iße-ie tarnay iuo ing kialus/ ſurinko wiſus/ kurios rado piktus/ ir giarus/ ir pilna buwo ſwodba ſedinćiu. Jr yeia Karalus/ idant ißwiſtu ſedinćius/ ir

Przyja-

Przyjaćielu, jakoś tu wszedł, nie máiąc odźienia wesela? A on zámilknął. Tedy rzekł sługom: Związawszy ręce y nogi jego, wrzuććie go w ćiemności zewnętrzne. Tám będźie płácz y zgrzytánie zębow. Abowiem wiele jest wezwánych, lecz málo wybránych.

W Niedźielę Dwudźiesta po Swiatkách Ewan: u Janá Swiętego w Rozdź: 4.

ONego czásu: Był niejáki Krolik, ktorego syn chorował w Káphárnáum. Ten gdy usłyszał iż JEZUS przyszedł z Judskiey źiemie do Gálilejey, poszedł do niego, y

iszwido tenay żmuogu ne apredita rubais swodbos. Jr tare iam: Prietelau / kaip ćia jeiey/ ne turedamas rubu swodbos? O anas użtiko Tad tare Karalus tarnamis: surise rankas ir koias iuo imeskite ii ing tamsibes wirszutines. Tenay bus werksmas ir griezimas dantu. Nes daug ira pawadintu/o maż iszrinktu. *Ant Nedelos 20. po Sekminiu Ewang: pas Jona S. Pad: 4.*

ANuo metu: buwo nekuris Karalelus/ kurio sunus sirgo mieste Kapharnaum. Tasay kad izgirdo Jezus atainanti nuog Judeos Galileon/ nueio iuop/ ir prasineio/

prosik

prośił go, áby zſtąpił, á uzdrowił ſyná jego, bo poczynał umierać. Rzekł tedy do niego JEZUS: Jeśli znákow y cudow nie uyrzyćie, nie wierzyćie. Rzekł do niego Krolik: Pánie, zſtąp pierwey niż umrze ſyn moy. Rzekł mu JEZUS: Idź, ſyn twoy żyw jeſt. Uwierzył człowiek mowie, ktora mu powiedźiał JEZUS, y poſzedł. A gdy on już zſtępował, zábieżeli mu ſłudzy: y oznáymili mowiąc, iż ſyn jego żyje. Pytał ſię tedy od nich godźiny, ktorey mu ſię polepſzyło. Y rzekli mu: Iż wczorá śiodmey godźiny opuśćiłá go gorączká. Poznał tedy Oćiec, iż to oná godźiná byłá, idant użeytu/ir iżgidi: tu ſunu iuo. Nes pradeio mirt. Tare tad Jezus iam: Jey żiankłu ir praiowu ne regieſite / ne tikieſite. Tare iam Karalelus: Wießpatie użeyk pirm neg numirs ſunus mano. Tare iam Jezus: eik ſunus tawo giwas ira. Jntikieio zmogus kalbay/ kure iam tare Jezus/ ir eio. O kad iau eio/ tarnay użtekieia/ ir paſakie kalbedami iuog ſunus iuo giwas ira. Klauſe tad nuog iu ape walandą kurioy gieriaus tureios/ ir paſakie/ iam iuog wakar adinoy ſekmoy apłayde ii karßtis. Pażino tad Tewas/ iuog ana adina

ktorey

ktorey mu rzekł JEZUS: Syn twoy żywie, Y uwierzył ſam, y wſzyſtek dom jego.

buwo/kurioy tare iam Jezus: Sunus tawo giwas ira. Jr intikie: ie pacāy / ir namay iuo wiſi.

W Niedźielę 21. po Swiatkách Ewángelia u Mátt: Swiętego w Rozdźiale 18.

ONego czáſu: Powiádał JEZUS Uczniom ſwoim tę przypowieść. Przypodobáne jeſt Kroleſtwo Niebieſkie człowiekowi Krolowi, ktory chćiał kłáść liczbę z ſługámi ſwoimi. A gdy począł liczbę kłáść, przywiedźiono mu jednego co był winien dźieśięc tyśięcy tálentow. A gdy on nie miał zkąd oddáć, kazał go Pan jego záprzedáć, y żonę jego, y dźieći, y wſzyſtko,

Ant 21. Nedelos po Sekminiu Ew: Matt: S. Padeime 18.

ANuo metu kalbeio Jezus Mokitiniamis ſawo tą priežodi: Priliginta ira Karaliſte Dangaus žmoguy Karaluy/ kuris noreio ſkayćiu darit ſu tarnays ſawo. Jr kad pradeio ſkayćiu darit/ atweſtas iam buwo wienas/ kuris kaltas buwo iam deśimti tukſtanciu talentu. O kad ne tureio / iſkur ataduot/liepe ii Wieſpats iuo už parduot/ ir Moteri iuo/ ir ſu:

co

co miał, y zapłácić. A upadszy sługá on, prosił go, mowiąc: Miey ćierpliwość nádemną, á wszystko tobie oddam. A Pan zlitowawszy się nád onym sługą, wypuścił go, y dług mu odpuścił. Lecz sługá on wyszedszy, nálazł jednego z tych, co z nim służyli, ktory mu był winien sto groszy: á poimawszy dusił go, mowiąc: Oddaj coś winien. A upadszy on towárzysz, prosił go, mowiąc: Miey ćierpliwość nádemną, á oddamći wszystko. A on niechćiał, ále szedszy wrzućił go do więźienia, áby oddał dług. A uyrzawszy towárzysze jego co się dźiáło, zásmućili się bárzo: y szednus/ ir wisą ką tureio/ ir ataduot. O parpuoles tarnas anasay/ prasia ii kalbedamas: Pamikentek o wisą ataduosiu tau. O susimileies Wießpats ant tarno anuo isßlayde ii/ ir skołą iam atlayde. Bet ißeies tarnas anasay/ rado wiena iß draugies sawo/ kuris kaltas iam buwo simtą grasiu ir nutweres smaugie ii/ kalbedamas/ ataduok ką kaltas essi. Jr parpuoles taworsćius iuo melde ii/kalbedamas: Pamikientek/ o wisa ataduosiu tau. O isßay nenoreio/ bet nueio/ ir imete ii kalinen/ pakoley sugrażantu iam skołą. O Regiedamą

szy

szy oznáymili Pánu swemu wszystko co się dźiáło. Tedy wezwawszy go Pan jego, rzekł mu: Sługo złośliwy, wszystek dług odpuściłemći, iżeś mię prosił: izali tedy y ty nie miałeś się zmiłować nád towárzyszem twoim, jákom się y ja zmiłował nád toba? Y rozgniewawszy się Pan jego, podał go kátom, ázby záplácił wszytek dług. Tákći y Oćiec moy Niebieski uczyni wam, jeśli nie odpuśćićie káżdy brátu swemu z serc wászych.

draugie iuo kas deios/ nuludo łabay/ ir ateins pasakie Wießpatí sawo wisa/ kas deios. Tad pawadino ii Wießpats iuo/ ir tare iam / Tarne piktas/ wisa skola atlaydźiau tau/ iuog praśiey mane/ ar ne reykia tada ir tau susimilet ant taworsćiaus tawo / kaip ir aß ant tawes susimileiau. Jr apsirustines Wießpats iuo padawe ii mucztoiams/pakoley ataduotu wissa skola. Teyp ir Tewas mano Dangißkas padarys iumis/ iey neatlaysite kiekwienas broluy sawo iß ßirdżiu sawo.

W Niedźielę 22 po Swiatkách Ewángelia

Ant dwidesimtos antros Ned: po sekminiu u Matt:

u Matt: Swiętego w Rozdźiale 22.

W On czas: Odszedszy Faryzeuszowie, radźili się, jakoby JEZUSA podchwycili w mowie. Y posłali mu ucznie swoje z Herodyány, mowiąc: Nauczyćielu, wiemy, iżeś jest prawdźiwy; y drogi Bożey w prawdźie náuczasz, á niedbasz ni ná kogo. Abowiem nie oglądasz się ná osobę ludzką. Powiedzże nam tedy, coć się zda: godźili się czynsz dawáć Cesarzowi, czyli nie? A JEZUS poznawszy złość ich, rzekł: Czemu mię kusićie obłudnicy? pokażćie mi monetę czynszową. A oni mu przynieśli grosz. Y rzekł im JEZUS: Czyi

Ewangelia Matt: S. Padeime 22.

A Tuo metu: atstoie Pharizeusßay/ susikalbineio/ idant Jezu sugautu kalboy/ir nusiunte iam mokitinius sawo su Herodionays/ kalbedami: Mokitoiau/ zinom iuog teisus essi/ ir kiala Diewo tiesoy mokay /ir nera tau rupestics ne apekas/nes ne weyzdy ant asabos zmoniu/ pasakik tad mumis/ kas tau regis: Ar dere doni duot Cieserinny: ar ne? O pazines Jezus piktibe iu/ tare iemis: Kam mane gundinate weidmainiey. Parodikite man manieta cinciaus. O anis padawe iam grasi. Jr tare iemis Jezus: Kieno tay

jest

jest ten obraz y nápis? Rzekli mu: Cesárski. Tedy powiedźiał im: Więc oddawayćie Cesarzowi, co jest Cesárskiego: á Bogu, co jest Bożego.

W Niedźielę 23. po Swiatkách Ewángelia u Matt: Swiętego w Rozdźiale 9.

WOn czás, gdy mowił JEZUS do rzeszy; Oto kśiążę jedno przyszedszy pokłoniło mu śię, mowiąc: Pánie, corká mojá dopiero skonáłá, ále podź włoż ná nię rękę twoję, á ożyje. A wstawszy JEZUS szedł zá nim, y Uczniowie jego. A oto niewiástá, ktora krwáwą niemoc przez dwánaśćie lat ćierpiáłá, przystąpiwszy z tyła abrozdas ir ūzrasas: tare iam: Cieſorians: Tad tare iemis: Ataduokite tad kas ira Cieſoriaus/ Cieſoruy/ o kas ira Diewo/ Diewuy.

Ant 20. trećios Nedelos po ſekminiu Ewan: Matt: S. Pad: 9.

ATuo metu: bekalbant Jezuy miniopſtay Kunigayksztis wienas prieio/ ir garba iam dawe/ taridamas: Wieſpatie/ dukte mana dabar numire/ bet eyk uždek ranka tawo ant iuos/ o bus giwa. Jr kielesJezus eia paſkuy ii/ir Mokitiniey iuo. O ſtay žmona/ kuri krauia pludima kenteio per dwilka metu/ prieia isz uſpakalo/ ir daſili-

łu, dotknęłá śię kráju ſzáty jego. Bo mowiłá ſámá w ſobie: Bych śię tylko dotknęłá ſzáty jego, będę zdrowa. A JEZUS obroćiwſzy śię, y uyrzawſzy ją rzekł: Ufay corko, wiárá twojá ćiebie uzdrowiłá. Y uzdrowiona jeſt niewiáſtá od oney godźiny. A gdy przyſzedł JEZUS w dom kśiążęcią, y uyrzał piſzczki, y tłum ludźi zgiełk czyniący, rzekł: Odſtąpćie, ábowiemći nie umárłá dźieweczká, ále śpi. Y śmiali śię z niego. A gdy wygnano rzeſzą, wſzedſzy ujął ją zá rękę, y powſtáłá dźieweczká. Y rozeſzłá śię tá ſławá po wſzyſtkiey oney źiemi.

teio kraßto rubo iuo. Nes kałbeio ſawimp/ iey daſilitesiu tiktay rubo iuo/ ſweyka buſiu. O Jezus atſigrezes/ir iſſwides ią tare: Dūkſekis dukte/ intikieimas tawo tawe ſweyką padāre. Jr ſweyka buwo ſmuona nuog anuos walandos. O kad ataio Jezus namuoſa kunigayksćio/ir iſſwido wāmzdinikus ir miniu betrenkiancius/ tare: atſtokite/ nes ne numire mergayte/ bet miegti. Jr inokies iſ iuo. O kad buwo iſſwarita minia/ineias nutwēre ią uż ranką. Jr kieles mergayte. Jr iſſeio apſakimas taſay per wiſą źiamę ana.

Po Nie-

Po Niedzieli 23. ják wiele Tygodni będźie przed Niedźielą oſtátnią po Swiatkách; ták też wiele z pozoſtałych Ewángeliy po Trzech Krolách tu ſię ma dołożyć.

W Niedźielę oſtátnią po Swiatkách Ewang: u Mátt: Swiętego w Rozdź: 24.

ONego czáſu mowił JEZUS Uczniom ſwoim: Gdy uyrzyćie brzydkie ſpuſtoſzenie, ktore jeſt przepowiedźiáne przez Dánielá Proroká, ſtojące ná mieyſcu świętym, (kto czyta, niech rozumie) tedy ktorzy ſą w Judſkiey źiemi, niech ućiekáją ná gory, á ktoby był ná domie, niechay nie zſtępuje, áby co wźiął z domu ſwego, á kto ná roli, niech ſię názad nie wraca bráć ſukni ſwojey. A biádá brzemiennym, y pierśiámi

Ant paſkutinios Nedelos po ſe-kminiu Ew: Matt: S. Pad: 24.

ANuo metu kalbeio Jezus Mokitiniamis ſawo: Kad iſſwiſite biaura iſſnaykinima/kurſay ira paſakitas nuog Danielaus Pranaßo/ſtowinti ant wietos ßwentos (kas ſkayta tegul iſſmana) tad kurie Judeoy źiame ira/ tegul bega ant kalnu: o kas ant ſtogo/tegul ne nulipa/idant imtu ka iſſ namu ſawo/ o kas ant dirwos/tegul ne griſta imtu ruba ſawo. O beda neśćiomis ir źindanćiomis anoſe die-

karmiącym w one dni. Prośćieſz tedy, áby ućiekánie wáſze nie było źimie, álbo w Szábát. Abowiem ná on czás będźie wielki ućisk, jáki nie był od początku świátá áż dotąd, áni będźie. A gdyby niebyły ſkrocone dni one; nie byłby záchowány żaden człowiek: ále dla wybránych będą ſkrocone dni one. Tedy jeśliby wam kto rzekł: Oto tu jeſt Chryſtus, ábo owdźie; nie wierzćie. Abowiem powſtáną fałſzywi Chryſtuſowie, y fałſzywi Prorocy: y czynić będą známioná wielkie, y cudá; tak, iżby zwiedli (by mogło być) y wybráne. Otomći wam powiedźiał. Jeśliby tedy wam rzekoſe. Melſkites tada/ idant ne butu begimas iuſu źiemoy/ aba Subatoy. Nes bus anuo metu priſpauda dide/ koki ne buwo nuog pradźios ſwieto/ikśioláy/ negi bus. O kad ne butu nutrumpintos dienos anuos/ ne butu iźganitas wiſſokis źmogus bet del iśrinktuiu bus nutrumpintos dienos anos. Tada iey kas iumis taris: Sztay ſia ira Chryſtus/ aba aurie; netikiekite. Nes kialſis neteyśi Chriſtay/ ir neteyſi Pranaßay/ ir daris źiankłus dideźius ir praiowus/ teyp kad paklidi: man iweſti butu/ (iey galetu but) ir iśkli:

kli: Oto ná puſzczy jeſt: nie wychodźćie. Oto jeſt w zámknieniu; nie wierzćie. Abowiem jáko błyſkáwicá wychodźi od wſchodu Słońcá, y okázuje ſię aż ná záchodźie; tak będźie y przyśćie Synà człowieczego. Gdźieby-kolwiek było ćiáło, tám ſię y orłowie zgromádzą. A nátychmiaſt po utrapieniu onych dni, Słońce ſię záćmi, y Kſężyc nie da świátłości ſwojey: á gwiazdy będą pádáć z Nieba; y mocy niebieſkie poruſzone będą. A ná on czás ſię ukaże znák Synà człowieczego ná Niebie. A tedy będą nárzekáć wſzyſtkie pokolenia źiemie, y uyrzą Syná człowieczego rinktieji. Tay apſakiau iumis. Jey tadą taris iumis: Sitay girioy ira. ne iſzieykite: Sitay azudarime/ netikiekite. Nes kayp żaybas iſzeit nuog ſaules uſztekieimo/ ir paſirodos ant użſilaydimo: teip bus ir ataimas Sunaus żmogaus. Kur norint bus kunas/ tenay ſuſirinks ir Areloy. O tuoiaus po prieſpaudos dienu anu/ ſaule uztems/ ir menuo neduos ſwieſibes ſawo/ir żwayzdes puldines iſz Dangaus/ ir galibes dangaus paſiwiſkins: ir tuomet paſirodis żiankłas Sunaus żmogaus / ant Dangaus. Jr tad raudos wiſos gimines żia-

go przychodzącego w obłokách Niebieſkich z moca wielka y z Máieſtátem. Y pośle Anioły ſwoje z trąbą, y z głoſem wielkim: y zgromádzą wybrá ne jego ze czterech wiátrow, od krájow Niebios, áż do krájow ich. A od figowego drzewá uczćie ſię podobieńſtwá. Gdy już gáłąź jego odmładza ſię, y liśćie wypuſzcza, znaćie iż bliſko jeſt láto. Tákże y wy, gdy uyrzyćie to wſzyſtko; wiedzćie, iż bliſko jeſt we drzwiách. Záprawdę powiádam wam: iż nie przeminie ten narod, áżby ſię ſtáło to wſzyſtko. Niebo y źiemiá przeminą, ále ſłowá moje nie przeminą.

mes/ ir iß wis Sunu żmogaus ataynanti debeſiſe dangaus ſu galibe dide ir Maieſtotu. Jr nuſius Anioius ſawo ſu truba/ ir balſu didźiu/ ir ſurinks iß rinktuoſius iuo nuog kieturiu weiu nuog kraßtu dangaus / iki kraßtamis iu. O nuog medźia figos mokikites priliginima. Kad iau ßaka io praſproguſta/ ir łabay łaydźies/ zinote iuog arti ira waſara. Teypagi ir ius kad iß wiſite tay wiſsa/ źinokite/ iuog arti ira duriſe. Vßtieſa kalbu iumis/ iuog ne praeis gimine toy/ pakoley wiſa tay ſtoſis. Dangus ir źiame praßoks / o źodźiey mana ne praßoks.

EWANGELIE
POLSKIE y LITEWSKIE
Ná Swiętá Przednieyſze.

W dźień S. Andrzeiá Apoſtołá Ew: u Mátteuſzá S. w Roz: 4

WIEdy On czás: Gdy JEZUS chodźił nád morzem Gálileyſkim, uyrzał dwu bráći, Symoná, ktorego zowią Piotrem, y Andrzeiá brátá jego, zápuſzczáiących śieći w morze, (ábowiem byli rybitwy) y rzekł im: Podźćie zá mną, á uczynię was rybitwámi ludźi. A oni náI4

Ant dienos Andreiaus S. Ewan: Matt: S. Padeime 4.

ANuo metu wayksćiodamas Jezus pás marias Galileos/ iśwido du brolu Symona / kuri wadina Petru / ir Andreiu broli io/ belaydźiancius tinklus ing maries (neys buwo żuwinikay) ir tare iemis. Eykite paskuy mani/ o padarisiu ius żuwinikays żmoniu.

tych-

tychmiaſt opuśćiwſzy śieći, ſzli zá nim. A poſtąpiwſzy z támtąd, uyrzał drugich dwu bráći, Jákubá Zebedeuſzowego, y Janá brátá jego w łodźi z Zebedeuſzem Oycem ich, oprawujących śieći ſwoje: y wezwał ich. A oni nátychmiaſt opuśćiwſzy śieći y Oycá, ſzli zá nim.

W dźień S. Mikołája Biſkupá Ew: u Matt: Swiętego w Rozd: 25.

ONego czáſu powiedźiał JEZUS Uczniom ſwoim tę przypowieść: Człowiek niektory precz odjeżdżáiąc wezwał ſług ſwoich, y dał im máiętnośći ſwoje. Y dał jednemu pieć talentow, á drugiemu dwá, á innemu jeden,

O anis toiaus paliki tinkłus eio paſkuy ii. O eydamas nuog ti / iſſwido kitu du brolu Jokuba Zebedeuſso/ ir Jona broli iuo eldźioy ſu Zebedeuſsu tewu iu betayſańćius tinkłus ſawo / ir pawadino iuos/ o anis tuoiaus paliks tinkłus/ ir tewa/ eio paſkuy ii.

Ant dienos S. Mikołoiaus Ewan: Matt: S. Padeime 25.

ATuo metu: Kalbeio Jezus mokitiniams ſawo ta priežodi: Žmogus wienas toli waźiodamas / pawadino tarnus ſawo/ ir dawe iemus turtus ſawo. Jr wienam dawe penkius talentus/ o kitam du / kiká-

káżdemu wedle właſnego przemożenia, y wnetze odiáchał. A poſzedſzy on, ktory był wźiął pięć tálentow, robił niemi, y zyſkał drugie pięć. Tákże y ten, ktory był wźiął dwá tálenty, zyſkał drugie dwá. Lecz ten ktory wźiął jeden, ſzedſzy zákopał w źiemi, y y ſkrył pieniądze Páná ſwego. A po niemálym czáśie wroćił śię Pan onych ſług, y uczynił liczbę z nimi. A przyſtąpiwſzy ten, ktory wźiął pięć tálentow, przyniosł drugie pięć tálentow, mowiąc: Pánie, dałeś mi pięć tálentow; otom drugie pięć zyſkał nimi. Rzekł mu Pan jego: Dobrzeć ſługo dobry, y wier-

tam wiena / kiekwienam pagal tikro iżgałeimo/ ir nuważiawo tuoiaus. Jr nueis anas kuris penkius talentus iemis bywo/ dirbo ieys/ ir nupelne kitus penkius: Teypagi ir kuris du buwo iemis/ nupelne kitu du. O kuris buwo wienu iemis/ nueis ikaſe źiamen/ ir paſlepe pinigus Wießpaties ſawo. O po nemażam metu/ ſugryżo Wießpats tarnu anu/ ir dare ſkayćiu ſu ieys. Jr prieis/ kuris penkius talentus buwo iemis/ atanesie kitus penkius talentus/ taridamas: Wießpatie/ penkius talentus dawey man/ ßtay kitus penkius

ny i

ny; gdyżeś nád máłym był wiernym, nád wiełą cię poſtánowię: wnidź do weſela Páná twego. A przyſtąpiwſzy y on, ktory dwá tálenty wźiął, rzekł: Pánie, dałeś mi dwá talenty, otom drugie dwá nimi zyſkał. Rzekł mu Pan jego: Dobrześć ſługo dobry, y wierny; gdyżeś był wiernym nád máłym, nád wiełą cię poſtánowię, wnidź do weſela Páná twego.

nupełniau. Tare iam wießpats iuo: Gieray/ tarne gieraſis ir teyſus / iuog ant maio buway teyſus/ ant daugio tawi paſtatiſiu: ieyk linſkmiben Wießpaties tawo. O pryeias ir anas/ kuris du talentu buwo jiemis tare: Wießpatie/ du talentu dawey man: ßytay kitu du nupełniau. Tare iam Wießpats iuo: Gieray tarne gieraſis ir teyſus iuog unt maio buway teyſus/ unt daugio tawi paſtatiſiu / ieyk dźiauſman Wießpaties tawo.

W dźień Poczęćia Niepokalánney Pánny MARYI. Początek Swię: Ewángelii według S. Mátt: w Rozd: 1.

KSięgi Rodzáju JEZUSA Chryſtuſá,

Ant dienos Praſideimo Pannos Marios Ew: Matt: S. Padeime 1.

KNigos uźgimimo Jezaus Chryſtaus/

Synó

Syná Dáwidowego, Syná Abráhámowego. Abráham zrodźił Izáká, á Izák zrodźił Jákobá; á Jákob zrodźił Judę, y bráćią jego. Judas záś zrodźił Pháresá y Zárę z Thámáry: A Pháres zrodźił Esroná. A Esron zrodźił Aramá, Aram záś zrodźił Aminádábá. Aminádab zrodźił Náássoná. A Náásson zrodźił Sálmoná. A Sálmon zrodźił Boossá z Ráháby. Boos záś zrodźił Obedá z Ruthy. A Obed zrodźił Jessego. Lecz Jesse zrodźił Dawidá Krolá. A Dawid Krol zrodźił Sálomoná z oney, ktora byłá Uryaszową. Sálomon záś zrodźił Roboamá. A Roboam zrodźił Abiamá. Abiam zrodźił

Sunaus Dowido/Sunaus Abrahomo. Abrahomas pagimde Jzaaka. O Jzaakas pagimde Jokuba: O Jokubas pagimde Juda/ir brolus iuo. Judas wel pagimde Pharesa/ ir Zara iżg Thamaros: O Pharemas pagimde Esron. O Esron pagimde Arama. Aramas wel pagimde Aminadaba. Aminadabas pagimde Naassona. O Naassonas pagimde Salmona. O Salmonas pagimde Boozu iż Rahabos. Boozas wel pagimde Obeda iż Ruthos. O Obedas pagimde Jessa. O Jesse pagimde Dowida Karalu. O Dowidas Karalus pagimde Salo-

Aſę. Aſá zrodźił Jozáphátá. A Jozáphát zrodźił Jorámá. A Joram zrodźił Ozyaſzá. A Ozyaſz zrodźił Joáthamá. A Joatham zrodźił Acházá, Achaz záś zrodźił Ezechiaſzá: A Ezechiaſz zrodźił Mánáſſ-ſá: A Mánáſſes zrodźił Amoná. Amon záś zrodźił Jozyaſzá. A Jozyaſz zrodźił Jechoniaſzá, y bráćia jego w záprowádzeniu Bábilońſkim. Lecz po záprowádzeniu Bábylońſkim, Jechoniaſz zrodźił Sáláthyelá. Sálathyel zrodźił Zorobábelá. A Zorobábel zrodźił Abiudá. Abiud też zrodźił Eliákimá. A Eliákim zrodźił Azorá, á Azor zrodźił Sádoká. A Sádok zrodźił Achimá. Achim mona iż anos / kuri buwo Vriośiaus. Salomonas wel pagimde Roboama. O Roboamas pagimde Abiama. Abiamas pagimde Aſa. Aſa wel pagimde Joſaphata. O Joſaphatas pagimde Joramu. Joramas wel pagimde Ozioßiu. O Oziośius pagimde Joathama. O Joathamas pagimde Achaza. Achazas wel pagimde Ezechioßu. O Ezechioßus pagimde Manaſeſſa: O Manaſſes pagimde Amona. Amones wel pagimde Jozioßiu. O Jozioßus pagimde Jechonioßu ir brolus iuo praſineśimi Babilonion. O po praſineśimuy Babilonion Je-

też zrodźił Eliudá. A Eliud zrodźił Eleázárá. A Eleázár zrodźił Máthánà. Máthán záś zrodźił Jákobá. A Jákob zrodźił Jozefá Mężá MARYI; z ktorey śię národźił JEZUS, ktorego zowią Chryſtuſem.

W dźień S. Tomaſzá Apoſtołá Ewángelia u Janá S. w Rozd: 20.

WOn czás: Tomaſz jeden ze dwunachonioßius pagimde Salathieli. O Salathielis pagimde Zorobabeli. O Zorobabelis pagimde Abiuda. Abiudas wel pagimde Eliakima. O Eliakimas pagimde Azora. Azoras pagimde Sadoka. O Sadokas pagimde Achima. Achimas wel pagimde Eliuda. O Eliudas pagimde Eleazara. O Eleazaras pagimde Mathana. Mathanas wel pagimde Jokuba. O Jokubas pagimde Jozepha wiru Marios/ iż kurios gime JEZUS/ kuri wadina Chryſtuſu.

Ant dienos S. Thamosiaus Ewan: Jono S. Padeime 20.

ANuo metu: Thamosius wienas iż

ſtu, ktorego zowią Dydimus, nie był z nimi, kiedy przyſzedł JEZUS. Mowili mu tedy drudzy Uczniowie: Widźieliśmy Páná. A on im rzekł: Jeśli nie uyrzę w rękú jego przebićia goźdźi, á nie włożę pálcá mojego ná mieyſce goźdźi, y nie włożęli ręki mojey w bok jego; nie uwierzę. A po ośmiu dni byli záśię Uczniowie jego w domu, y Tomaſz z nimi. Przyſzedł JEZUS drzwiámi zámknionemi, y ſtánął w pośrzodku: y rzekł: Pokoy wam. Potym rzekł Tomaſzowi: Ściągni ſám pálec twoy, á ogląday ręce moje, y ściągni rękę twoję, á włoż ją w bok moy: á nie bądź niedowilikos/ kuris wadinaſi Didimu/ ne buwo ſu ieis/ kad ataio Jezus. Tare iam kiti mokitiniey: Regieiom Wieſpati. O anas tare jiemis: Jey ne iſſwiſiu rankoſe iuo pradurimo winiu/ ir ne indeſiu pirſto mano wieton winiu/ ir ne ileyſiu rankos mano ſonan iuo/ ne intikieſiu. Ir po aſtuoniomis dienomis wel buwo mokitiniey iuo widuy/ ir Thamoſius ſu ieis. Ataio Jezus durimis uzdaritomis/ ir ſtoios widuy iu/ ir tare: Pakaius iumis. Potam tare Thamoſiuy: Iſtieſk ſinay pirſta tawo/ o apżwalgik rankas mano: ir iſtieſk

wier-

wiernym, ale wiernym. Odpowiedźiał Tomaſz, y rzekł mu: Pan moy, y BOG moy. Powiedźiał mu JEZUS. Iżeś mię uyrzał Tomáſzu, uwierzyłeś. Błogoſłáwieni ktorzy nie widźieli á uwierzyli.

ranka tawo/ o indek ia ßonan mano/ o nebuk netikinćiu bet tikinćiuAtſakie Thamoſiu/sir tare: Wießpats mano irDiewas mano. Tare iam Jezus/ iuog regieiey mani Thamoſiau/ intikieiey. Pagirti kurie ne regieio o intikieio.

W Dźień Bożego Narodzenia pátrz wyżey po Niedźieli czwartey Adwentu.

W dźień S. Szczepaná Ewángelia u Matteuſzá Świętego w Rozdźiale 23.

WOn czás mowił JEZUS rzeſzom żydowſkim, y Przełożonym Káplańſkim: Oto ja poſyłam do was Proroki, y Mędrce, y Doktory: á z nich jedne zábijećie, y ukrzyżujećie, á dru-

Ant dienos S. Stefono Ewang: Matt: S. Padeime 23.

ATuo metu: Kalbeio Jezus miniomis żydu/ ir wireſniemis kunigu: ſitay aß ſiunćiu iuſump Pranaßus/ir ißmintingus/ir mokituoſius raßte. Jr iż iu wienus užmuſite ir nukrižiawoſite / o

gie

gie ubiczuiećie w Bożnicách wáſzych, y będźiećie je prześládować od miaſtá do miaſtá, áby przyſzłá ná was wſzyſtká krew ſpráwiedliwa, ktora rozlána jeſt ná źiemi, ode krwie Ablá ſpráwiedliwego, áż do krwie Záchárya-ſzá, ſyná Bárachiaſzowego, ktoregośćie zábili miedzy Kośćiołem y Ołtarzem. Záprawdę powiádam wam, przyidźie to wſzyſtko ná ten národ. Jeruzalem, Jeruzalem, ktore zábijaſz Proroki, y kámionuieſz te, ktorzy do ćiebie ſą poſłáni! Ilekroć chćiałem zgromádźić ſyny twoje, jáko kokoſz kurczętá ſwoje pod ſkrzydłá zgromadza, á nie

kitus nupłakſite bażnićioſe iuſu/ ir perſekioſite nuog mieſto ing mieſtu/ idant ateytu ant iuſu wiſſas krauias teyſuſis/kuris pralietas ira ant źiames/ nuog krauio Ablo teyſaus/iki krauiu Zachariosiaus ſunaus Barachioßiaus / kuri užmuśiete terp bażnićios ir altoriaus. Vžtieſu kalbu iumis/ atays wis tay unt gimines tos. Jeruzalem/ Jeruzalem/kuri užmuśinei Pranaßus/ir akmenimis žuday/ kurie taweſp ira nuſiuſti. Kiek kartu noreiau ſurinkt ſunus tawo/ kaip wißta ſurinka wißtelus ſawo po ſparnays/o ne noreieyt

chćiá-

chćiáłoś. Otoż wam zostánie dom wász pusty. Abowiem powiádam wam: Nie uyrzyćie mie odtad, áż rzeczećie: Błogosłáwiony ktory idźie w imię Páńskie.

Szitay atlikś iumus namay iusu apleyſti. Nes sakau iumis/ ne regieſite manis nuog śio meto / pakol nie tariſite: Pagirtas kurſay eit wardan wieſpaties.

W dźień S. Janá Ewángelisty Ewángelia u Janá Swiętego w Rozdźiale 21.

Ant dienos S. Iono Ewangeli: Ewan: Iono S. Padeime 21.

WOn czás rzekł JEZUS Piotrowi: Podź zá mną. A Piotr obroćiwszy śię, [redacted] rzał onego Ucznia ktorego miłował JEZUS, pozad idącego ktory też położył śię był przy Wieczerzy ná pierśiách jego, y mowił: Pánie, ktory jest co ćię wyda? Tego tedy uyrzawszy Piotr, rzekł JEZUSOWI: Pánie, a ten co?

Atuo metu: Kalbeio Jezus Petruy: eyk paſkuy manes. Atſigrizis Petras iſzwida mokitini ana/ kuri mileio Jezus / paſkuy einanti/ kurſai ir gulieio wiećierioy ant krutu iuo/ ir tare: wieſpatie kas ira / kuris tawi iżdos: Situ tad iſzwidis Petras tare Jezuy: Wieſpatie/o taſſay ka: Tarie iam Jezus: teyp nori-

Powiedźiał mu JEZUS: Ták chcę żeby ten zoſtał, áż przyidę: co tobie do tego? ty podź zá mną. Gruchnęłá tedy tá mowá miedzy brácią, iż on Uczeń nie umrze: lecz nie rzekł JEZUS, nie umrze: ále ták chcę żeby on zoſtał áż przyidę, co tobie do tego? Tenći jeſt on Uczeń, ktory świadczył o tym, y nápiſał to: á wiemy, że prawdźiwe jeſt świa[illegible] dectwo jego.

idant taſſay atlikt[illegible]/ pakolay ateyſiu/ kas taw ing tey: tu eyk paſkuy mani. Jſſeio tad ta kalba terp brolu/ inog mokitinis anaſay ne numirs. O ne tare Jezus ne numirs/ bet teip noriu idant anas atliktu pakolay ateyſiu/ kas taw ing tey: Taſſay ira mokitinis anaſay/ kuris ſwiećimu iżd[illegible]pe tay / ir paraśie : ir żinoma iuog [illegible]ſus ira ſwiećimas iuo.

W dżień SS. Mło[illegible] dżiankow Ew:u Matt: Swiętego w Rozd: 2.

ONego czaſu: Anjoł Páński ukazał ſię we śnie Jozefowi, mowiąc: Wſtań, á weźmi Dźiećiątko y Má-

Ant dienos Nekaltu Bernelu Ew: Matt: S. Padeime 2.

ATmo metu: Anioſlas Wieſpaties paſirode ſapny Juozefuy kalbedamas: Kielkis/ ir imk berne-

tkę jego, á uciekay do Egyptu, y bądź tám, áżći powiem. Abowiem będźie Herod ſzukał Dźieciątká, áby je zátráćił. A on wſtawſzy, wźiął Dźieciątko, y Mátkę jego w nocy, y uſzedł do Egyptu. Y był tám áż do śmierći Herodowey: áby ſię ſpełniło, co powiedźiano jeſt od Páná przez Proroká mowiącego: Z Egyptu wezwałem Syná mojego. Tedy Herod widząc że był omylonym od Mędrcow, rozgniewał ſię bárzo, y poſławſzy pobił wſzyſtkie dźieći, ktore były w Bethlehemie, y po wſzyſtkich grániçách jego, odedwu lat, y niżey, według czáſu, ktorego

lí ir motina iuo/ ir bek ing Egipta/ ir buk tinay/ pakolay paſakiſin taw: Nes ießkos Herodas bernelo/ idat ii nuzuditu. O anas kielys/ ieme berneli/ ir motina iuo naktiy/ ir nueiuo ing Egiptu/ ir buwo tinay iki numirimuy Herodo. Idant ißſipildytu kas buwo paſakita per pranaßu kalbanti: Iż Egipto pawadinau ſunu mano. Tad Herodas regiedamas iuog buwo nuog ißmintinguin priwiltas/ apſiruſtino labay ir nuſiuntes uzmuſie wiſſus bernelus/ kurie buwo Bethleeme/ ir wiſſuoſe kraßtuoſe iuo/ nuog dwieiu metu/ ir ma-

ſię był doſtátecznie wywiedźiał od Mędrcow. Tedy ſię ſpełniło to, co jeſt rzeczono przez Jeremiaſzá Proroká mowiącego: Głos był ſłyſzan w Rámie, płácz y nárzekánie wielkie: Rachel płáczaca ſynow ſwoich, y niechćiáłá ſię dáć pocieſzyć, iż ich niemáſz.

žians: pagal walandos/ kurioy buwo tiktay iſiklauſis nuog iſſmintinguin. Tad iſipilde kas buwo paraſita per Jeremiošiu Pranaſa kalbanti: Balſas Ramoy girdetas ira/ werkſmas ir raudoimas didis: Rachel werkienti ſunu ſawo/ ir ne noreio but palinkſminta/ iuog iu nera.

W dźień S. Jágnieſzki Ew: u Matteuſza S. w Rozdźiale 25.

Ant dienos S. Iogunieſzkos, Ew: Mat: S. Padeime 25.

ONego czaſu: Mowił JEZUS Uczniom ſwoim tę przypowieść: Podobne jeſt Kroleſtwo Niebieſkie dźieſiąći Pánnom: ktore wźiawſzy lámpy ſwoje, wyſzły przećiw Oblubieńcowi y

Ant tuo metu: Kalbeio Jezus mokitiniams ſawo tą prieżodi: priliginta ira Karaliſte Dangaus deſimti Pannoms kurios iemi lampas ſawo iſeio prieß iauniki/ ir ſukalbeta panną. O

Oblu-

Ob'ubienicy. A pięć z nich było głupich, á pięć mądrych. Ale pięć głupich wźiąwſzy lámpy, nie wźięły z ſobą oleju. A mądre wźięły oleju w naczynia ſwoje z lámpámi. A gdy Oblubieniec omieſzkiwał, zdrzymáły ſię wſzytkie, y poſnęły. A w połnocy ſtáło ſię wołánie: Oto Oblubieniec idźie, wynidźćie przećiwko jemu. Tedy wſtáły one wſzytkie Pánny, y ochędożyły lámpy ſwoje. Lecz głupie rzekły mądrym: Dayćie nam z oleju wáſzego: boć lámpy náſze gáſną. Odpowiedźiáły mądre mowiąc: By ſnádź nam y wam nie doſtáło, idźćie ráczey do przedáiących, á

penkios iż iu buwo durnos/ ir penkios iſzmintingos. Bet penkios durnos iemus lampas/ ne ieme aleiaus ſu ſawimi: o iſzmintingos ieme alieiu ſudoſna ſawo ſu lampomis. O kad truko iaunikis/ apſnudo wiſſos/ ir užmigo. O widuy nakties ſtoios ßaukſmas/ ßtay iaunikis ateina/ iſßeykite prieß ii. Cad kieles wiſſos anos pannos/ ir pritaiſe lampas ſawo. O durnos iſzmintingoms tare/ duokite mums iż aleiaus iuſunes lampos muſu geſa: Atſakie iſzmintingos kalbedamos: Jdant potam mumis ir iumis netekty/ eykite

kupćie ſobie. A gdy ſzły kupować, przyſzedł Oblubieniec: á ktore były gotowe, weſzły z nim ná gody, y zámkniono drzwi. Náoſtatek przyſzły też y drugie Pánny mowiąc: Pánie, Pánie, otworz nam. A on odpowiádáiąc rzekł: Záprawdę mowię wam, nie znam was. Czuyćieſz ędy, bo niewiećie dnia áni godźiny.

gierians pardaweimp/ ir pirkite ſau. O kad eio pirktu/ ataio iaunikis/ ir kurios buwo priſirinktos ing eio ſu iuo ſwodbon / ir uzuwertas buwo duris. O łabay wiełay ateio ir kitos pannos kalbedamos: Wießpatie/Wießpatie/atdarik mumis: O anas atſakidamas tare: Vztieſa kalbu iumis: Nepaziſtu iuſu: Jauſkiteg tad: nes neżinot dienos ney adinos.

W dżień Nawrocenia S. Pawła Ewangelia u Mat: Swiętego w Rozdźiale 19.

WOn czás: Rzekł Symon Piotr do JEZUSA: Otośmy my opuścili wſzyſtko, y poſzliśmy zá tobą,

Vnt dienos S. Powilo Apſigrižimo, Ewang: Mat: S. Pad: 19.

ANuo metu: Kalbeio Symonas Petras Jezuſop: Sztay mes wiſſa aplaydome / ir nueiom paſkuy tawe/ kaſgi tad mumis bus?

coż

coż nam tedy będźie? A JEZUS rzekł im: Záprawdę powiádam wam, iż wy, ktorzyśćie ſzli zá mną, w odrodzeniu, gdy uśiędźie Syn człowieczy ná ſtolicy Máieſtatu ſwego, będźiećie y wy śiedźieć ná dwánaśćie ſtolicách, ſadząc dwánaśćie pokolenia Izráelſkie. Y wſzelki ktoryby opuśćił dom, ábo bráćia, ábo śioſtry, ábo Oycá, ábo Mátkę, ábo żonę, ábo ſyny, ábo role, dla imięnia mego: tyle ſtokroć weźmie, y żywot wieczny odźierży.

W dźień Oczyśćienia Páńny MARYI Ew: u Łuk: S. w Rozd: 2.

WOn czás: Gdy śię wypełniły dni O-

O Jezus atſakie iemis: Vżtieſa kalbu iumis/ iuog ius kurie paſkuy mane eiot/ atſigimime kad ſeſis ſunus zmogaus ant ſoſto Majeſtoto ſawo/ ſedeſite ir ius ant dwilikos ſoſtu ſudidami dwilika giminiu Jzraelo. Jr kiekwienas/ kurſay apleys namus arba ſeſerie/arba brolus/ arba tewa/ arba motina/ arba moteri/ arba ſunus/ arba dirwas/del wardo mano: tiek śimtu kartu ims/ ir żiwata amżyna aptures.

Vnt Szwętos Apćiſtimo Pannos Maryos. Ew: Łuk: S. Pad: 2.

ANuo metu: Kad iſſpildes dienos apćiſtiimo MARios

czyśćienia MARYI, według Zakonu Moyżeszowego, przynieśli JEzusá do Jeruzalem, áby go ſtawili Pánu, (jako nápiſano jeſt w Zakonie Páńſkim : Ze wſzelki męſzczyzná otwieráiacy żywot, Swiętym Pánu názwány będźie) á iżby oddáli ofiárę wedle tego co jeſt powiedźiano w Zakonie Páńſkim, parę Sinogárlic, ábo dwoje gołąbiąt. A oto był człowiek w Jeruzalem, ktoremu imię Symeon: á ten był człowiek ſpráwiedliwy y bogoboyny, oczekiwáiacy poćiechy Izraelſkiey: á Duch S. był w nim. Y oznáymiono mu było przez Duchá Swiętego, że nie miał oglądáć

pagal zokano Mayźieśiaus/ atneśie Jezuſa Jerozolimop/ idant ii ſtatitu Wießpati kaip paraśita ira iſtatime Wießpaties: iuog wiſokis wirißkis atweres żiwata / ßwentu Wießpati bus wadintu. Jr idant duotu afiera/ pagal to/ kas ira paſakita iſtatime Wißpaties/ pora purpleiu/ aba du karwełayćiu. O śitay żmogus buwo Jerozolime/ kuriam wardas Symeonas/ o taſay buwo żmogus teyſus/ ir Diewo biiuſis łaukias palinſkſminimo Jzraelaus/ir Dwaſia ßwenta buwo iump. Jr apreykßta iam buwo nuog Dwaſios ßwen-

śmierći,

śmierći, áżby pierwey oglądał Chryſtuſá Páńſkiego. Y przyſzedł w Duchu do Kośćiołá. A gdy Rodźicy wnośili Dźiećiątko JEZUSA, áby zá nie uczynili wedle zwyczaju zakonnego; on też wźiął je ná ręce ſwoje: y błogoſłáwił Bogá, y mowił: Teraz Pánie puſzczaſz ſługę twojego w pokoju, według ſłowá twego. Gdyż oczy moje oglądáły Zbáwienie twoje, ktoreś zgotował przed obliczności á wſzyſtkich ludźi. Swiátłość ná objáwienie pogánow, y chwałę ludu twojego Izráelſkiego.

tos/ iuog ne tureio ſmerties regiet / net pirm iſźwiſtu Chryſta Wieſźpaties. Jr ateio Dwaſioy bażnićion. O kad gimditoiey ineśie waykieli Jezuſa/ir dant padaritu uż ii pagal budo zokano. Jiſay ieme ji ant ranku ſawo/ ir garbino Diewa/ ir tare: leydi tarnu tawo Wieſźpatie pagal żuodźio tawo pakaiuie. Juog iſźwido akis mano iżganima tawo / kuri ſugatawiiey po akimis wiſſu żmoniu. Swieſibe ant apreiſźkimo pagonims/ir garbes żmoniu tawo Jzraelo.

W dźień S. Máćieja Apoſtołá Ewángelia u

Vnt Szwentos S. Motieiaus Apoſztoło Ewa: Mat-

Mátteuſzá Swiętego w Rozdźiale 11.

WOn czás: Odpowiádájąc JEZUS, rzekł: Dźiękuię tobie Oycze, Pánie Niebá y źiemie, żeś te rzeczy zákrył przed mądremi y roſtropnemi, á objáwiłeś je máluczkim. Tákći Oycze, iż śię ták upodobáło przed tobą. Wſzyſtkie rzeczy dáne mi ſą od Oycá mego. Y nikt nie zna Synᵃ, jedno Oćiec: áni Oycá kto zna, jedno Syn, á komuby chćiał Syn objáwić. Podźćie do mnie wſzyſcy, ktorzy prácujećie, y jeſteśćie obćiążeni: á ja was ochłodzę. Weźmićie jármo moje ná śię, á uczćie śię ode mnie, żem jeſt ćichy, y pokornego ſercá: á

Matt: S. Padeime 11.

Anuo metu: Atſakidamas Jezus/ tare: Dekawoiu tau Tewe/ Wieſpatie Dangaus ir żiames/ inog tay paſlepey nuog iſmintinguin/ ir ſuprantancżiuin/ ir apreyßkiey tay mażitelams. Teyp Tewe/ iuog teyp tau mego. Wiſſ ira man paduota nuog Tewo mano. Jr niekas nepażiſta Sunaus/ tiktay Tewas / ney Tewo kas pażiſta/ tiktay Sunus / ir kam noretu Sunus apreykßt. Eykite pas mania wiſi/ kurie warkſtate/ ir apſunkiti eſate: o aß atilſi iumis duoſiu. Jmkite iunga mano ant ſawes/ ir mokikites

naydźie-

naydźiećie uſpokojenie duſzom wáſzym. Abowiem járzmo moje ſłodkie jeſt, á brzemię moje lekkie.

W dźień S. Kázimierzá Wyznawcy Ew: u Łuk: S. w Roz: 12.

WOn czás: Mowił JEZUS Uczniom ſwoim: niech będą przepáſáne biodrá wáſze, y pochodnie gorájące w rękách wáſzych: á wy podobni ludźiom czekájącym ná Páná ſwego, kiedy ſię z god wroći: áby gdy przidźie y zákołáce, nátychmiaſt mu otworzyli. Błogoſłáwieni oni ſłudzy, ktore przyſzedſzy Pan znaydźie czuiąnuog manes/ iuog tamus eſmi/ir nuźiaminatos ſirdies: o raſite atilſi duſiomis iuſu. Nes iungas mano ſałdus ira/ o naſta mano łangwa.

Ant dienos S. Kázimiro Ewangelia Łuk: S. Pad: 12.

ATuo metu: Kalbeio Jezus mokitiniamis ſawo. Tegul ſtrenos iuſu eſti periuoſtos / ir żwakies uźdektos rankoſe iuſu: o ius padabni żmonemus łaukintimus Wieſpaties ſawo/ pakołay iż ſwodbos ſugriż; idant kad atays ir pakłabens/ tuoiaus atwertu iam. Pagirtitarnay anie / kurius kad atais Wieſpats/ras ne miegantćius.

ce.

ce. Zbprawdę powiádam wam, iż się przepáſzę, á każe im śieść: á przechadzáiąc śię będźie im ſłużył. A jeśliby przſzedł o wtorey ſtraży, á jeśliby o trzećiey ſtraży przyſzedł, á tákby nálazł; Błogoſłáwieni ſą oni ſłudzy. A oto wiedźćie, iż gdyby wiedźiał goſpodarz ktorey godźiny złodźiey ma przyść; czułby wżdy, á nie dopuśćiłby podkopáć domu ſwego. Y wy gotowi bądźćie: bo godźiny, ktorey śię nie domniemaćie, Syn człowieczy przyidźie.

W dźień S. Jozefá Oblubieńcá N. P. Máryi Ew: u Mátteuſzá S. w Rozdźiale 1.

GDy byłá poślubiona Mátká Jezuſo-

Vżtieſa ſakau iumis/ iuog perſiuoſes/ ir paſodins iuos/ o perſiwayksćiodamas tarnaus jiemus. O iey ateys antroy ſargibey/ ir potam ape trećia ſergieima atays/ ir teyp ras/ pagirti ira tarnay anie. Otay žinokite iuog kad žinotu naminikas kurioy walandoy wagis turi ateit/ iaustu tuo ćiesu/ o neperleystu perkast namu ſawo: Jr ius gatawi bukite; nes kurioy adinay neſitikieſites/ Sunus/ žmogaus ateys.

Ant dienos S. Jozepo Ew: Mat: S. Pad: 1.

ANuo metu: Kada buwo Motina Maria Jezaus ſužieduota

wa

wa Márya Jozefowi; pierwey niżli się zeſzli, náleźiona jeſt w żywoćie máiąca z Duchá Swiętego. A Jozef Máż jey będąc ſpráwiedliwym, y niechcąc jey oſtáwiáć; chćiał ją potájemnie opuśćić. A gdy to on myślił, oto Anjoł Páński ukazał mu się we śnie, mowiąc: Jozefie Synu Dawidow, nie boy się przyjąć MARYI Małżonki twey, ábowiem co się w niey urodźiło, jeſt z Duchá Swiętego; á porodźi Syná, y názowieſz imię jego JEZUS: ábowiem on zbáwi lud ſwoy od grzechow ich.

Jozepuy: pirmiaus neygi ſuſieio/raſta ira turinćia żywate iż Dwaſios Szwiętos. O Jozepas wiras iuos/ budamas teyſus / ir nenoredamas iuos apſłowint/ norėio nie žiniomis apleyſt ie. O: kad tay dumoio/ ßtay Aniołas Wießpaties ſapny paſirode iam / taridamas Jozepie ſunau Dowido/ nieſibiok imt Maria Moteri tawo. Nes kas ioje gime / iż Dwaſios ßwentos ira. O pagimdis Sunu/ ir praminſi warda iuo Jezus. Nes anas żmones ſawo iżgialbes nuog nuſideimu iu.

W dźień Zwiáſtowánia Pánny MARYI

Ant Szwentes Paſweykinimo P. Marios.

Ew:

Ew: u Łukaszá S. w Rozdźiale 1.

ONego czásu: Posłan jest Anjoł Gábryel od Bogá do Miásta Gálileyskiego, ktorego imię Názáreth, do Pánny poślubioney Mężowi; ktoremu imię było Jozef, z domu Dawidowego: á imię Pánny MARYA. Wszedszy tedy Anjoł do niey, rzekł: Bądź pozdrowiona łáski pełna, Pan z tobą: Błogosłáwionaś ty między niewiástámi. A oná usłyszawszy, zátrwożyłá się z mowy jego: y myślilá jakieby to było pozdrowienie. Y rzekł jey Anjoł: Nie boy się MARYA. Abowiem nálázłáś łáskę u Bogá. Oto pocznieſz w żywocie, y poro-

Ew: Łuk: S. Pad: 1.

Anuo metu: Nusiunstas buwo Anjolas Gabrielus nuog Diewo ing miesto Galileos Nazareth/ pas Pana sukalbeta wiruy/ kuriam wardas Jozapas/ iż namu Dowido/ o wardas Pannay/Maria. Jr ineis Aniolas pas ja/ tare: sweyka miliſtos pilna/ Wießpats su tawim: pagirta tu terp moterus: Kur iżgirdus ißſigando iż kalbos iuo/ ir dumoio kokſay tay butu paſweykinimas. Jr tare Aniolas iey. Nebiiokis Maria: Nes raday miliſta pas Diewa / Szitay pradeſsi żiwate/ ir pagimdiſi Sunu/ ir pra-

dźiſz

dźiſz ſyná: á názowieſz imię jego JEZUS. Ten będźie zwan Synem Naywyższego: y da mu Pan BOG Stolicę Dawidá Oycá jego: y będźie krolował w domu Jákobowym ná wieki, a Kroleſtwu jego nie będźie końcá. A MARYA rzekłá do Anjołá: Jákoż śię to ſtánie, gdyż męża nie znam? A Anjoł odpowiedźiawſzy, rzekł jey: Duch Swięty zſtąpi ná ćię, á moc Naywyższego záćmi tobie. Przetoż y to, co śię z ćiebie národźi Swięte; będźie názwano Synem Bożym. A oto Elżbietá krewna twojá, y oná poczęłá ſyná w ſtárośći ſwojey: A ten mieśiąc ſzoſty jeſt o-

minſi warda iam Jezus. Taſſay bus didis/ ir Sunumi Aukśćiauſioio wadintas bus/ir duos iam Wießpats Diewas ſoſta Dowidotewo iuo/ ir karalaus namuoſe Jokubo ant amżiu/ir karaliſtes iuo nebus galo. O Maria tare Anioluy/ Kayp tay bus: kada wiro nepażiſtu: O atſakidamas Aniolas tare: Dwaſia Szwęta ateys ing tawe/ ir galibe Aukśćiauſioiuo użtems tawe/ todeley ir tay/ kas użgims iż tawes/ Szwentas bus wadintas Sunumi Diewo. O śitay Elżbieta giminete tawo/ ir toi pradeio ſunu ſenatweiſawo. O taſay menuo

ney.

ney; ktorą zowią niepłodną: Bo u BOGA nie będźie żadne słowo niepodobne. Y rzekłá MARYA: Oto Służebnicá Pańska, niechay mi śię ſtánie według słowá twego.

W dźień S. Jerzego, Ewángelia u Janá S. w Rozdźiale 15.

ONego czásu mowił JEZUS Uczniom swoim: Jam jest winna máćicá prawdźiwa: á Oćiec moy jest Oraczem. Wszelką látorośl, ktora we mnie nie rodźi owocu, odetnie ją: á wszelką ktora rodźi owoc, tę ochędoży, áby obfitszy owoc przynośiłá. Już wy jesteśie czystymi dla słowá, ktorem do was mo-

ßeßtas ira anay/ kurs wadina ne waysinga: nes nebus pas Diewa nie wienás żodis ne galimas. Jr tarel Maria: Sztay tarnayte Wießpaties / tegul man stoios pagal żodźio tawo.

Ant dienos S. Iurgio, Ew: Ion: S. Pad: 15.

ATuo metu: kalbeio Jezus mokitinia: mis sawo: aß esmi tikras wino ßaknis/ o Tewas mano ira artoiu: Kiekwiena ßakia: le kuri manimp ne atneßa waysiaus/ atkirs ia. O kiekwiena kuri atneßa waysiu/ ta apcistis/ idant gauseßny waysiu atneßtu. Jau ius este cijstays del żodźio/ kuri kalbeiau iu:

wił.

wił. Mieſzkayćieſz we mnie, á ja w was. Jáko látorośl nie może rodźić owocu ſámá z ſiebie, jeśli nie będźie trwáć w winney máćicy, tákże áni wy, jeśli we mnie mieſzkáć nie będźiećie. Jamći jeſt winna Máćicá: wyśćie látorośli. Kto mieſzka we mnie, á ja w nim, ten wielki owoc rodźi: bo bezemnie nic czynić nie możećie. Jeśliby kto we mnie nie trwał, precz wyrzucon będźie jáko látorośl, y y uſchnie, y zbiorą ją, y do ogniá wrzucą, y gore. Jeśliż we mnie trwáć będźiećie, á ſłowá moje w was trwáć będą; czegokolwiek záchcećie, prośić będźiećie, y ſtánie ſię wam.

mis. Giwenkite manimp/ o aß iumiſmp. Kayp ßakiele ne gali atnießt wayſiaus iß ſawiss/iey ne bus wino medeliy/teypagi ir ius/iey manimp ne giwenſite. Aß eſmi wino medelis: o ius ßakiales. Kas giwena manimp/o aß iump/taſſay didi neßa wayſiu: Nes be manss nieko negalite darit. Jey kas manimp ne giweno: oram bus ißmeſtas kayp atsaluola/padźiuos/ir ſuſirinks iu/ ir ugnin iſmes/ir dega. Jey manimp giwenſite/ ir żodźiey mano iaſpi bus: Kogi tiktay noreſite praßyſite/ ir ſtoſis iumis.

W dźień S. Woyćiechá Ewángelia táż ſámá, ktora położona jeſt w Niedźielę wtorą po Wielkieynocy ná kárćie 68.

W dźień SS. Filipá y Jákubá Apoſtołow, Ewángelia u Janá S. w Rozdźiale 14.

Ant dienos SS. Filipo ir Jokubo Apaſztálu Ew: Jono S: pad 14.

W On czás mowił JEZUS Uczniom ſwoim: Niech ſię nie trwoży ſerce wáſze. Wierzyćie w Bogá, y w mię wierzćie. W domu Oycá mojego jeſt mieſzkánia wiele. Bo gdźieby ináczey było; powiedźiałbym wam był, ábowiem idę gotowáć wam mieyſce; A jeśli odeydę, y zgotuję wam mieyſcey przyidę záś, y wezmę was do ſiebie: iżbyśćie gdźiem ja jeſt, y wy byli. A wiećie dokąd ja idę, y drogę wiećie. Rzekł mu Tomaſz: Pánie,

A Nuo metu kalbeio JĖZVS Mokitiniams ſawo: Tegul nenuſigąſta ſirdis iuſu. Tikite ing Diewu/ ir ing mane tikiekite. Numuoſe tewo mano daug ira giwenimu. Nes kad kitayp butu: paſakis bućia iumis/ iuog eymi gatawiti iumus wietos: wel ataiſiu/ ir imſiu ius ſawiſpi/ idant kur aß eſmi/ ir ius butumite. O żinote kur eymi/ ir kielu żinote. Tare iam Tamoſius: Wießpatie ne żinom kur eyſi/ o kaypogi kiala galime

niewie-

niewiemy dokąd i dźieſz: á jákoż możemy drogę wiedźieć? Rzekł mu JEZUS: Jam jeſt Drogá, y Prawdá, y Zywot. Zaden nie przychodźi do Oycá jedno przez mię. Gdybyśćie mię ználi, wżdybyśćie y Oycá mojego ználi, á od tego czásu poznaćie go, y widźieliśćie go. Rzekł mu Filip: Pánie, ukaż nam Oycá, á doſyć nam ná tym. Rzekł mu JEZUS: Przez ták długi czás jeſtem z wámi; á nie poználiśćie mię? Filipie, kto mnie widźi, widźi y Oycá. Jákoż ty mowiſz, Ukaż nam Oycá? Nie wierzyćie że ja w Oycu, á Oćiec jeſt we mnie? Słowá ktore ja do was mowię, nie od ſiebie mowię: Oyciec zoſtáiąc we mnie, on czyni dźieła. Wierzćie mi że ja w Oycu, á Oćiec we mnie: á jeśli nie, dla dźieł ſámych wierzćie mi. Zaprawdę zaprawdę powiádam wám: Kto we mnie wierzy, dźieła ktore ja czynię, y on czynić będźie, y większe nád te czynić będźie: bo ja do Oycá mojego idę. A o ktorąkolwiek rzecz proſić będźiecie Oycá w imię moje, to uczynię: áby Oyciec uwielbion był w Synu. Jeśli o cokolwiek proſić będźiecie mię w imię moje, ja to uczynię. Jeśli mię miłuiecie, przykázánia moje zachowáycie. Y ja proſić będę Oycá, y drugiego Pocieſzyćiela da wám, áby z wámi był ná wieki, Ducha Prawdy, ktorego ſwiát przyjąć nie może, bo go nie widźi ani go zna: wy go znáć będźiecie, bo u was mieſzkáć będźie, y w was będźie. Nie zoſtáwię was ſyrotámi, przyjdę do was. Jeſzcze máło, á ſwiát mię widźieć nie będźie: wy mię widźieć będźiecie, bo ja żyję, y wy żyć będźiecie. W on dźień wy poznáć będźiecie, że ja jeſtem w Oycu mojem, y wy we mnie, y ja w was. Kto przykázánia moje ma, y zachowywa je, ten jeſt ktory mię miłuje. A ktoby mię miłował, będźie miłowán od Oycá mojego, y ja go będę miłował, y objáwię mu ſámego

sámego siebie mowię: Lecz Oćiec we mnie mieszkáiący, on czyni uczynki. Nie wierzyćie iżem ja w Oycu, á Oćiec we mnie jest? wżdy dla sámych uczynkow wierzćie. Záprawdę, záprawdę wam powiádam; kto wierzy w mię, uczynki ktore ja czynię, y on czynić będźie, y większe nád te czynić będźie: bo ja do Oycá idę: A o cokolwiek będźiećie prośić Oycá w imię moje, to uczynię.

W dźień Náleżienia Krzyżá S. Ewán: u Janá S. w Rozdź: 3.

ONego czásu: Był człowiek z Fáryzeuszow imieniem Nikodem, Kśiążę żydowskie. Ten przyszedł kalbu/bet Tewas manimp giwendamas/ anas daro darbus. Netikiekite iuog aß Tewiep/o tewas manimp ira: Ben del darbu paćiu tikiekite. Vztiesa/ uztiesa sakau iumis: Kas tiki ing mane/ darbus kuriuos aß darau ir anas daris/ ir dideśnius uż tos daris/ iuog aß Tewop eymi. O ape ka norint prasite Tewo wardan mano/ tay padarisiu.

Ant dienos atradimo Krizaus S. Ewangel: Jono S. Pad: 3.

ANuo metu: Buwo żmogus iż Phariżeuszu wardu Nikodemas Kunigayksztis żidu. Tasay ataio Jezusop naktiy/ ir tare

do JEZUSA w nocy, y rzekł mu: Rábbi wiemy, iżeś przyſzedł od Bogá Náuczyćielem: Bo żaden tych známion czynić nie może ktore ty czyniſz; jeśliby z nim Bog niebył. Odpowiedźiał JEZUS, y rzekł mu: Záprawdę, záprawdę mowię tobie, jeśli się kto nie odrodźi znowu, nie może widźieć KroleſtwáBożego. Rzekł do niego Nikodem: Jákoż się może człowiek rodźić będąc ſtárym? Izali może powtore wniść w żywot Mátki ſwey, y odrodźić się? Odpowiedźiał JEZUS: Záprawdę, záprawdę powiádamći: jeśli się kto nie odrodźi z wody á zDuchá Swiętego, nie może wniść

iam: Rabbi / žinome iuog nuog Diewo ateiey Mokitoias. Nes niekas ne gali tus žinkius darit/ kur iuos tu daray/ iey su iuo Diewas ne butu. Atſakie Jezus / ir tare iam: Vztieſa/ uztieſa kalbu tau: Jey kas neatgims iš nauio/negal regiet. Karaliſtes Diewo. Tare iam Nikodemas: Kayp gali žmogus atgimt ſenu budamas? Gali antra karta ieyt žiwatan Motinos ſawo/ ir atgimt. Atſakie Jezus: Vztieſa/ uztieſa ſakau tau: iey kas neatgims iš wandenio ir išDwaſios Szwentos/ negal ieyt Karaliſten Diewo. Kas užgime iš ku-

do Kroleſtwá Bożego. Co się národźiło z ćiáłá, ćiáło jeſt: á co się národźiło z Duchá, duch jeſt. Nie dźiwuy się, żemći powiedźiał; Potrzebá się wam znowu národźić. duch kędy chce wieje, y głos jego ſłyſzyſz: ále niewieſz z kąd przychodźi, ábo dokąd idźie. Tákżeć jeſt káżdy, ktory się národźił z Duchá. Odpowiedźiał Nikodem, y rzekł mu: Jákoż to być może? Odpowiedźiał JEZUS, y rzekł mu: Tyś jeſt Náuczyćielem w Izráelu, á tego nie wieſz? Záprawdę, záprawdę powiádam tobie: iż co wiemy, to mowiemy: á cośmy widźieli, to świadczemy, á świádectwá náſzego

no/ kunas ira/ o kas užgime iš Dwasios/ Dwasia ira. Ne ſtebekis iuog taw tariau/ reykia iums iš nauio užgimt. Dwasia kur nori pučia/ ir balsu iuos girdi/bet nežinay iš kur ateyna/ aba kur eyna. Teyp ira kiekwienas/kurſay vžgime iš Dwasios. Atſakie Nikodemas/ ir tare iam: Kayp gal tay but? AtſakieJezus/ ir tare iam: Tu eſsi mokitoias Izraeliy/ o to nežinay? Vztieſa/užtieſa ſakau tau/ iuog kuž̌inome kalbame/ o kas regieiomo/ tay ſwieċiame: o ſwieċiimo musu ne priimate. Jey žiamiſzkus dayktus ſakiau iumis/o taċiaus

nie

nie przyimujećie. Jeśliż gdym wam rzeczy źiemskie powiádał, przećię nie wierzyćie: jákoż, jeślibym wam Niebieskie opowiádał, wierzyć będźiećie? A żaden nie wstąpił do Nieba, jedno ten ktory zstąpił z Niebá, Syn człowieczy, ktory jest w Niebie. A jáko Moyzesz podwyższył był węża ná puszczy; ták trzebá, áby podwyższon był Syn człowieczy: áby każdy, ktory weń wierzy, nie zginął, ále miał żywot wieczny.

ne tikite / kaypogi iey sakićia iumis dangiśkus/ tikieśite: O ne wienas ne vżzenkia ant Dangaus/ tiktay kursay nużingie iż Dangaus/ Sunus żmogaus/ kuris ira Danguy. O kayp Mayżiesius paaukśtino żalti girioy/ teyp reykia/ idant paaukśtintas butu Sunus żmogaus / idant kiekwienas/ kursay tiking ii/ ne prażutu / bet turetu amżina żiwata.

W dźień S. Stánisłáwá Biskupá y Męczennikà, Ewangelia naydźiesz ná Wtorą Niedźielę po Wielkieynocy, ná kárćie 68.

W dźień Swię: Janá Krzćićielá Ewángelia u Łukaszá Swiętego w Rozdźiale 1.

Ant dienos S. Jono Krikszititoio Ewang: Ług: S. Pád: 1.

ELżbiećie wypełnił się czás porodzenia: y porodźiłá ſyná. Y uſłyſzeli ſąśiedźi y krewni jey, iż uwielbił Pan miłośierdźie ſwe z nią: y rádowáli ſię z nią. A gdy był dźień oſmy, przyſzli obrzezować dźiećiątko: y dawáli mu imię Oycá jego Zácháryaſz. A odpowiedźiawſzy Mátká jego, rzekłá: Nie ták, ále będźie názwány Janem. Y mowili do niey, iż żadnego niemáſz w narodźie twoim, coby go zwano tym imieniem. Y dawáli znáć Oycu, jákoby go chćiał názwáć. A on żądawſzy tabliczki, nápiſał te ſłowá: Jan jeſt imię jego. Y dźiwowáli ſię wſzyſey. A wnet ſię

EJźbietay iſſipilde walanda pagimdimo/ ir pagimde ſunu. Jr iſſgirde ſuſieday ir gientis iuos/ iuog padidino Wieſſpats mieſtirdiſte ſawo ſu ia/ ir dźiaugies ſu ia. O kad buwo diena aſſma/ ateio apipiauſtinet berneli / ir wadino ii wardu Tewo iuo Zachariošiumi. O atſakidama motina iuo tare: Ne teip/ bet bus wadintas Jonu. Jr tare iey: Juog ne wieno nera gimineg tawo/ kuri wadintu tuo wardu. Jr dawe žinot tewuy iuo/ kaip ii noretu wadint. O anas gieyždamas toblićieleš/ paraśie tuos žuodžius: Jonas ira war-

otwo-

otworzyły uſtá jego, y język jego: y mowił, błogoſłáwiąc Bogá. Y padł ſtrách ná wſzyſtkie ſąſiády ich: Y po wſzyſtkim gornym kraju Judſkim, rozſłáwione ſą wſzytkie te ſłowá. A wſzyſcy ktorzy ſłyſzeli, kładli do ſercá ſwego, mowiąc: Coż wżdy to zá dźiećiątko będźie? ábowiem byłá z nim ręká Páńſka. A Zácháryaſz Oćiec jego nápełnion jeſt Duchem Swiętym, y prorokował, mowiąc: Błogoſłáwiony Pan Bog Izráelſki, iż náwiedźił y uczynił odkupienie ludu ſwojego.

das iuo. Jr ſtebeiuos wiſsi. Jr tuoiaus atſiwere łupos iuo/ ir lieſuwis iuo/ ir kałbeia garbindamas Dieswa. Jr puoła bayme ant wiſu ſuſiedu iuo; ir po wiſſa kałnuota ßali Judeos apſakitì buwo wiſsi żodźiey tie. Jr deio wiſsi / kurie girdeio sirdin ſawo/ taridami: Kas iſsmanay waykialis taſay bus? Nes buwo ranka Wieſspaties ſu iuo. O Zacharieſius Tewas iuo pripildìtas buwo Dwaſia Szwẽta/ir pranaſsawo kałbedamas: Pagirtas Wieſspats Diewas Jzraelaus/ iuog atłankie ir padare atpirkima żmoniu ſawo.

W dźień

W dźień SS. Piotrá y Páwłá Apoſtołow, Ewángelia u Mátteuſzá S. w Rozdźiale 16.

WOn czás przyſzedł JEZUS w ſtrony Cezáryei Filippowey: y pytał Uczniow ſwoich, mowiąc: Czym mienią być ludźie Synà człowieczego? A oni rzekli: Jedni Janem Krzćićielem, á drudzy Eliaſzem: Inśi też Jeremiaſzem, ábo jednym z Prorokow. Rzekł im JEZUS: A wy kim mię być powiádaćie? A Symon Piotr odpowiádáiąc rzekł: Tyś jeſt Chryſtus Syn Bogá żywego. A odpowiádáiąc JEZUS, rzekł mu: Błogoſłáwionyś Symonie Bár-joná: bo ćiáło y krew nie objáwiłá to-

Ant dienos SS. Petro ir Powiło Apaſztału, Ew: Mat: S. Pad: 16.

ATuo metu ateio Jezus ing ßalis Ceſareos Philippo/ ir klause mokitinius ſawo kalbedamas. Kuo ſako but żmones Sunu żmogaus? O anis paſakie: Wieni Jonu krikßtitoiu/ o kiti Eliośiumi/ kiti wel Jeremiośiumi/ aba wienu iß Pranaßu. Tare iemis Jezus: O ius kuomi mane but ſakote: O Simonas Petras atſakidamas tare: Tu eſsi Chriſtus/ Sunus Diewo giwo. O atſakidamas Jezus/ tare iam Pagirtas eſsi Simone Bar-iona: Nes kunas ir krauias ne apreyßke taw/ bet Te-

bie,

bie, ále Oćiec moy ktory jeſt w Niebieśiech. A ja też tobie powiádam, iżeś ty jeſt Opoká; á ná tey Opoce zbuduję Kośćioł moy: á bramy piekielne nie zwyćiężą go. Y tobie dam klucze Kroleſtwá Niebieſkiego. A cokolwiek zwiążeſz ná źiemi, będźie związano y w Niebieśiech: á cokolwiek rozwiążeſz ná źiemi, będźie rozwiązano y w Niebieśiech.

W dźień Nawiedzenia Pánny Máryi Ewáng: u Łuk: S. w Rozd: 1.

ONego cżáſu: Wſtawſzy MARYA poſzłá w gorną kráinę z kwápieniem do miáſtá Judſkiego: y weſzłá w dom Záchárya-ſzow, y pozdrowiłá was mano/ kuris ira Danguoſe. Jr aß kalbu taw/ iuog tu eſsi wola:o ant tos wołos pabudawoſiu baśnićią mano/ ir wartay pekłos ne pargales iuos. Jr taw duoſiu raktus Karaliſtes Dangaus. Jr ką norint ſuriſi ant źiames/ bus ſuriſzta ir Danguoſe/o ką norint iſzriſi ant źiames/ bus iſzriſzta ir Danguoſe.

Ant dienos Atłankimo P. MARYOS Ew: Łuk: S. Pad: 1.

ATſtuo metu: kielu-ſis Maria eia ing kalniku ßali ſu paſi-ſkubinimu ing mieſtą Judeos/ ir yeia namuoſna Zachariośiaus/ ir paſweykiuo Elzbietą. Jr tikos/ kad iß-

Elżbietę. Y ſtało ſię ſkoro uſłyſzáłá Elżbietá pozdrowienie MARYI, ſkoczyło dźiećiątko w żywoćie jey. Y nápełniona jeſt Duchem Swiętym Elżbietá: á záwołáłá głoſem wielkim, y rzekłá: Błogoſłáwionaś ty miedzy niewiáſtámi, y Błogoſłáwion Owoc żywotá twego. A zkądże mnie to, że przyſzłá Mátká Páná mego do mnie? Abowiem oto jáko doſzedł głos pozdrowienia twego do uſzu moich; ſkoczyło od rádośći dźiećiątko w żywoćie moim. A błogoſłáwiona ktoraś uwierzyłá, ponieważ ſię z-iſzczą te rzeczy, ktoreć powiedźiano od Páná. Y rzekłá MARYA: Wielbi duſzo

girda paſweikinima Marios Elżbieta: iſſzoka nuog dźiauksmo waykialis, źiwate iuos. Jr papildita buwo Dwaſia Szwenta Elżbieta/ ir praſzuko balſu didźiu/ ir tare: Pagirta tu terp moteru/ ir pagirtas waysius źiwato tawo. Jr iſſkurgi man tatay/ idant ataytu Motina Wieſpaties mano maneſp: Nes śitay kad ateia balſas paſweykinimo tawo ing ausis mano: ſzoktereio iſſ dźiauksmo waykialis źiwate mano. O pagirta/ kuri intikieiey. Nes iſſſipildiſis tie dayktay/ kurie taw paſakiti ira nuog Wieſpaties. Jr tare

ſzo mojá Páná: A rozrádował śię Duch moy w Pánu Zbáwićielu moim.

W dźień S. Małgorzáty Pánny, y Męcz: Ewáng: u Mátt: S. w Rozdźiale 13.

WOn czás powiedźiał JEZUS Uczniom ſwoim tę przypowieść: Podobne jeſt Kroleſtwo Niebieſkie ſkárbowi ſkrytemu ná roli: ktory nálazſzy człowiek, ſkrył, á z rádośći jego odchodźi, y wſzytko co ma przedáje, á onę rolą kupuje. Záśię podobne jeſt Kroleſtwo Niebieſkie człowiekowi ſzukájącemu dobrych pereł. A nálazſzy jednę koſztowną perłę, ſzed-

Marya garbing duſia mano Wieſpati. Jr praſilinkſmino dwaſia mano Diewiep Jßganitoiep mano.

Ant dienos S. Małgarietos Ewan: Mat: S. Padeime 13.

ATuo metu kalbeio Jezus mokitiniamis ſawo tą priežodi: Priliginta ira Karaliſie Dangaus ſkarbuy paſleptam dirwoy/ kuri radęs žmogus paſlepe/ ir nuog džiaukſmą iuo nueyna/ ir wiſſą turi praduoda/ ir pirką dirwą ang. Wel priliginta ira Karaliſte Dangaus žmoguy ießkančiam giaru žimčiugu. O radęs wiena brangu žimčiuga/ nueiss pardawe wiſa ku

ſzy

ſzy poprzedał wſzytko co miał; y kupił ja. Záśię podobne jeſt Kroleſtwo Niebieſkie niewodowi zapuſzczonemu w morze, á z każdego rodzáju ryb zgromadzáiącemu. Ktory gdy śię nápełnił, wyćiągnawſzy,á ná brzegu uśiadſzy, wybráli dobre w naczynia, á złe precz wyrzućili. Tákći będźie w dokonániu świátá. Wynidą Anjołowie, y wyłacza złe z pośrzodku ſpráwiedliwych, y wrzucą je w piec ognifty: tám będźie płácz y zgrzytánie zębow. Wyrozumieliśćie to wſzyſtko? Powiedźieli mu: Ták Pánie. A on im rzekł: Przetoż káżdy Doktor nauczony w Kroleſtwie tureio/ir pirko ii. Wel priliginta ir Karaliſte Dangaus tinkluy didźiam ilayſtam marioſna/ kurſai wiſokias żuwis gauna. Kurſay kad priſipilde/ iſżwilke ir ant kraſzto ſedeſi/ iſżrinka giaras ſuduoſna / opiktas oran iſżmete. Teip bus pabaygoy ſwieto. Iſżeys Aniołay/ir atſkirs piktuoſius iſż widurio teyſuiu/ ir imes iuos peciun ugnies: tenay bus werkſmas ir griezimas dantu. Iſżmanetegi tay wiſſa: Tare iam: Teip Wieſżparie. O anas iemis tare: todel kiekwienas raſztinikas mokitas Karaliſtey Dangaus padabnas ira żmuoguy

ſtwie

ſtwie Niebieſkim, podobny jeſt człowiekowi goſpodarzowi, ktory wyimuje z ſkárbu ſwego nowe y ſtáre rzeczy.

W dźień S. Máryi Mágdáleny Ewáng: u Łuk: S. wRodź: 7.

ONego czáſu: Prośił JEZUSA niektory z Fáryzeuſzow, áby z nim jadł. Y wſzedſzy w dom Fáryzeuſzow, uśiadł. A oto niewiáſtá, ktora byłá w mieśćie grzeſznicá, dowiedźiawſzy ſię iż śiedźiał w domu Fáryzeuſzowym, przynioſłá álábáſtrowy ſłojek oleyku: y ſtánawſzy z tyłu u nog jego, poczęłá łzámi polewáć nogi jego; á włoſámi głowy ſwey ućieráłá: y całowáłá nogi jego, y oleykiem

gaſpadoriuy śieymi-nos/ kurſay iſſima iſſ ſkarbo ſawo nauius ir ſenus dayktus.

Ant dienos S. Marios Magdalenos Ewang: Łuk: S. Pad: 7.

Anuo metu praśie JĘZVsa wienas Pharizeuſſas / idant walgitu ſu iuo. Jr ieies namuoſna Pharizeuſſo ſedos: O śitay ąmuona / kuri buwo mieſts nuſideiuſi/ kad iſſtire iuog ſedos namuoſe Pharizeuſſo / atnieśie alabaſtra moſties ſudeli: Jr ſtoiuſis iż užpakalo pas koias iuo/ aſaromis pradeio łayſtit koias iuo/ ir plaukays galwos ſawo ſluoſte/ ir bućiawo koias iuo/ ir

mazálá.

mázálá. A widząc Fáryzeuſz, ktory go był wezwał, rzekł ſam w ſobie, mowiąc: Być ten był Prorokiem, wzdyćby wiedźiał, ktora y jáka to jeſt niewiaſtá, co ſię go dotyka: bo jeſt grzeſznicá. A JEZUS odpowiedźiawſzy rzekł do niego: Symonie, mamći coś powiedźieć. A on rzekł: Miſtrzu powiedz. Lichwiarz niektory miał dwu dłużnikow: jeden dłużen był pięćſet ſrebrnych groſzy, á drugi pięćdźieśiąt. A gdy oni nie mieli czym płáćić, odpuśćił obiemá. Ktoryż tedy więcey go miłuje? A Symon odpowiedźiawſzy, rzekł: Mniemam, iż ten ktoremu więcey odpuſtił.

moſtimi tepe. O regiedamas Pharizeußas / kurſay buwo ii paſkwietes / tare pats ſawimp kalbedamas: Taſay kad butu Pranaßu / ſinotu uſtieſa / kuri / ir koki ira ta ſmuona / kuri daſilitei: iuog nuſideiuſi ira. O Jezus atſakidamas tare iam: Symone turiu taw ka paſakit. O anas tare: Mokitoii ſakik. Nominikas wienas tureio du ſkolinik: wienas kaitas buwo penkius ſimtus grasiu / o antras penkias deſimtis. O kad netureio anis iſkur uſmokiet / atlayde abiem. Kaſgi tada ii daugiaſn mili? Atſakidamas Symonas

ſakė,

śćił. A on mu powiedźiał: Dobrześ rozſądźił. Y obroćiwſzy śię ku niewieśćie, rzekł Symonowi: Widźiſz tę niewiaſtę? Wſzedłem do domu twego, nie dałeś wody ná nogi moje; á tá łzámi polałá nogi moje, y włoſámi ſwemi otárłá. Nie pocałowałeś mię, á tá jáko weſzłá, nie przeſtáłá całować nog moich. Nie pomázałeś oliwą głowy mojey, á tá oleykiem nogi moje pomázáłá. Przeto powiádamći: Odpuſzczone jey ſą wiele grzechow, iż wielce umiłowáłá. A komuć máło odpuſzczája, máło miłuje. Y rzekł do niey: Odpuſzczone ſą tobie grzechy twoje. Y poczęli ſpołem śiedzá-

tare Numanau iuog taſay / kuriam daugiasn atłayde. O anas iam tare: Giaray apſudiey. Jr apſigrizes ing zmona/ tare Symonuy: Regi śitą źmuoną: ieiau namuoſna tawo / wandenio koiuomis mano ne dawey/ o toi aßaromis pałayſte koias mano/ ir płaukays ſawo apßluoſte. Ne pabućiaway manes/o toi kaip ieio/ ne palowe bućiout koiu mano. Aliwa galwos mano ne patepey/o toi moſtimi patepe koias mano. Jr todelgi ſakau tau: atłayſta ira iey daug nuſideimu / iuog numileio daug. O Kam mażiasn atłaydźiaſi /

cy mowić miedzy ſoba: Ktoż to jeſt, co to y grzechy odpuſzcza? Y rzekł ku niewieśćie: Wiárá twojá zbáwiłá ćię: idźże w pokoju.

W dźień S. Jákubá Apoſtołá Ewángelia u Mátteuſzá Swiętego w Rozdźiale 20.

WOn czás przyſzłá do JEZUSA Mátká ſynow Zebodeuſzowych z ſyny ſwemi, czyniąc mu pokłon, y proſząc czegoś od niego. A on jey rzekł: Czego chceſz? Rzekłá mu: Rzecz, áby śiedźieli ći dwá ſynowie moi, jedẽ po práwicy twojey, á

maźiaśń mili. Jr tare iau. Atlayſti ira taw griekay tawo. Jr pradeio kurie draugia ſedeio/ kalbet ſawimp. Kas tay ira/ kurſay ir griekus atlaydźia: Jr tare źmonay: Jntikieimas tawo/ taws paſweykino/ eyk pakaiuy.

Ant dienos S. Jokuba Ewangelia Mat: S. Padeime 20.

ATuo metu ateio Jezuſop Motina ſunu Zebedeuſzo ſu ſunumis ſawo/ duodama iam garba/ ir praśidama ko nuog iuo. O anas iey tare: Ko nori? Tare iam: Tarik idant ſedetu tuo du ſunu mano/ wienas podeśiney ta-

drugi

drugi po lewicy wKroleſtwie twoim. A JEZUS odpowiádáiąc, rzekł: Nie wiećie czego prośićie. Możećież pić kielich, ktory ja będę pił? Rzekli mu: Możemy. Rzekł im: Kielichći moy pić będźiećie; ále śiedźieć po práwicy mojey, y po lewicy, nie jeſt mojá rzecz dáć wam, ále ktorym jeſt zgotowano od Oycá mojego.

wo/ o antras pokayrey Karaliſtey tewo. O Jezus atſakidamas tare: Nezinote ko praſote. Galitegi giart kielika/ kuri aß giarſiu: Atſakia/ galime. Tare iemis: Kielika tieſa mano giarſite: bet ſedet po deſinej mano/ aba po kairey/ ne mana dayktas ira duot iumis: bet kuriemis ſugatawita ira nuog Tewo mano.

W dźień S. Anny naydźieſz Ewáng: w dźień Swiętey Małgorzáty Pánny Męczennicżki ná Kárćie 171.

W dźień S. Ignácego Wyznawcy Ewángelia u Łuk: S. w Roz: 10.

ONego czáſu: Náznáczył Pan y drugich śiedmdźieśiąt y dwu: y rozeſłał je po dwu przed ſobą do

Ant dienos S. Ignaćiuſzo iżpażintoio Ew: Łuk: S. Pad: 10.

ANuo metu: iſtate Wieſpats ir kitus ſeptynias deßymtis / ir du ir iſſiunte iuos

każdego miáſtá y mieyſcá, kędy ſam przyść miał. Y mowił im: Zniwoć iśćie wielkie; ále robotnikow máło. Prośćież tedy Paná żniwá, áby wyſłał robotniki ná żniwá ſwoje. Idźcieſz: Oto ja was poſyłam jáko bránki miedzy wilki. Nie nościeſz mieſzká, áni táiſtry, áni botow: á żadnego w drodze nie pozdrawiayćie. Do ktoregokolwiek domu wnidźiećie, naprzod mowćie: Pokoy temu domowi. A jeśl by tám był ſyn pokoju, odpocznie ná nim pokoy wáſz: á jeśli nie; wroći śię do was. A w tymże domu mieſzkayćie, jedząc y pijąc to, co u nich jeſt. Abowiem godźien jeſt robotnik zapłáty

po du/ pirm Sawes/ ing wiſſoki mieſta ir wieta/kur tureio pats ateyt: ir kalbeio iems: piutis tieſa ira dide/bet darbinikų maj. Melſkite tada Wießpati piuties/ idant naſiunſtu darbinikus ant piuties ſawo. Eykite: ßtay/ aß ſiunćiu ius/ kaipo aweles tarp wilku. Ne neßiokite maßnos/ ney mayßelo/ ney autuwo / o nieko ne ſweikinkit ant kialo. O kurioſna namuoſna ſieiſite / pirmiauſey tarikite: pakaius tiemis namamis. O iey ten bus ſunus pakaiaus/ paſiliks ant io pakaius inſu: O iey ne/ ſugriß iuſump. O

ſwey.

ſwey. Nie przechadzayćie śię z domu do domu. A do ktoregokolwiek miáſtá wnidźiećie, á przyimá was, jedźćie co przed was położą: Y uzdrawiayćie niemocne, kiorzy w nim ſą, á powiádayćie im: Przybliżyło śię do was Kroleſtwo Boże.

W dźień S. Wáwrzyńcá Ewáng: u Janá S. w Rozdźiale 12.

WOn czás mowił JEZUS Uczniom ſwoim: Záprawdę, záprawdę mowię wam: Jeśli źiárno pſzeniczne wrzucone w źiemię nie obumrze: te-

tuoſe namuoſe paſilikite / walgidami/ ir gierdami tay/ ka tur. Nes wertas ira darbinikas algues ſawo. Ne waikßćiokite iß namu ing namus. O ing kuri mieſta nueisite / o priims ius / walgite ka pakels iums. Jr gidikite negalinćius/ kurie ieme ira/o kalbekite jiems/ prisiartino Karaliſte Diewo iuſump.

Ant dienos S. Łaurina Ew: Jono Swięto Padeime 12.

ATuo metu kalbeio Jezus mokitinia-mis ſawo: Vztieſa / uztieſa kalbu iumis: Jey grudas kwieciu puoles źiamen ne numirs/ jisay pats atliekti. O iey numirs /

dy ſámo żoſtawa. Lecz jeśli obumrze, wielki owoc przynoſi. Kto miłuje duſzę ſwą, utráći ją: á kto nienawidźi duſze ſwojey ná tym świećie, ten jey ſtrzeże ku wiecznemu żywotowi. Jeśli mnie kto ſłuży, niechże zá mną idźie: á gdźiem ja jeſt, tám y ſługá moy będźie. Jeśli mi kto będźie ſłużył; uczći go Oćiec moy, ktory jeſt wNiebieśiech.

W dźień Wniebowźięćia Pánny Máryi Ew: u Łuk: S. wRozd: 10.

WOn czás: Wſzedł JEZUS do niejákiego miaſteczká: á niewiáſtá niektora imieniem Martha, przyjęłá go do domu ſwego. A tá miáłá ſioſtrę imieniem Márya: ktogauſi wayſiu atnießa. Kas mil duśią ſawo prażudis ią: okas nekenćia duſios ſawo ant to ſwieto / tas ant amżino giwenimo ażulayką ią. Jey kas mań tarnauia / tegul paſkuy mane eyt/ o kur aß eſmi/ tenay ir tarnas mano bus. Jey kas mań tarnaus/ pagarbis ji Tewas mano kuris danguoſe ira.

Ant dienos Dangun imimo P. Marios Ew: Łuk: S. Pad: 10.

ATuo metu yeio Jezus ing wiena mieſteli/ o żmona wiena wardu Mortha prieme ii namuoſna ſawo. O toi tureio ſeſeri wardu Marya/ kuri beſededama pas koias

ra

ra też śiedząc u nog Páńskich, ſłuchálá ſłowá jego. Ale Marthá roſtárgniona byłá około rozmáitey poſługi. Ktora ſtánawſzy, rzekła: Pánie, niedbaſz ty, iż śioſtrá mojá opuśćiłá mię, żebym ſámá poſługowáłá? Rzeczże jey tedy, áby mi pomagáłá. A odpowiádáiąc rzekł jey Pá: Martho, Martho troſzczeſz śię, y fráſujeſz około wiela: Aleć jednegoż potrzebá. Márya naylepſzą cząſtkę obrałá, ktora od niey odięta nie będźie.

W dźień S. Bártłomieiá Apoſtołá Ewán: u Łukaſzá Swiętego w Rozdźiale 6.

WOn czás: Wyſzedł JEZUS ná gorę modlić śię, y nocował ná modlitwie Bożey. Wießpaties / kłauſe jodźio io. Bet Mortha ſeloios ape tulu łuobimą: Kuri ſtoios/ ir rare: Wießpatie ne rupinies tu/ iuog ſeſuo mano palika mans paćią luoptis/tarikigi tad iey / idant mań padetu. O atſakidamas tare iey Wießpats: Mortha/mortha ſieloieſi ir karśćiauſi ape daug. Bet wieno daykto reykia. Marya giarauſią dali aprinka/kuri ne bus atimta nuog iuos.

Ant dienos S. Baltramieiaus Ew: Łuk: S. Padeime 6.

ATuo metu iśeio Jezus ant kalno melſtis / ir nakwoio ant maldos Diewo. O kad buwo diena/

A gdy był dźień, przyzwał Uczniow swoich: y wybrał z nich dwánaśćie, ktore też názwał Apostoły; Symoná, ktorego názwał Piotrem, y Andrzejá brátá jego, Jákubá y Janá, Filippá, y Bártłomiejá, Matteuszá, y Tomaszá Jákubá Alfeuszowego, y Symoná, ktorego zowią Zelotem, y Judę Jákubowego, y Judasza Iszkáryotá, ktory był zdrayca. A szedszy z nimi, stánał w polu ná rowninie, y rzesza Uczniow Jego, y mnostwo wielkie ludu ze wszystkiey Judskiey źiemie, y z Jeruzalem, y z kráju pomorskiego, y z Tyru, y Sydonu, ktorzy byli przyszli, áby go słuchali, y byli uzdro-

priwadina mokitiniaus sawo: ir aprinko iß iu dwilika/ kurios ir Apaßtałays pramine. Symoną/ kuri pramine Petru / ir Andreiu broli iuo. Jokuba ir Jona/ Philippa/ ir Baltramieiu/ Matheußa ir Thamosiu/ Jokuba Alfeußo/ ir Symoną/ kuri wadina Zelotu/ ir Juda Jokuba/ ir Judos iu Jßkariota / kursay buwa iżdaweiu. Ir nueies żemin suieys stoios ant łauko ligumoy/ ir minia mokitiniu iuo/ ir łabay daug żmoniu nuog wissos Judeos ir Jerozolimos/ ir iż Tyro / ir Sydono/ kurie atais buwo/ idant klausitu

zdrowieni od niemocy swoich. Y ći ktorzy nágabanie mieli od duchow nieczystych, uzdrawiáni byli. Y wszystká rzesza pragnęłá się go dotknąć: ábowiem moc wychodźiłá od niego, y uzdrawiá á wszystkie.

iuo / ir iżgiditi butu nuog ligu sawo. Jr tie / kurios wargina dwasios nečistos iżgiditi buwo. Jr wissa minia gieyde io dasilitet: nes galibe eia nuog iuo / ir gide wissus.

W dźień Narodzenia P. M. Ewángelia táż, ktora w dźień Poczęcia N. P. M. ná kárćie 136.

Aut dienos Paaukszti-nimą Kriżiaus S. Ew. Iono S. Pad: 12.

W dźień Podwyższenia S. Krzyżá Ew: uſaná S. w Rozd: 12.

W Onego czásu, mowił JEZUS rzeszom żydowskim: Teraźći jest sąd świátá, teraz książę tego świátá precz wyrzucone będźie. A ja jeśli będę podwyższon od źiemie, pociągnę wszytko do siebie. (A mowił to oznáymuiąc

Anuo metu kalbeio Jezus miniay źidu. Nu sudas ira swieto; nunay Kunigayksztis to swieto orandus iśmestas. O aś iey busiu paaukśtintas nuog źiames / wisopatraukśiu sawesp (o tay kalbeio źinklindamas kokiu mirimu

jákową

jákową śmiercią miał umrzeć.) Odpowiedźiała mu rzesza: My śmy słyszeli z Zakonu, że Chrystus trwa náwieki. A jákoż ty powiádasz, potrzebá áby był podwyższon Syn człowieczy? ktoryż to jest Syn człowieczy? Rzekł im tedy JEZUS: Jeszcze do málego czásu jest miedzy wámi świátłość. Chodźćiesz poki świátłość maćie, żeby was ćiemność nie ogárnęłá. A kto w ćiemności chodźi, niewie kędy idźie. Poki świátłość maćie, wierzćież w świátłość, á-byśćie byli synámi świátłości.

tureio mirt.) Atsakie iam minia: Mes girdeiom iš zokona/ iuog Christus atliekti ant amžiu/ kaypogi tu kalbi/ reykia idant butu paaukštintas Sunus žmogaus? Kursay tay ira Sunus žmogaus? Tare tada iemis Jezus: Dar ig maža walanda ira tarp insu swiesibe. Waykśćiokite pakolay swiesibe turite/ idant insu tamsibe ne apimtu. O kas tamsibey waykśćioia/ nežino kur eyt Kolay swiesibe turite/ tikiekite ing swiesibe idat butumite sunumis swiesibes.

W dźień S. Mátteuszá Ew: u Mátteuszá S. w Rozdźiale 9.

Ant dienos S. Mat: Ewangelia Mat: S. Padeime 9.

W On czás: Uyrzał JEZUS człowieká śiedzącego ná cle, Mátteuſzá imieniem; y rzekł mu: Podź zá mną. A wſtawſzy poſzedł zá nim. Y ſtáło ſię gdy on śiadł do ſtołu w domu, oto wiele Celnikow y grzeſznikow przyſzedſzy, śiedźieli weſpoł z JEZUSEM y Uczniámi jego. A widząc Fáryzeuſzowie, rzekli Uczniom jego: Czemu z Celniki y grzeſzniki je Nauczyćiel wáſz? Lecz JEZUS uſłyſzawſzy, rzekł: Nie trzebá zdrowym lekarzá, ále źle ſię májącym. Szedſzy tedy náuczćie ſię, co to jeſt: Miłośierdźia chcę, á nie ofiáry. Bom nie przy-

A Nuo metu iſżwido Jezus żmogu ſedinti ant muyto wardu Mattheuſża/ ir tare iam: Eyk paſkuy mane. Jr kielęs eio paſkuy ii. Jr ſtoios beſedinćiam uż ſtało namuoſe/ ſitay daug muytiniku ir nuſideiuſiu ataie/ ſedeio uż ſtało ſu Jezuſu/ ir ſu mokitiniais iuo. O regiedami Phariżeuſżay tare mokitiniamis iuo. Kodel ſu muytinikays ir ſu nuſideiuſieys walgo mokitoias iuſu? Bet Jezus iżgirdes tare: Ne reykia ſweykiemis gidítoio/ bet piktay turintiemis. Nueis tad iſżmokikites/kas tay ira: Mielaſżirdiſtes noriu:

ſzedł

szedł wzywáć spráwiedliwych, ale grzeszonych.

W dzień S. Michała Archánjoła Ewángel: u Mátteuszá Swiętego w Rozdźiale 18.

WOn czás: Przyszli do JEZUSA Uczniowie, mowiąc: Ktoli większym jest w Krolestwie Niebieskim? A JEZUS wezwawszy dźiećięćiá, postáwił je w pośrzodku ich, y rzekł: Záprawdę powiádam wam, jeśli się nie náwroćićie, y nie stániećie się jáko máłe dźiątki, nie wnidźiećie do Krolestwá Niebieskiego. Kto się tedy uniży jáko to dźiećiątko, tenći jest większy w Krolestwie Niebieskim. A ktoby przyjął je-

o ne aſieros. Nes ne ateiau wadintu teyſiniu/ bet nuſideiuſiu.

Ant dienos S. Mikoło Ew: Mat: Swięto Padėime 18.

ANuo metu prieio Jezuſop mokitiniey ſalbedami. Kas dideſniu ira Karaliſtey Dangaus? O Jezus priwadines mażą berneli paſtate ii widuy iu/ ir tare: Vżtieſą ſakaw iumis: Jey ne atgriſite/ ir ne ſtoſites kaip mażieji berneley ne ieyſite Karaliſten Dangaus. Kas norint tada nużiamins ſawe pati/ kaip taſay waykialis/ taſay ira dideſnis Karaliſtey Dangaus. Okas priimtu wieną toki waydno

dno dźieciątko tákowe w imię moje; mnie przyimuje. A ktoby záś zgorſzył jednego z tychto máłych, ktorzy w mię wierzą; lepieyby mu było, áby záwieſzono kámień młyński u ſzyje jego, y zátopiono go w głębokości morſkiey. Biadá świátu dla zgorſzenia. Abowiem muſzą przyść zgorſzenia, á wſzákże biadá człowiekowi onemu, przez ktorego zgorſzenie przychodźi. A jeśli ręká twojá, ábo nogá twojá gorſzy ćię; odetni ją, y zárzuć od ſiebie. Lepieyći tobie ułomnym ábo chromym wniść do żywotá, niżli máiąc dwie nodze, ábo dwie ręce, być wrzuconym w ogień wieczny. A

Kieli wardan mano / mane priima. O kas wel papiktintu wiena iß tu mažintelu/ kurie ing mane tiki; giaiaus iam butu/ idant ußkartu akmeni girnu ant kakla iuo/ ir nuſkandintu ii gilumon mariu. Beda ſwietuy nuog papiktinimu. Nes turi atayt papiktinimay: wienog beda tam žmoguy/ per kuri papiktinimas atayit. O iey ranka tawo/aba koia tawo piktina tawe: atkirſk ia ir atmeſk nuog ſawes. Giereſni taw ira luoßam aba rayßam ieyt ing žiwata: neg dwi ranki aba dwi koii turinćiam/ but imeſtu ugnin amžinon. O iey

jeśli

jeśli oko twoje gorszy cię: wyłup je, y zárzuć od śiebie. Lepieyći tobie z jednym okiem wniść do żywotá, niżeli dwie oczy máiąc, być wrzuconym do piekłá ogniſtego. Pátrzćież, ábyśćie nie wzgardzáli jednego z tych to máłych. Abowiem wam powiádam, iż Anjołołowie ich, w Niebieśiech záwſze widzą oblicze Oycá mojego, ktory jeſt w Niebieśiech.

akis tawo piktina tawe/ iżgrießk ią/ ir atmeſk nuog ſawes: giareſni taw ira wienas aki turinćiam ieyt ing żiwatą/ neg dwi aki turinćiam but imeſtu ugnin pragaro. Weyzdekite/idant ne panieKintumete wieno iß tu mażuiu. Nes ſakau iumis/ iuog Aniołay iu Danguoſe wiſados regi weydą Tewa mano/ kuris ira Danguoſe.

W dźień S. Fráncíſzká Seráfickiego Ew: táż ſámá, co y ná S. Máciey, ná kárcie 151.

W dźień SS. Symoná y Judy Apoſtołow, Ew: u Janá S. w Rozd: 15.

WOn czás mowił JEZUS Uczniom ſwoim: To wam przykázuję; ábyśćie ſię

Ant dienos SS. Symona ir Juda Ap: Ew: Jono S. Pad: 15.

ATuo metu kalbeio Jezus mokitiniamis ſawo. Tay iſakau iumis/ idant miletuſpole-

ſpołecznie miłowáli. Jeśli was świát nienawidźi; wiedzćież, iż mnie pierwey niż was nienawidźiał. Byśćie byli z świátá; tedyby świát co ſwego jeſt, miłował. Lecz iżeśćie nie ſą z świátá, álem ja was wybrał z świátá; przetoż was świát nienawidźi. Wſpomnićie ná ſłowá moje, ktorem ja wam mowił: Nie jeſt ſługá większy niż Pan jego. Jeślić mnie prześládowáli; y was prześládować będą. Jeśli ſłowá moje chowáli; y wáſze chować będą. Aleć wam to wſzyſtko czynić będą dla imienia mego: bo nie znáją onego, ktory mię poſłał. Bych był nie przyſzedł, á nie powiádał im; nie mie-

metes draugie. Jey ſwietas iuſu neapkenćia/zinokite/ iuog mane pirm neg iyſu neapkente. Kad butumete iß ſwieto eſsi ſwietas kas iuo ira/ miletu. O iuog iß ſwieto ne eſte/ bet aß ißrinkau ius iß ſwieto/ del to iuſu ſwietas neapkenćia. Atminkite ant żodżiu mano / kurios aß iumis kalbeiau: Ne ira didesnis tarnas uż Wießpati ſawo. Jey mane perſekioia/ir ius perſekios/ iey żodżius mano użlaykie/ ir iuſu użlaykis. Bet tay wiſſa daris iumis del wardo mano: iuog nepażiſta/ to kurſay atſiunte mane. Kad bućia ne a-

liby

liby grzechu. Lecz teraz nie maią wymowki z grzechu swojego. Kto mnie nienawidźi, y Oycá mego nienawidźi. Bych był miedzy nimi uczynkow nie czynił, ktorych żaden inszy nie czynił; nie mieliby grzechu. Lecz teraz y widźieli, y nienawidźieli y mnie, y Oycá mego. A to żeby śię wypełniło słowo, ktore jest w zakonie ich nápisáne: Że mię dáremnie mieli w nienawiśći.

W dźień wszystkich Swiętych Ewángelia u Mátteuszá Swiętego w Rozdźiale 5.

W Onczás: Widząc JEZUS rzesze, wstąpił ná gorę. A

teigs ir ne kalbeies iemis nusideimo netu-retu. Bet nu ne turi isskalbeimo nuog nusi-deimo sawo: kas mane neapkenćia/ ir Tewa mano neapkenćia. Kad bućia darbu ne-dares tarp iu/ kuriu ne wienas kitas ne dare/ nusideimo ne tu-retu. Bet dabar ir regieio/ ir neapkente ir mane/ ir Tewa mano. Otay idant isspil-ditu żodis/ kursay zo-kane iu ira parasitas: Jog ne apkantoy tu-reio mane dowanay.

Ant dienos Wissu Szwentu Ew: Matt: S. Padeime 5.

Ant tuo metu regie-damas Jezus mi-nias/ ujeio ant kalno

gdy

gdy uśiadł, przyſtąpili kniemu Uczniowie jego: á otworzywſzy uſtá ſwe, náuczał ich, mowiąc: Błogoſłáwieni ubodzy duchem: ábowiem ich jeſt Kroleſtwo Niebieſkie. Błogoſłáwieni ćiſzy: ábowiem oni odźiedźicza źiemię. Błogoſłáwieni, ktorzy ſą ſmętni: ábowiem oni będą pośieſzeni. Błogoſłáwieni, ktorzy łákną y prágną ſprawiedliwośći: ábowiem oni będą náſyceni. Błogoſłáwieni miłośierni: ábowiem oni miłośierdźie otrzymáją. Błogoſłáwieni czyſtego ſercá: ábowiem oni BOGA ogłądáją. Błogoſłáwieni pokoy czyniacy: ábowiem oni názwáni będą ſynámi Bożemi. Błogo-

O kad ſedos/ prieio pas ii mokitiniey iuo/ ir atweres naſrus ſawo mokio iuos/ kalbedamas: Palayminti ubagay dwaſey: nes iu ira karaliſte dangaus. Palayminti ramus: nes anis aptures źiame. Palayminti kurie werkia: nes anis bus palinkſminti. Palayminti kurie alkſta ir trokßta teyſibes: nes anis mielaśirdiſte aptures. Palayminti ćiſtos śirdies: nes anis Diewą regies. Palayminti pakaiu darantiei: nes anis ſunumis Diewo bus wadinti. Palayminti kurie perſekioimus kenćia del teyſibes/ nes iu ira Karaliſte Dan-

ſławieni, ktorzy cierpią prześládowánie dla ſpráwiedliwości: ábowiem ich jeſt Kroleſtwo Niebieſkie. Błog ſławieni jeſteśćie, gdy wam złorzeczyć będą, y prześládować was, y mowić wſzyſtko złe przećiwko wam kłamáiąc dla mnie. Ráduyćie ſię y weſelćie, ábowiem zapłátá wáſzá obfita jeſt w Niebieſiech.

W dźień Zaduſzny Ew: uſzaná Swiętego w Rozdźiale 5.

WOn czás mowił JEZUS Uczniom ſwoim, y tłuſzczom żydowſkim: Záprawdę, záprawdę wam powiadam: żeć idźie godźiná y teraz jeſt, gdy umárli uſłyſzą głos Syná Bożego. A ktorzy uſłyſzą, ożyją. Agaus. Palayminti eſte: kad pikti iumis kalbes żmuones / ir perſekios ius/ ir wiſa pikta kalbes prież ius meluodami del manes. Dżiaukites ir linkſminkites: nes alga iuſu gawſi ira Danguoſe.

Ant dienos Zaduſznos Ew: Jono S. Pad: 5.

ANuo metu kalbeio JEZVS mokitiniams ſawo / ir minioms żidu: Jżtieſos/ iſztieſos ſakau iumus/ ateyti adina/ ir dabar ira / iuog numireley iſzgirs balſa Sunaus Diewo; kurie iſzgirs/ bus gywi. Nes kaypo Tewas tur giwenima

bowiem

bowiem jáko Oćiec ma żywot w ſobie; ták dał y Synowi, áby miał żywot w ſobie: y dał mu władzą ſąd czynić, iż jeſt Synem człowieczym. Nie dźiwuyćież ſię temu, boć przychodźi godźiná: w ktorą wſzyſcy, co ſą w grobiech, uſłyſzą głos Syná Bożego. Y wynidą, ći ktorzy dobrze czynili, ná zmartwychwſtánie żywotá: á ktorzy źle czynili, ná powſtánie ſądu.

W dźień S. Marćiná Biſkupá y Wyznawcy Ew: u Łuk: Swiętego w Rozdźiale 11.

WOn czás mowił JEZUS Uczniom ſwoim: Zaden świecę zápaliwſzy nie ſtáwia w ſkrytośći, áni pod pats ſawiie/ teyp ir ſunny dawe/ idant turetu giwenima pats ſawiie/ ir dawe iam waldźia/ ir ſudą dariit/ todel iuog ira ſunus Zmogaus. Ne ſtebekites delto: nes ateyti adiina/ kurioi wiſsi/ kurie ira grabuoſe/ißgirs balſo io. Jr ißeis tie/ kurie geray dare ant prikielimo giwenimo/ o tie/ kurie piktay dare ant prikielimo ſudo.

Ant dienos S. Martino Ewangelia Łuk: S. Padeime 11.

ANuo metu kalbeio JEZUS mokitiniams ſawo: Niekas żwakies ażudeges/ ne ſtato paſlaptey/ ney po kietwirćiu: bet

korzec, ále ná świeczniku: áby ći ktorzy wchodzą, widźieli świátło. Swiecá ćiáłá twojego jeſt oko twoje. Jeśliby tedy oko twe było ſzczere, wſzyſtko też ćiáło twe świetne będźie. Lecz jeśliby złe było; y ćiało też twoje ćiemne będźie. Patrzayże tedy, żeby świátło ktore w tobie jeſt, ćiemnością nie było. Jeśliby tedy ćiáło twe wſzyſtko świetne było, nie máiąc jákiey czaſtki ćiemney; będźie wſzyſtko świetne: á jáko świecá jáſna oświeći ćię.

Ná dźień S. Stániſtiwá Koſtki Wyznawcy z Zakonu S. J. Ew: uŁuk: S. w Rozd: 12.

ONego czáſu mowił JEZUS Uczniom

ant liktoriaus/ idant kurie ineina/ regietu ſwieſibe. Żwakia kuno tawo ira akis tawo. Jey akis tawo bus tieſi / wiſſas kunas tawo ſwieſus bus. Bet iey pikta bus/ ir kunas teypogi tawo tamſus bus. Weyzdek tada idant ſwieſibe/kuri tawimp ira / tamſibemis ne butu. Jey kunas tawo wiſas ſwieſus bus / ne turedamas kokios dalos tamſibiu/ bus wiſſas ſwieſus/ ir kaip żwakia ſwieſi apſwies tawe.

Ant dienos Pałayminta Staniſłowo Koſtkos iſzpaźintoio iżg Zokono S. J. Ew: Łuk: S. Padeime 12.

ATſuo metu kałbeio ſwoim:

ſwoim: Nieboyćie ſię mała trzodo: ábowiem ſię upodobáło Oycu wáſzemu dáć wam Kroleſtwo. Poprzedayćież co maćie, á dayćie jálmużnę. Czyńćie ſobie mieſzki ktore nie wietſzeią, ſkárb nieuſtáwáiący w Niebieśiech; gdźie ſię złodźiey nie przybliża, áni mol pſuje. Abowiem gdźie jeſt ſkarb wáſz, tám y ſercce wáſze będźie.

JEZVs mokitiniams ſawo: Nebiiokites maias gardeli: Nes paſimego Tewui iuſu duot iumis Karaliſte. Parduokite ka turite/ o duokite ialmużną. Gatawokite ſaw maſinas ne paſenaućias ſkarbą/kurſay neſimaźina danguoſe / kur wagis ne prieina ir kandis ne gadina. Nes kur eſti ſkarbas iuſu/ tenay bus ir ſirdis iuſu.

W dźień S. Katárzyny Ewángelia táż, ktora jeſt ná Swięto S. Jágnieſzki, ná kárćie 146.

W dźień S. Fráncíſzká Xáwierá Apoſtołá Indyiſkiego Ew: u Márká S. w Rozd: 16.

Ant dienos S. Franc: Xaweriuſzo iſzpaźintoio iż zokono S. J. Ew: Mork: S. Pad: 16.

ONego czáſu mowił JEZUS Uczniom ſwoim: Idąc ná wſzytek świát, opowiáday-

ANuo metu tare Jezus Mokitiniams ſawo: eydami ant wiſſa ſwieta apſakijkit

ćie Ewángelią wſzemu ſtworzeniu. Kto uwierzy, y ochrzći ſię, zbáwion będźie: á kto nie uwierzy, będźie potępion. A cudá tych, co uwierzą, te náśládować będą. W imię moje czárty będą wyrzucáć, nowemi językámi będą mowić, węże będą brać, y choćby co śmiertelnego pili, ſzkodźić im nie będźie. Ná niemocne ręce będą kłáść, á dobrze ſię mieć będą.

W dźień Poświęcenia Kościoła Ew: u Łuk: S. w Rozd: 19.

W On czas: Wſzedſzy JEZUS ſzedł przez Jerycho. A oto máż imieniem Záchеuſz, ktory był Arcycelnikiem, á ktemu bogátym; y ſtárał ſię

Ewanielią wiſokiam ſutwierimui: Kas intikes/o bus apkrikßtitas/ iſßganitas bus: bet kas ne intikes/bus paſkandintas. O ženkłai tus/kurie intikes/ tie ſeks: warde mano welnus iſßwaris/ nauieis lezuwieis kalbes/ žałćius nešios/ o norint ką ſmertiſßką giertu ne iſßkadis jiems: Ant negalinćiu rankas uždes/ o geray jiems bus.

Ant paſwentinimo Bažnićios Ew: Łuk: S. Padeime 19.

A Tuo metu iſßeies Jezus/ eio per Jerycha. O ßtay wiras wardu Zacheuſßas/kurſay buwo wiresniu terp muytiniku/ o tas buwo bagotas: Jr ru-

aby

áby widźiał JEZUSA, coby zacz był: á nie mogł przed rzeszą, bo był małego wzrostu. A bieżawszy naprzod, wstąpił ná drzewo płonney figi, áby go uyrzał, bo tamtędy iść miał. A gdy przyszedł ku onemu mieyscu poyrzawszy wzgorę JEZUS uzrzał go, y rzekł do niego: Zácheuszu, zstąp prętko, ábowiem dźiś potrzemi zmieszkáć w domu twoim. Y prętko zstąpił. Y przyjął go z rádośćią. A widzac wszyscy, szemráli mowiąc: iż stánął gospodą u człowieká grzesznego. A stánawszy Zácheusz, rzekł do Páná: Oto Pánie, połowicę máiętności moich dawam ubogim:

pinos regiet Jezusa kuo butu essus/ ir negaleio del minios/nes buwo maio stomenio. Jr pirm nutekieies/ užlipo ant medźio figos łauko/idant ii išwistu: nes tenay tureio praeyt. Jr kad atajo ant anos wietos/ paweyzdeies aukštin Jezus/ išwidо ji/ ir tare ioup: Zacheušay nulipk weykiey: nes šią diena reykia man but namuose tawo: Jr nulipo weykiey/ ir prieme ii su dziagsmu. O regiedami wisi/ murmeio kalbedami: iuog pas žmogu nusideiusi užeio. O stoies Zacheušas/ tare Wieszpatiesp: Wieszpatie šitay puse turtu mano

á jeślim

á jeślim kogo w czym podszedł, wracam we czwor naſob. Rzekł mu JEZUS: Iż ſię dźiśia zbáwienie ſtáło temu domowi: dla tego że y on jeſt ſynem Abráhámowym. Bo przyſzedł Syn człowieczy ſzukáć y záchowáć to, co było zginęło.

duomi ubagamis / o iey ka kame apgawau/ ataduomi kietwerio: pay. Jr tare Jezus: iuog sia diena ſtoios iſsganimas namamus tiems/todel iuog ir a: nas ira ſunumi Abra: homo. Nes ateio Su: nus żmogaus ieſskotu/ ir iżganitu kas buwo prażuwus.

W dźień jednego Swiętego Męczennika Ew: uŁuk: S: w Rozd: 14.

ONego czáſu rzekł Pan JEZUS do rzeſzy: Jeśli kto idźie do mnie, á nie ma w nienawiśći Oycá ſwego, y Mátki, y żony, y dźieći, y bráći, y ſioſtr, jeſzcze też y duſze ſwojey, nie może być Uczniem moim. A kto nie noſi

Ant ſzwentes wieno Kintetoio Ew: Łuk: Szwęto Padeime 14.

ATuo metu tare Jezus miniomis: iey kas eyt paſkuy ma: ne/o ne turi neapkatoi Tewo ſawo/ ir Mo: tinos/ ir ſunu/ ir bro: lu/ ir ſeſeru/ o dabar ir duſios ſawo/ negal mano but mokitinis. O kas ne neſiuoia kri:

krzyżá

krzyżá ſwego, á idźie zá mną; nie może być Uczniem moim. Abowiem kto z was, chcąc budować wieżą, nie pierwey śiadſzy ráchuje nákłády, ktorych potrzebá, jeśli ma do wykonánia: áby gdyby założył fundáment á nie mogł dokończyć, wſzyſcy pátrzájący nie poczęli śmiać śię z niego, mowiąc: Iż ten człowiek począł budować, á niemogł dokonáć? Abo ktory Krol, máiąc jáchać ſtoczyć woynę z drugim Krolem; nie pierwey śiadſzy myśli, jeśli może z dźieśiąćią tyśięcy potkáć śię z onym, ktory z dwudźieſtą tyśięcy jedźie przećiw niemu? bo ináczey gdy on jeſzcze

žiaus ſawo/ o eyna paſkuy manę/ ne gali but mokitiniu mano. Nes kas iß iuſu noredamas iżſtatit boßßtą/ ne pirmiaus ſededamas ſuſkayto indeimus/ kuriu reykia/ idant turetu kuo pabaykt: Idant kad užguldis grunta/ o ne galetu pabaykt/ wiſsi regiedami ne pradetu iśśjuokt ji taridami: iuog tas zmuogus pradeio budawot/ o negaleio pabaykt. Atba kuris Karalus eydamas kariaut prieß kita karalu/ ne pirmiaus ſededamas muſta/ iey gali ſu deśimti tukſtančiu ſuſitikt/ kuris ſu dwiem deſimtim tukſtančiu eit prieß

jeſt

jest dáleko, poselstwo wyprawiwszy, prosi o to, co do pokoju należy. Tak też każdy z was, ktory nie odstępuje wszystkiego co ma, nie może być moim Uczniem.

Wtora o tymże Ew: u Matteuszá Swiętego w Rozdźiale 16.

ONego czásu rzekł JEZUS Uczniom swoim: Jeśli kto chce zá mną iść: niech sam siebie záprze, y weźmie krzyż swoy, á náśláduje mię. Bo ktoby chćiał záchować duszę swoię, stráci ją. A ktoby stráćił duszę swoję dla mnie, znaydźie ją. Bo cożpomoże człowiekowi, jeśliby wszytek świát zyskał, á ná duszy

ji: neg kitaypo/dabar iß tola essanćiop siuzdams meldźia apetay/ kas pakaiuy prigul. Teypagi kiekwienas iß iusu/ kuris ne apłaydźia wisa ka tur/ negali mano but mokitinis.

Antra ape tagi Ew: Matth: S. Pad: 16.

ANuo metu tare Jezus mokitiniamis sawo: Jey kas nor eyt paskuy mane/ tegul sawe usiżada/ ir tegul nesza kriżiu sawo/ ir seka mane. Nes kas nores iżganit dusią sawo / prapuldis ią: o kas paterios dusią sawo del manes / tas ią. Nes kas pades żmoguy/ norin wisą świetą nupelnitu/

swey

swey szkodę podjął? ábo co zá odmianę da człowiek zá duszę swoię? Abowiem przyidźie Syn człowieczy w chwale Oycá swego z Anjoły swojemi: á tedy odda káżdemu według uczynkow jego.

W dźień wielu Męczennikow Ew:u Łuk: S. w Rozdźiale 21.

ONego czásu rzekł JEZUS Uczniom swoim: Gdy usłyszyćie wálki y rozruchy; nie lękayćie się; potrzebá áby to było wprzod, áleć nie wnet koniec. Tedy im mowił: Powstánieć narod przećiw narodowi, y krolestwo przećiw krolestwu: y wielkie trzęsienia źiemie bę-

o isškada gawtu ant dusiuos sawo: arba kokia atmayna duos žmuogus už dusią sawo. Nes Sunus žmogaus tur atayit garboy Tewo sawo su Anjolays sawo: ir tuomet ataduos kiekwienam pagal darbu io.

Ant Szwentes daug Kentietoiu Ewangelia Łuk: S. Pad: 21.

ATuo metu tare Jezus mokitiniams sawo: Kad išgirsite karias ir trinkiejimą nebiiokites/ reykalas idant tay butu pirma/ bet dabar ne tuoiaus galas. Tada kalbeio iemis: Kialsis gimine prieš gimine/ karalistė prieš karalistę/ ir žiames drebei-

da

dą mieyſcámi, y mory, y głody, ſtrachy też z Niebá, y znáki wielkie będą. Ale przed tym wſzyſtkim tárgną ſię ná was rękámi ſwemi, y będą prześládować podawáiąc do bożnic y więźienia, ćiągnąc do Krolow y Státoſtow dla imienia mego: á potka was to ná świádectwo. A przeto kłádźćie do ſerc wáſzych, nie obmyśláć, jákobyśćie mieli odpowiádáć. A bowiem já wam dam uſtá y Mądrość, ktorey nie będą mogli odeprzeć, áni ſię ſprzećiwić wſzyſcy przećiwnicy wáſi. Będźiećie też wydáni od Rodźicow y bráciey, y krewnych, y przyjáćioł: á o śmierć

mai didi bus wietomis/ ir maray/ ir baday / ir baymes iß Dangaus/ ir ziankłay didi bus pirma to wiſo/ ßoks ant iuſu rankomis ſawo/ ir perſekios/ paduodami Bażnićioſna/ ir kalineſna / tesdami Koralump/ir ſtoraſtump del wardo mano. O pritiks iumus ant świećimo. O del to dekite ßirdiſna iuſu/ir ne rupinkites kaypo atſakitumete. Nes aß duoſiu iumis naſrus ir iß-minti/ kurey negales prießtaranti/ney atſiſpirti wiſi prießiniſkay iuſu. O buſite iß-duoti nuog gimditoiu ir brolu/ ir nuog giminećiu/ ir prietelu:

przy-

przypráwią niektore z was: y będźiećie w nienawiśći u wſzytkich dla imienia mego: á włos z głowy wáſzey nie zginie. W ćierpliwośći wáſzey otrzymaćie duſze wáſze.

Wtora ná Swięto wielu Męczennikow Ew: Łuk: S. wRozd: 6.

WOn czás: Zſzedſzy JEZUS z gory, ſtánął w polu, y rzeſzá Uczniow jego, y mnoſtwo wielkie ludźi ze wſzyſtkiey Zydowſkiey źiemie, y z Jeruzalem, y z Pomorzá, y Tyru, y Sydonu, ktorzy byli przyſzli, áby go ſłuchali, y byli uzdrowieni od niemocy ſwoich. Y ktorzy nágábáni byli od duchow nieczyſtych, u-

ir numarins niekurius iß iuſu. Jr ne ußkes ius wiſi żmones del wardo mano. O plauſas iß gałwos iuſu neprapuls: kantribei iuſu aptureſite duśias iuſu.

Antra Ew: ant Szwentes Szwentu Mućialniku Łuk: S. Pad: 6.

ANuo metu nuźiangdamas nuog kalno Jezus ſtoios ant łauko ir minia mokitiniu iuo / ir kuopa żmuoniu dide iß wiſos źiames Judeos ir Jeruzalem/ ir iß pamariu/ ir Tyro/ir Sydono/ kurie ataio idant klayſitu iuo/ ir butu iźgiditi nuog ligu ſawo. Jr kurie nuog dwaſiu nećiſtuiu kludineti buwo / pa-

zdra-

zdrawiáni byli. Y wszyſtká rzeſzá prágnęłá go dotknáć ſię: abowiem moc wychodźiłá od niego, y uzdrawiáłá wſzyſtkich. A on podniozſzy oczy ná Uczniе ſwoje, mowił: Błogoſłáwieni ubodzy; bo wáſze jeſt Krolеſtwo Boże. Błogoſłáwieni, ktorzy teraz łákniećie; bo będźiećie náſyceni. Błogoſłáwieni, ktorzy płáczećie teraz; bo ſię śmiáć będźiećie. Błogoſłáwieni będźiećie, gdy was będą nienawidźieć ludźiie, y gdy was wyłączą, y będą ſromośić: á imię wáſze wyrzucáć jáko złe, dla Syná człowieczego. Weſelćie ſię dniá onego, y raduyćie ſię; bo oto zapłátá wáſzá jeſt obfita w Niebie.

ſweykinti buwo. Jr wiſa minia gieydе daſilitet iuo/ nes galibe iß io iſeydineio/ ir paſweikino wiſſus. O anas pakielas akis ant mokitiniu ſawa/ tare: Pagarbinti ubagay: nes iuſu ira karaliſte Diewo. Pagarbinti/ kurie nu alkſtate / nes buſite paſotinti. Pagarbinti/ kurie werkiate / nes iuokſites. Pagarbinti buſite kada iuſs neapkes żmones/ ir kad atſkirs ius/ ir użgiedins ius/ ir warda iuſu kaip pikta iſmetines del Sunaus żmogaus. Dżiaukites anoy dienoy/ ir linkſminkites: nes ſtay alga iuſu gauſi ira danguy.

Ewán:

Ewán: ná Swięto SS. Pánien y Męczenniczek táż, ktora ná Swięto S. Jágnieſzki u Mátteuſzá S. w Rozdźiale 25. ná kárcie 146.

Ná dźień Popielcowy Ew: u Mátteuſzá S. w Rozdźiale 6.

WOn czás mowił JEZUS Uczniom ſwoim: Gdy pośćićie, nie bądźćie jáko obłudnicy ſmętnemi: Abowiem oni twarzy ſwoje niſzczą, áby ſię ludźiom okazáli poſzczącemi. Záprawdę powiádam wam, iż wźięli zapłátę ſwoję. Ale ty kiedy pośćiſz, námaż głowę ſwoję, y umyi oblicze ſwoje: ábyś ſię nie okazał ludźiom iż pośćiſz, ále Oycu twemu, ktory jeſt w ſkrytośći: á Oćiec twoy ktory widźi w ſkrytośći, odda tobie. Nie ſkarbćie

Ant Pełenu dienos Ew: Mat: S. Pad: 6.

ANuo metu tare Jezus mokitiniams ſawo: Kad paſnikawiate/ ne bukite kaip weydmainei nuludę. Tes iſznaykina weydus ſawa/ idant butu regieti nuog żmuoniu iuog paśnikauia. Vjtieſa ſakaw iumis/ iuog eme alga ſawo. O tu kad paſnikauji/ patepk galwa ſawo/ ir weyda tawo nupraułk/ idant neſirodituмei żmonemis iuog paſnikauji/ bet Tewui tawa/ kuris ira uždangoy. O Tewas tawo kuris regi

ſobie

ſobie ſkárbow ná źiemi: gdźie rdzá y mol pſuje, y gdźie złodźieje wykopywáią, y krádną. Ale ſkarbćie ſobie ſkárby w Niebie: gdźie áni rdzá, áni mol nie pſuje, y gdźie złodźieje nie wykopuią, áni krádną. Abowiem gdźie jeſt ſkarb twoy, tám jeſt y ſerce twoje.

uźdangoy'atadnos táu. Nie kraukite iumis iźdu źiamiey/ kur rudis ir kandis gadina/ ir kurwagiey ne iſſkaſa ir pawogia. Bet kraukite iźdus iumis dangui/kur ney rudis/ney kandis gadina/ ir kur wagiey ne iſſkaſa/ ir ne pawogia. Nes kur ira iźdas tawo/ tenay ira ir ſirdis tawo.

Ná dźień Pogrzebu umárłego Ew: S. Janá w Rozdźiale 11.

Ant dienos pałaydawimo numirusio Ew: Jono S. Pad: 11.

WOn czás rzekłá Marthá do JEZUSA: Pánie, byś tu był, nie umárłby był brát moy. Lecz y teraz wiem,, że o cokolwiek będźieſz BOGA proſił, dać to BOG. Powiedźiał jey JEZUS: Zmartwychwſtánie

Anuo metu tare Morta Jezuſop: Wieſpatie/ kad ćia butumey buwes/ brolis mano butu ne numiris. Bet ir nu źinau/ iuog ko tiktay paprasiſi nuog Diewo/duos tam Diewas. Tare iey Jezus: Kialſis

brát

brát twoy. Rzekłá mu Marthá: Wiem iż zmartwychwſtánie w zmartwychwſtániu w oſtátni dźień. Rzekł jey JEZUS: Jam jeſt Zmartwychwſtánie, y Zywot. Kto w mię wierzy; choćby y umárł, żyw będźie. A wſzelki ktory żyie, á wierzy w mię; nie umrze ná wieki. Wierzyſz temu? Powiedźiáłá mu: Y owſzem Pánie, jam uwierzyłá żeś ty jeſt Chryſtus Syn Boży, ktoryś ná ten świát przyſzedł.

Ná dźień Nayświęt: Pánny, jáko to názwáney Snieżney, y ná inne dni, w ktorych bierze ſię Ew: ze Mſzy Wotywy o Nayś: Pánnie, u Łukaſzá S. w Rozdziale 11.

brolis tawo. Tare iam Morta/ żinan inog kielsis iż numiruſiu kielime paſkutinioy dienoy. Tare iay Jezus: Aſs eſmi priſikelimas ir giwenimas: kas tiki ing mans/ norint numirtu/ giwes; O kiekwienas kuris giwena ir tiki ing mane/ ne numirs amżinay. Tikitu tayt Tare iam: Teyp Wieſpatie/ aſs tykiu inog tu eſsi Chryſtus Sunus Diewa/ kuris ant to ſwieto atejei.

Ant dienos Pannos Szwenciausios kaipo tay wadintos ſniegu, ir an kitu dienu Łuko Szwięto Pad: 11.

ONego czáſu: Gdy mowił JEZUS do rzeſzy, podniozſzy głos niektora niewiáſtá z rzeſze, rzekłá mu: Błogoſłáwiony żywot, ktory cię noſił, y pierśi ktoreś ſsał: A on rzekł: Y owſzem błogoſłáwieni, ktorzy ſłucháją ſłowá Bożego, y ſtrzegą go.

Anuo metu: kadaj Jezus kalbeio miniop/ pakeluſi balſa nekuri moterißke iß minios/ tare iam: Pagirtas ziwatas/ kuris taws neßioio/ ir krutis/ kuris zindai. Bet jis tare: Jr labay pagirti tie/ kurie klauſo zodzio Diewo/ ir ſaugoia io.

Litvanica Confeſſio.

ASz grießnas zmogus ſpawieduoiuos Ponuy Diewuy wiſagalinćiam/ Traycey Szwentoy wienam/ Pannay MARYEY/ Motinay Diewo/ir wiſiemis Szwentiemis/ir taw Kunige Tewe/ iż deśimties Diewo priſakimu: o labiauſey iß dwieiu/iuog nemileiau Pona Diewo ſawo/ iß wiſos duſiuos ſawo/ ir iß wiſu ſilu ſawo/ ir iß wiſu miſlu ſawo/ o artima ſawo kaypo ſawe pati. Spawiedoios ir duomiſi kaltu iß ſeptiniu grieku didziuiu/ iß puykibes/ troßkawima lobio/iß biauribes/

iß

iß ruſtibes/ pawideimo/ apſiryimo/ tingieimo ant tarnawimą Diewuy. Duomiſi kaltu iß penkiu paiautimu kuno mano grießno/ iß regieimo/ girdeimo/iß pawoſtimo/ iß paragawimo/ iß daſiliteimo ne prideranćio. Jr iß kitu wiſu grieku ſawo: To gayluoſi/ ir to ſpawiedoiuos: ir praßau ſaw ne kaltos mukos Ponas JĘZVSO Chryſtuſo/ idan manes nia korotu pagal didźiu/ ſunkiu/ ir biauriu grieku mano/ bet pagal neiß ſakitos ſawo meyles ir mielaśirdiſtes atlayſtu mań wiſus griekus. Jr praßau ſau ußtarimo Pannos Szwenćiauſios Motinos Diewo/ ir wiſu Swentu. Amen.

PAliecawoiu łoſkomis iuſu ſtoną dweioki / ſtoną dwaſißką/ ir ſtoną świecką. Stone dwaśißkame Popieźiu śwenćiawſi/ ir wiſus Kardynołus/ Arcibiſkupus Biſkupus/ir wiſas Dwaſißkas aſabas. Stone Swieckame Cieſoriu Jo Miliſtą/ Karalu Ponu muſu/ ſu wiſais Senatoreis/ Vriednikays/ Ponais ir ſu wiſomis świeckomis. Palecawoiu reykalus Karaliſtes muſu/ o łabiauſey/ idant Ponas Diewas ne korotu mus pagal daugibes grieku muſu/ bet attolintu waynas / o Pakaitu mumis duotu. Taypagi idant ſergietu mus

nuog Badu/ Pawietres/ Vgnies/ wiſokiu liſ-
gu/ ir wiſokiu koroniu. Teypagi palecawoiu
łoſkomis iuſu wiſus nuluduſius/ pawarguſius/
griekie ſmertelname eſſancius pakieleywingus
ir ligonius. Teypagi palecawoiu Dusias Ci-
ſcziuy eſſancias/ ir wiſus numiruſius/ o la-
biauſey/ kurie toy Bażnicioy ira pałayduoty.

O mes ſawes ne użmirżdami ſukalbekim
to malda.

BVK paſłowintas Diewe Trayćioy Szwen-
toy wienas/ taw kłonioiuos / taws mel-
dżiu/ taws iſpażyſtu Diewe Tewe/ Diewe
Sunau/ Diewe Dwaſe Swenta/ tris aſabos/
wienas Diewe. Buk pagarbintas Sunau Die-
wo JEZAV Chriſte/ taw kłonioiuos taws
iſpażiſtu/ kurſay pryemey tikrą Kuną iſ Pan-
nos MARJOS. JEZAV Chryſte/ tikras
Diewe/ tikras Żmogau/ kurſay del muſu ant
Kryżiaus numirey/ ir kielays iſ numiruſiu/
paſtatey żiankluoſe duonos ant Altoriaus/ ti-
krą Kuną/ ir Krawią tawo Szwenćiauſeme
Sakramente/ kuris eſsi wiſu Sudżia/ klau-
ſantiemis Bażnićios Szwentos dangu duoſi/ o
piktus y pekłą nuſtumſi. Wis tikiu/ ką Ba-
żuićia Szwenta paduoda: welićia ſimtą kartu

numirti/

numirti/ nekayp nuog artykułu Wieros Szwę-
tos adstoti. Wisa galis Diewe/ neiszsakitos
miłasirdistes tawimp wiluosi/ iuog del smer-
ties JĘZVSO Chrystuso/ Jszganitoio musu
duosi łoska tawo/ ant iszganimo Dusiuos ma-
no/ pagiwenimą Wieroy Swentoy: o potam
Karalistey; Dangaus su Swentays tawo am-
zina giwenimą. O Diewe amziu/ grazibe ne-
iszsakita/ del tawo gieribes milu tawe łabiau-
sey uz wisus dayktus. Gaylu isz wisos sirdies/
iuog tawe Diewą pazeydziaw. Diewe Mey-
les duok par muką/ir ronas JĘZVSO Chri-
stuso/ idant ne nutrotitia łoską tawo. Su
sopuleis JĘZVSO glaudziu wisas mysles/
zodzius/darbus/ waigus mano. JĘZVS ku-
ris del musu numirey ant Kryziaus meldziu
tawe par muką/ir sopulus tawo/tegul ne puo-
ła brangus Krawias tawo ant prapulties
Dusios mano/ bet ant pagielbeimo mano/ ir
wisu Krykszcioniu/ mirsztanciu/ werkiancziu/
suspanstu/ keleywiu ir namiszkiu. Panna Swen-
ciause/ Motina Diewo/ melskis uz mus kak-
tus/ nu/ ir walandoy smerties musu. Amen.

Wardan Diewo Tewo/ ir Sunaus/ ir
Dwasios Szwentos/ Amen.

PRZED KAZANIEM.

Na część y na chwałę Pánu Bogu Wszechmogącemu w Troycy Swiętey jedynemu, na pożytek náśz duchowny, czyta nam Kościoł S. Ewáng: napiśána u NN. w Rozd: N. ktorey jáko słow Páńskich z uczćiwośćia posłuchayćie.

Onego czásu &c. *Na końcu:* Tyle słow Ewángelii Swiętey.

PO KAZANIU.

Zálecam Łáskom Wászym, stan dwojáki: stan Duchowny, y stan swiecki: w stanie Duchownym Oycá Swiętego, tákże y Páśterzá nászego Jáśnie Wielm: &c. z całym Duchowieństwem.

W stanie świeckim Nayjáśnieyszego Krolá Páná nászego, ze wszyśtka Rádá y Rycerstwem. Zálecam dusze w czyścu zostáiące, ludźi utrapionych &c. Sámi siebie nie przepominájąc mowćie zá mną Powszechną spowiedź.

JÁ grzeszny człowiek, spowiádam się Pánu BOGU Wszechmogącemu w Troycy Swiętey jedynemu, Nayświętszey Pánnie MARYI Mátce Bożey, y wszyśtkim Swiętym, iżem zgrzeszył przećiwko Pánu BOGU mojemu, myślą, mową, y uczynkiem, nie miłuiąc Páná BOGA mego, ze wszyśtkiego sercá, á bliźniego jáko mnie sámego: iżem zgrzeszył pychą, łákomstwem, nieczyśtośćią, gniewem, zazdro-

śćią,

ścią, obżárstwem, leniſtwem, y piáćią zmyſłow ćiáłá mego: tego mi żal, tego ſię ſpowiádam, y ućiekam ſię do zaſług niewinney męki Páná náſzego JEZUSA Chryſtuſá, y do przyczyny Nayświętſzey Pánny MARYI Mátki Bożey, y Wſzyſtkich SS. áby mię Pan BOG nie ſądźił wedle wielkośći grzechow moich, ále wedle wielkiego miłośierdźia ſwego ráczył mi je odpuśić.

AKT WIARY.

Wierzemy iż BOG náſz Chrześćiáńſki jeſt Troycá Przenayświętſza, BOG Oćiec, BOG Syn, BOG Duch Swięty, trzy Oſoby, jeden BOG. Wierzemy iż Chryſtus Pan jeſt JEZUS Syn Boży, Zbáwićiel náſz, prawdźiwy BOG, prawdźiwy Człowiek, á jeden Chryſtus. Wierzemy, iż w Nayświętſzym SAKRAMENCIE jeſt prawdźiwe CIAŁO y KREW Chryſtuſá JEZUSA Syná Bożego. Wierzemy, cokolwiek Kośćioł Swięty Kátolicki Rzymſki wierzy, trzyma, y uczy. Chwałá BOGU Oycu, y Synowi, y Duchowi Swiętemu. Ják byłá ná początku, y teraz, y záwſze, y ná wieki wiekow. Amen.

Boże bądź miłośćiw mnie grzeſznemu!

W Imię Oycá, y Syná, y Duchá S. Amen.

WYZNANIE WIARY SWIĘTEY KATOLICKIEY.

JA NN. mocno wierzę y wyznawam wszystkie y każde rzeczy, ktore się zawierają w Składzie Wiáry, ktorego S. Kościoł Rzymski używa, to jest: Wierzę w jednego BOGA, Oycá Wszechmogącego Stworzyciełá Niebá y ziemie, wszystkich widomych, y niewidomych rzeczy. Y w jednego Páná nászego, JEZUSA Chrystusá, Synà Bożego jednorodzonego, y z Oycá przed wieki wszystkiemi urodzonego, Bogá z Bogá, światłość z światłości, Bogá prawdźiwego, urodzonego, nie stworzonego, społistnego Oycu, przez ktorego, wszytkie rzeczy są sprawione. Ktory dla nas ludźi, y dla nászego zbáwienia, z Niebá zstąpił, y wćielił się z Duchá Swiętego, z MARYI Pánny, y stał się człowiekiem. Ukrzyżowan też dla nas, pod Pontskim Piłatem, umęczony, y pogrzebiony jest. Y wstał zmartwych trzećiego dniá, według pismá, y wstąpił ná niebioſá, śiedźi ná Prawicy Oycowskiey. Y powtore ma przyść z chwałą sądźić żywe, y umárłe, ktorego Krolestwo końcá nie weźmie. Wierzę y w Duchá Swiętego. Páná ożywiającego, ktory od Oycá y od Synà pochodźi; ktory z Oycem, y z Synem społecznie bywa chwalony, y spolnie wielbiony: Ktory mowił przez Proroki. Wierzę w jeden, Swięty, powszechny, y Apostolski Kościoł: Wyznawam Chrzest jeden, ná odpuszczenie grzechow, y czekam zmartwychwstánia umárłych, y żywotá przyszłego wieku Amen. Apostolskie y Kościelne podánia, y insze tegoż Kościołá záchowánia, y ustáwy, mocno przyimuię, y wyznawam. Do tego, Swięte Pisma, wedle tego rozumienia, ktore trzymał, y trzyma Kościoł Swięty powszechny Mátká nászá, ktoremu należy czynić rozsądek, o prawdźiwym wyrozumieniu, y wykładźie Pismá Swiętego, przyimuię, y inaczey go trzymáć nie będę, y wykładáć, jedno wedle zgodnego wyrozumienia Oycow Swiętych. Wyznawam też, że śiedm prawdźiwie y właśnie jest Sákramentow nowego Zakonu, od JEZUSA Chrystusá Páná nászego postánowionych, y do zbáwienia ludzkiego,

kiego, ácz nie wszystkich káżdemu potrzebnych, á te sá: Chrzeſt, Bierzmowánie, Ciáło y Krew Páńska, Pokutá, Oſtátnie Pomázánie, Káplánſtwo, y Máżeńſtwo; y że one łáſki udzielája: do tego, że z nich, Chrzeſt, Bierzmowánie, y Káplánſtwo, bez świętokrádztwá powtorzáne być nie moga. Przyięte też, y pochwalone, Kościołá powſzechnego obrzędy, ktorych okołó tych Sákrámentow używáją, przyimuię, y przypuſzczam. To wſzyſtko, co o grzechu pierworodnym, ná Swętym Trydeńſkim Zebrániu ieſt opiáno, y objáśniono, przyimuię, y przyznawam. Wyznawam tákże, iż ná Mſzy świętey, ofiáruja BOGU, prawdźiwą, właſną, y ubłágálną Ofiárę, zá żywe y umárłe; y że w Nayświętſzym Sákrámencie, Ciáłá y Krwie Páńſkiey, ieſt prawdźiwe, rzetelne, y iſtotne Ciáło, y Krew, wełpoł z duſzą y z Boſtwem Páná náſzego JEZUSA Chryſtuſá, y że ſię tám Przemienia wſzyſtká iſtotá chlebá w Ciáło: y wſzyſtká iſtotá winá, w Krew; ktore przemienienie Kościoł powſzechny, Przeiſtoczeniem názywa. Zeznawam też, iż pod jedną tylko oſobą, wſzyſtek, y zupełny Chryſtus, y prawdźiwy ſię Sákrament przyimuje. Státecznie trzymam, iż Czyśćiec ieſt, y że ſię tám duſzom zátrzymánym, záſługámi wiernych pomoc dáje. Tákże, iż Swiętych wełpoł z Chryſtuſem krolujących, czcić, y wzywáć mamy, y że oni, modlitwy Pánu BOGU zá nas ofiáruja; y że kości ich święte, máją być w poſzánowániu. Mocno twierdzę, iż Obrázy Páná Chryſtuſowe, Nayświętſzey Pánny Mátki Bożey, y innych Swiętych mieć, y zátrzymywáć potrzebá, y onym powinna cześć, y poſzánowánie godźi ſię oddáwáć. Władza ná odpuſty, iż od Páná Chryſtuſá w Kościele ieſt zoſtáwiona, ktorych używánie Chrześćiáńſkiemu ludowi ieſt bárzo zbáwienne, zeznawam. Swięty, powſzechny, y Apoſtolſki Kościoł Rzymſki, zá Mátkę wſzyſtkich Kościołow y Miſtrzynią znam, y Rzymſkiemu Biſkupowi, Swiętego Piotrá, Xiążęciá Apoſtolſkiego Náſtępcy, y Páná Chryſtuſowemu Namieſtnikowi, prawdźiwe poſłuſzeńſtwo ślubuię, y poprzyſięgam: y inne wſzyſtkie rzeczy, od Swiętych Kánonow, y powſzechnych Koncilia, á oſobliwie od Prze-

świętego

świętego Synodu Trydentſkiego opiſane, y objáśnione, nie wątpliwie przyimuię, y wyznawam: y weſpoł przeciwne wſzyſtkie rzeczy, y kácerſtwá ktorekolwiek od Kościołá potępione, y odrzucone, y przeklęte; Ja także potępiam, odrzucam, y przeklinam. Tę prawdźiwą Kátolicką Wiárę, oprocz ktorey, żaden zbáwion być nie może, ktorą teraz dobrowolnie wyznawam, y prawdźiwie trzymam, tęż zupełną, nienáruſzoną, áż do oſtátniego tchu żywotá, ſtátecznie zá Bożą pomocą trzymáć, y wyznawáć powinien będę; y żeby od moich poddánych, álbo od tych, ktorych dozor do mnie z powinnoſći mojey będźie należał, byłá trzymána, y żeby jey byli náuczeni, y żeby oná od nich byłá wychwalona, ile ze mnie będźie, ſtárać ſię będę powinien.

Ná końcu Profeſſyi Wiáry, práwą rękę ná Ewángelii Swiętego Ianá położywſzy, mowić będie te ſłowá:

Ja tenże NN. obiecuię Panu BOGU, ślubuię, y przyśięgam, ták mi Pan BOG niech dopomoże, y tá Swięta Boża Ewángelia.

Potym pocáłuje Ewángelia.

REGESTR

Ewángeliy, Niedźielnych, y niektorych po nich náſtępuiących.

Co mowić przed Ewáng: y po Kazániu 212.

N 1. Niedźielę Adwentu. - - - - - 1.

Ná 2. Niedźielę Adwentu. - - - 3.

Ná 3. Niedźielę Adwentu. - - - - - 4.

932

REGESTR.

Ná 4. Niedźielę Adwentu. - - - 6.
Ná pierwszą Msza Bożego Narodzenia. - 8.
Ná drugą Msza Bożego Narodzenia. - 10.
Ná trzećią Msza Bożego Narodzenia - 12.
Ná Niedźielę po Bożym Narodzeniu. - 14.
Ná Nowy Rok. - - - - 16.
Ná Niedźielę po Nowym Lećie. - - 16.
Ná trzy Krole. - - - - 17.
Na 1. Niedźielę po trzech Krolach. - 20.
Ná 2. Niedźielę. - - - - 22.
Ná 3 Niedźielę. - - - - 24.
Na 4. Niedźielę - - - - 27.
Ná 5. Niedźielę - - - - 28.
Ná 6. Niedźielę - - - - 30.
Ná Niedźielę ſtárego mięſopuſtu. - - 31.
Ná Niedźielę przed mięſopuſtem. - 34.
Ná Niedźielę mięſopuſtną. - - - 37.
Ná dźień Popielcowy. - - - 205.
Ná 1. Niedźielę Poſtu. - - - 39.
Ná 2. Niedźielę. - - - - 41.
Ná 3. Niedźielę. - - - - 43.
Ná 4. Niedźielę. - - - - 46.
Ná 5. Niedźielę. - - - - 49.
Ná Niedźielę Kwietną. - - - 52.
Ná Wielki Czwartek. - - - 54.
Ná Niedźielę Wielkonocną. - - 57.
Ná Poniedźiałek Wielkonocny. - 59.
Ná Wtorek Wielkonocny. - - - 63.

Ná 1. Niedźielę po wielkiey nocy. - - 65.
Ná 2. Niedźielę. - - - - - 68.
Ná 3. Niedźielę. - - - - - 69.
Ná 4. Niedźielę. - - - - - 71.
Ná 5. Niedźielę. - - - - - 73.
Ná dźień w Niebo wstąpienia P.N.J.C. 74.
Ná 6. Niedźielę po wielkiey nocy, - 76.
Ná Niedźielę Swiąteczną. - - 77.
Ná Poniedźiałek Swiąteczny. - - 79.
Ná Wtorek Swiąteczny. - - - 81.
Ná Dźień Swiętey Troycy. - - 83.
Ná 1. Niedźielę po Swiątkách. - - 84.
Ná dźień Bozego Ciáłá. - - - 85.
Ná 2. Niedźielę po Swiątkách. - 86.
Ná 3. Niedźielę. - - - - - 88.
Ná 4. Niedźielę. - - - - - 91.
Ná 5. Niedźielę. - - - - - 93.
Ná 6. Niedźielę. - - - - - 94.
Ná 7. Niedźielę. - - - - - 96.
Ná 8. Niedźielę. - - - - - - - 98.
Ná 9. Niedźielę. - - - - - 100.
Ná 10. Niedźielę. - - - - - - - 101.
Ná 11. Niedźielę. - - - - - 103.
Ná 12. Niedźielę. - - - - - 104.
Ná 13. Niedźielę. - - - - - 107.
Ná 14. Niedźielę. - - - - - 109.
Ná 15. Niedźielę. - - - - - - - 111.
Ná 16. Niedźielę. - - - - - 113.

Ná 17. Niedźielę. - - - - - - - - 115.
Ná 18. Niedźielę. - - - - - 117.
Ná 19. Niedźielę. - - - - - - - - 118.
Ná 20. Niedźielę. - - - - - 121.
Ná 21. Niedźielę. - - - - - - - 123.
Ná 22. Niedźielę. - - - - - 125.
Ná 23. Niedźielę. - - - - - 127.
Ná Niedźielę oftátnią. - - 129.

REGESTR
Ewángeliy o SWIĘTYCH, Według Roku Kościelnego &c.

NOVEMBER.

30. Ná Swięto Swiętego Andrzeja. 135.

DECEMBER.

3. Ná dźień S. Fráncíszká Xáwierá. 195.
6. Ná dźień S. Mikołáją Biskupá - - 134.
8. Ná dźień Poczęćia N. P. MARYI. 136.
21. Ná dźień S. Thomaszá Apoftołá- - 139.
26. Ná dźień S. Szczepaná Męczenniká - 141.
17. Ná dźień S. Janá Ewángelifty. - 145.
28. Ná dźień SS. Młodźiankow Męczen: 144.

JANUARIUS.

12. Ná dźień S. Jágneszki. - - 146.
25. Ná dźień S. Páwłá Náwrocenia. 148.

FEBRUARIUS.

2. Ná dźień Oczyszczenia N.P.M. - 149.
24. Ná dźień S. Máćiejá Apoftołá. - - 151.

REGESSR.
MARTIUS.
4. Ná dźień S. Kaźimierzá Wyznawcy. 153.
19. Ná dźień S. Jozefá Oblubieńca N.P.M. 154.
25. Ná dźień Zwiaſtowánia N.P.M. - 155.
APRILIS.
23. Ná dźień S. Jerzego Męczenniká. - 158.
MAIUS.
1. Ná dźień SS. Filip: y Jákobá Apoſt: 160.
3. Ná dźień Naleźienia Krzyżá S. - 162.
8. Ná dźień S. Stániſłáwa Biſkupá. Tá co ná Niedźielę wtorą poWielkiey nocy. 68.
JUNIUS.
24. Ná dźień S. Jana Chrzćićielá. - - 165.
29. Ná dźień SS. Piotrá y Páwłá Apoſt: 168.
JULIUS.
2. Ná dźień Náwiedzenia N.P.M. - 169.
20. Ná dźień S. Máłgorzáty. - - - 171.
22. Ná dźień S. Máryi Mágdáleny. - 173.
25. Ná dźień S. Jákobá Apoſtołá. - 176.
26. Ná dźień S. Anny, táż co ná S. Máłgo: 171.
31. Ná dźień S. Ignácego S.J. Wyznawcy. 177.
AUGUSTUS.
10. Ná dźień S. Wáwrzyńcá. - - - 179.
15. Ná dźień wNiebowźięćia N.P.M. - 180.
24. Ná dźień S. Bártłomieiá Apoſtołá. - 181.
SEPTEMBER.
8. Ná dźień Národzenia N.P.M. táż ſámá co ná Poczęćię N.P.M. - - - - 136.

REGESTR.
14. Ná dźień Podwyższenia Krzyżá S. 183.
21. Ná dźień S. Máttheuszá Apoſt: - - 184.
29. Ná dźień S. Michałá Archánjołá. - 186.
OCTOBER.
4. Ná dźień S. Fránciszká Seráfickiego táż co ná S. Máćiey. - - - 151.
28. Ná dźień SS. Symoná y Judy Apoſt: 188.
NOVEMBER.
1. Ná dźień Wſzyſtkich Swiętych. - 190.
2. Ná dźień záduſzny. - - - 192.
11. Ná dźień S. Marćiná Biſkupá. - - 193.
13. w Niedź: Ná dźień S. Stániſłáwá Koſtki 194.
25. Ná dźień S. Kátárzyny, táż co ná Swięta Jágnieſzkę. - - - - 146.
REGESTR
Ewángeliy, ktore nie máją pewnego dniá, y innych przydánych.
Ná dźień poświącánia Kośćiołá. - - 196.
Ná dźień jednego Męczenniká. - - - 198.
Ná dźień jednego Męczenniká druga. - 200.
Ná dźień wielu Męczennikow. - - - 201.
Ná dźień wielu Męczennikow druga. - 203.
Ná dźień wielu SS. Pánien y Męczenniczek, táż, co ná S. Jágnieſzkę. - - - 146.
Ná dźień pogrzebu umárłego. - - - 206.
Ná dźień Nayświętſzey P. M. jáko to Snieżney, y innych, ktore biorą ſię z wotywy. - - - - - 207.
Ad M. D. Gloriam.

L. 2234

L. 2234

L.2234

LK-18
20

1-12
1122

Bx. 229237-10

Lietuvos TSR Mokslų Akademijos
CENTRINĖ BIBLIOTEKA
LK-18
20

LMA VRUBLEVSKIŲ BIBLIOTEKA
00200686059 0